

Har' chandra Charitam.

MANIPRAVALAM

BY

NARIKUNI UNNIRI KUTTI VYDIAR

ശ്രീ

ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം

മണിപ്രയാളം

*****

നരിക്കുനി ഉണ്ണീരിക്കുട്ടി വൈദ്യരാൽ

ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

-----+-----

PUBLISHED BY

NARIKUNI KUMARAN VYDIAR.

—:0:—

രണ്ടാംവരിപ്പ്

കോപ്പി 1000.

PRINTED AT THE RAMAKRISHNA PRINTING WORKS, CALICUT.

1930

(All rights reserved.)

വില ഉറപ്പിക 1. 50

37157

Harischandra Charitam.

MANIPRAVALAM

BY

NARIKUNI UNNIRI KUTTI VYDIAR

ശ്രീ

ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം

മണിലാളം

൨൦൧൨

നരിക്കുനി ഉണ്ണിരിക്കുട്ടി വൈദ്യരാൽ

ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

-----++-----

PUBLISHED BY

NARIKUNI KUMARAN VYDIAR.

—:0:—

PRINTED AT THE RAMAKRISHNA PRINTING WORKS, CALICUT.

1930

(All rights reserved.)

Handwritten scribbles and signatures in the bottom left corner.

നരിക്കുനി ഉണ്ണിരിക്കുട്ടി വെച്ചുർ.

TO

HIS HIGHNESS

Kerala Varma Valiya Koil Thamburan

C. S. I.; F. M. U.; M. R. A. S.; F. R. H. S.

THIS WORK

IS

By Gracious Permission Most Respectfully Dedicated

As A Humble Tribute of Admiration And Respect

TO

HIS HIGHNESS' UNRIVALLED SCHOLARSHIP

AND

PRE-EMINENT SERVICES IN THE CAUSE OF

MALAYALAM LITERATURE

BY

THE AUTHOR.

അവതാരിക.

ഘരിശ്ചന്ദ്രചരിതം മണിപ്രവാളത്തിന്റെ രം പൃതിയ പതിപ്പിന് രവതാരിക എഴുതാൻ ശ്രീമാൻ കമാരൻ വൈദ്യരവർകൾ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടതു എന്തുകാരണത്താലാണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള പ്രതിപത്തിയും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ നേരേയുള്ള ഭക്തിബഹുമാനവും അവതാരികാകർത്താവാനുള്ള അർഹതകളാണെങ്കിലല്ലാതെ ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്റെ അർഹത എന്താണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നതുമില്ല. മാതൃഭാഷാസാഹിത്യത്തെ പ്രശോഭിപ്പിക്കുന്ന ഒരുത്തമ മഹാകാവ്യവുമായി രം വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെടാൻ സംഗതിവന്നതിൽ ഞാൻ ഘാട്ടമായി അനുഭവമോദിക്കുന്നു.

മണിപ്രവാള ഭാഷാരീതിപ്രസ്ഥാനം തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ ആരംഭിച്ചു. ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം അധികമായെഴുതിയെങ്കിലും സംസ്കൃതവൃത്തങ്ങളും മണിപ്രവാളരീതിക്കു യോജിച്ചവയാണെന്നു “ഇരിപത്തുനാലുവൃത്ത”ത്താൽ ആ മാറ്റുദർശി കാണിച്ചുതന്നു. ആ മാറ്റും കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു.

- മധുരിപുചരിതം മനോഭിരാമം
- മധുരപദാകലിതം “മണിപ്രവാളം”
- മതികമലവിലാസഫേതുഭൂതം

കതിപയസ്കർമ്മിദംകരോമികാവ്യം എന്ന “ശ്രീകൃഷ്ണചരിതമണിപ്രവാള”ത്തിലെ സംസ്കൃതശ്ലോകംകൊണ്ടു നമ്പ്യാർതന്നെ ആ നവീനരീതിക്കു “നാമകരണം” ചെയ്തതും ചെയ്തു.

അവതാരപുരുഷനായ ഒരു മഹാകവിയായ് ആരംഭിക്കപ്പെട്ടതും വശ്യവാക്യമായ മറ്റൊരു മഹാകവിയായ് പ്രവൃദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതും ആയ ഒരു മഹാപ്രസ്ഥാനം അനന്തരകാലത്തിൽ കേരളസാഹിത്യത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ശക്രതയും ശ്രേഷ്ഠതയും അതിന്റെ ആദിമപ്രവർത്തകന്മാരുടെ അമാനുഷികതയെ ഉൽഘോഷണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർ നിർമ്മിച്ചുവെച്ച കരുക്കളെക്കൊണ്ടു കൈകാര്യം ചെയ്യുവന്ന അനന്തരകവികൾ ആശാസ്യങ്ങളായ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും മണിപ്രവാളരീതിയിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ ആദ്യമാതൃകകൾ അന്നും ഇന്നും മാതൃകകളായിത്തന്നെ പരിലസിക്കുന്നു. എഴുത്തച്ഛൻ വിദൂരരൊക്കെണ്ടു പറയിക്കുന്ന 'മുഖവുര' നോക്കുക:—

വൈദിഷ്യം ഭവാനേക്കാളേറെയുണ്ടായിട്ടല്ല
 വൈശദ്യംവാക്കിനേററുമുണ്ടെങ്കിലതുമല്ല (ലെന്ന
 സ്തേഹമുണ്ടതുകൊണ്ടു കേൾക്കുംഞാൻ ചൊന്നാ
 മോഹമുണ്ടെനിക്കതുകൊണ്ടുഞാൻ പറയുന്നു.)” ഇ
 തുപോലെതന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണചരിതമണിപ്രവാളത്തിലും കാ
 ലഭേശാവസ്ഥകളാൽ കാണിപോലും കോട്ടം തട്ടിട്ടില്ലാ
 ത പദ്യങ്ങൾ നിരവധി കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണചരിതമണിപ്രവാളത്തിനുശേഷം ആ ഗ്രന്ഥത്തെ അനുകരിച്ചും ആ രീതിയെ യഥാശക്തി അംഗീകരിച്ചും മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മണിപ്രവാളഗ്രന്ഥം മാടായി മന്ദൻ ഗുരുക്കളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട നളചരിതം മണിപ്രവാളമാകുന്നു. ആ ഗ്രന്ഥത്തിനു ശേഷമുണ്ടായ മണിപ്രവാള മഹാഗ്രന്ഥമാകുന്നു െരം “ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം.”

വെണ്മണിപ്രഭൃതികളാൽ പ്രാരംഭിക്കപ്പെട്ട പരിഷ്കാരപ്രസ്ഥാനത്തിനു മുന്പെയുള്ള മണിപ്രവാളരീതി

യാണ് ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതത്തിലും നാം കാണുന്നത്. പ്രത്യയാന്തപദങ്ങളെ സംസ്കൃതശൈലിക്കൊത്തവണ്ണം തന്നെ ഭാഷയിലും പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ ഭാഷ അലങ്കോലപ്പെടുപോകുമെന്ന മതമാകുന്നു. െരം പരിഷ്കാരപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ബീജം. പ്രയോഗിക്കാനറിയുന്ന കവികൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടുന്ന മാതിരിയിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന അവസരങ്ങളിൽ, പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ അലങ്കോലമൊന്നും വരാനില്ലെന്നുള്ളതിന്നു ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതത്തിൽതന്നെ അനേകം ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതത്തിലെ മണിപ്രവാളരീതി പ്രായേണ സംസ്കൃതബഹുലമാകുന്നു. പ്രൌഢിയേറിയ വിഷയത്തെ പണ്ഡിതവർണ്ണനായ ഒരു മഹാകവി പ്രതിവാദിക്കുമ്പോൾ പദദൌർദ്ദൃമുള്ള ഭാഷാസരണിനിമിത്തം ക്ലിഷ്ടതയൊ ആശയാസ്പഷ്ടതയൊ വരാതിരിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന നിബ്ബന്ധം സംസ്കൃതബഹുലതയാൽ കലാശിക്കുന്നതായാൽതന്നെ അതു ആക്ഷേപാഹ്മമല്ലെന്നതിന്നു കേരളകാളിദാസൻ തിരുമേനിയും, ഉണ്ണായി വാരിയരും പ്രമാണപുരുഷന്മാരാണ്ല്ലൊ.

ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം ഒരു “മഹാകാവ്യ”മാകുന്നു. “നഗരാസ്തവശൈലത്തു” തുടങ്ങിയ പതിനെട്ടു വണ്ണനകൾ മുതലായ മിക്ക മഹാകാവ്യലക്ഷണങ്ങളും െരം നന്മത്തിനുണ്ട്. “കശ്ചിദുതമപീഷ്യതെ” എന്ന നിയമപ്രകാരം നോക്കുന്നതായാൽ സന്ദേഹമെ ഇല്ല. എന്നുതന്നെയല്ല വണ്ണനകളെല്ലാം സന്ദേഹചിന്തയും സ്വാഭാവികവുമാകയാൽ തന്മയതപമേറിയവയും മറ്റുചില നാമപുർവ്വകങ്ങളായ മഹാകാവ്യങ്ങളിലേപ്പോലെ കൃത്രിമങ്ങളായ സന്ദേഹിഹീനതകളിൽ നായികാനായകന്മാർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു ജീവചരിത്രം ഇവിടെ അസ്ഥാനത്തിലാകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു:—

കവിയുടെ ജനനം 1023 ചിങ്ങമാസത്തിലായിരുന്നു. ജന്മദേശം കോഴിക്കോട് താലൂക്ക് കുന്നമംഗലംതം ചെറുകുളത്തുരദേശമാണ്. ആ ദേശത്തേക്ക് തണ്ടയാൻ സ്ഥാനമുള്ള “നരിക്കുനി” എന്ന തറവാട്ടിലെ രാമൻ എന്നൊരാളായിരുന്നു അച്ഛൻ. 14 വയസ്സുവരെ സ്വദേശത്തുവെച്ചുതന്നെ മരുമയിൽ രാമൻപണിക്കർ എന്ന രൊളുടെ കീഴിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു. ശ്രീരാമോദന്തം, ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം എന്നീ കാവ്യങ്ങളും ഗ്രന്ഥഗണനംവരെ ജ്യോതിഷവും ആ ഗുരുനാഥന്റെ കീഴിൽ പഠിച്ചു.

കോഴിക്കോട്ടു ഇംഗ്ലീഷുപള്ളിക്കു സമീപം അക്കാലം സുപ്രസിദ്ധനായിരുന്ന മുത്തോറൻ എന്ന ഒരു എഴുത്തച്ഛനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ കാവ്യപഠനത്തിനായി മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അനുമതി പ്രയാസപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചു ബാലനായ കവി കോഴിക്കോട്ടേക്കു പോയി. മുത്തോറൻഎഴുത്തച്ഛന്റെ ശിഷ്യനായി രാഘവംതം, കമാരസംഭവം, മാലം (ശിശുപാലവധം) നൈഷധം മുതലായ മഹാകാവ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം പഠിച്ചു.

അതിൽപിന്നെ പിലാശ്ശേരി പെരു എന്നൊരാളുടെയും മറ്റും സഹായത്തോടുകൂടിയും ദേശക്കാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരവും കോഴിക്കോട്ട് ഇംഗ്ലീഷുപള്ളിക്കു സമീപം ഒരു പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവന്നു. വൈദ്യം പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതു അക്കാലത്തായിരുന്നു. വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ഗുരു പരേതനായ കാട്ടുകണ്ടി വട്ടാംപൊയിൽ ചാത്തുക്കുട്ടിവൈദ്യരുടെ അച്ഛനും കീർത്തിപ്പെട്ടു

ഭിഷഗ്വരന്മാരായിരുന്ന വലിയ ചാത്തൂണിവൈദ്യരാ
 യിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ അഷ്ടാംഗഹൃദയം
 ചരകം സുശ്രുതം മുതലായ വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കു
 കയും ചികിത്സാപരിചയം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു.
 പരേതനായ ഡിപ്യൂട്ടികലക്ടർ ഉപ്പോട്ട കണ്ണൻ അവർ
 കൾ അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിനു “ഭാസ്കരം” എന്ന വ്യാഖ്യാ
 നം എഴുതുന്നതിൽ ഉണ്ണിരിക്കട്ടിവൈദ്യർ ഒരു സഹായ
 കനായിരുന്നു. വ്യാഖ്യാനനിർമ്മാണത്തിൽ സഹായിച്ച
 തിന്നുപുറമെ ഡിപ്യൂട്ടികലക്ടറുടെ മകനും ഇപ്പോൾ ചു
 കും സുപ്രഡെണ്ടുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പെൻഷൻ വാ
 ങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആളമായ ശ്രീമാൻ ഉപ്പോട്ട ഗോവിന്ദ
 നെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൂടി ഉണ്ണിരി
 ക്കട്ടിവൈദ്യർ കയ്യേറും. പിലാശ്ശേരിപറമ്പിൽ സ്ഥാപി
 ച്ചിരുന്ന വിദ്യാലയം അവിടെനിന്നും സ്ഥലമാറ്റം ചെ
 യ്തു ഇപ്പോൾ മലബാർ ക്രിസ്ത്യൻകോളേജ് നില്ക്കുന്ന സ്ഥ
 ലത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗമുള്ളതും ഡിപ്യൂട്ടികലക്ടർ താമ
 സിച്ചിരുന്നതുമായ നായ്ക്കരമം എന്ന പറമ്പിൽ സ്ഥാ
 പിച്ചു. കാലാന്തരത്തിൽ ചികിത്സ വളരെ വർദ്ധിച്ചുവ
 ന്നുപ്പോൾ പള്ളിക്കൂടം ജോലി നോക്കാൻ സമയമില്ലാ
 തെ വന്നതിനാൽ തന്റെ ശിഷ്യനായ കണിയാറക്കൽ
 ഗോപാലൻ എന്നൊക്കു വൈദ്യർ വിട്ടുകൊടുത്ത ആ
 സ്ത്രൂളാണ് ക്രിസ്ത്യൻകോളേജിനടുത്തു ഇപ്പോഴുള്ള കി
 ഉിയനാട്ട് സ്കൂൾ.

27-ാമത്തെ വയസ്സിൽ വൈദ്യർക്കു കഠിനമായ വ
 സൂരിരോഗം പിടിപെട്ടു. ആ രോഗത്തിൽ നിന്നു നിവ
 ര്ത്തിക്കുന്നതു പ്രയാസമെന്നു പലരും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നുവെ
 ങ്കിലും കൈരളിയും കേരളീയരും അത്ര ഹതഭാഗ്യരായിര
 ന്നില്ല. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ 21-ാംദിവസം കുളിപ്പാൻ

സായിച്ചു. അതിനുശേഷമാണ് എറണാകുളം കോളേജ് സംസ്കൃതപണ്ഡിതരും പണ്ഡിതവരണ്യന്മാരായിരുന്ന ബ്രഹ്മശ്രീ എ. വെങ്കിടസുബ്രഹ്മണ്യശാസ്ത്രികളുടെ അടുക്കൽ തർക്കം, വ്യാകരണം, അലങ്കാരം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചതു. വൈദ്യസാമന്ത്വപ്രശസ്തിയും ചികിത്സാപ്രചാരപ്രാചുര്യവും വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടുകൂടി സാഹിത്യശാസ്ത്രസംരംഭങ്ങൾക്കു ഗൗരവമായ വിചാരം നേരിട്ടു. എങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസകാലം മുതൽക്കു “പഴനിത്തുണ്ടവകീർത്തനം” മുതലായ ഖണ്ഡകൃതികളിൽകൂടി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാവ്യവാസനാശ്ചരി അപ്രതിഹതമായിത്തന്നെ പ്രസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. “ഗുരുവായുപുരേശകീർത്തനം”, “സുഭദ്രാഹരണം തിരുവാതിരപ്പാട്ട്” മുതലായ മറ്റുചില ഖണ്ഡകവിതകളുംകൂടി കൈരളിക്കു പ്രദാനം ചെയ്തതിൽപിന്നെ “ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതമണിപ്രവാള” ഹാരതാൽ കൈകളീകണ്ഠത്തെ സമലങ്കൃതമാക്കിക്കൊണ്ടു കവി കൃതകൃത്യനാകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു.

1908 എപ്രിൽമാസത്തിൽ അന്നു കോഴിക്കോട്ടു സബ്ജഡ്ജിയായിരുന്ന സാഹിത്യരസികൻ ടി. വി. അനന്തൻനായരവർകൾക്കു രോഗമായിരുന്നതിനാൽ വൈദ്യർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി. അവിടെവെച്ചു വൈദ്യർ പക്ഷവാതരോഗം പെട്ടന്നു പിടിപെട്ടു. 1909 ആഗസ്റ്റ് 10-ാംനു വൈകുന്നേരം 5 മണിക്കു ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും ചെയ്തു.

വൈദ്യർ രണ്ടു വിവാഹങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ഭാര്യയിൽ രണ്ടു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഭാര്യ മരിച്ചതിൽപിന്നെ വൈദ്യർ തന്റെ 32-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കോഴിക്കോടെ താലൂക്ക് കച്ചേരി അംശം കരന്ദ്രപ്പാട്ടല്ലൂരി ദോരത്ത് തണ്ടയാനാ

യ കൊന്തളത്ത് കുഞ്ഞാണ്ടി എന്നാളുടെ സീമന്തപുതിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവരിൽ 4 ആൺമക്കളും രണ്ടു പെൺമക്കളും ഉണ്ടായി. മുത്തമകൻ കോഴിക്കോട്ട് “ധനപന്തരിവിലാസം” വൈദ്യശാലയുടെ സ്ഥാപകനും ഉടമസ്ഥനുമായ കുമാരൻ വൈദ്യരാണ്. അച്ഛന്റെ സ്വഭാവവിശിഷ്ടതയും വൈദ്യവും പരോപകാരതൽപരതയും കുമാരൻവൈദ്യർക്കും നല്ലവണ്ണമുണ്ട്. മദ്യവളത്ത് കുമാരൻ എന്നാളുടെ ഭാര്യ മാധവിയമ്മയാണ് രണ്ടാമത്തെ സന്താനം. ഡാക്ടർ എൻ. അച്യുതൻ എം. ബി. ബി. എസ്സ്. മക്കളിൽ മൂന്നാമത്തെ ആളാണ്. പൌരസ്ത്യവൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സന്തതിയിൽ പാശ്ചാത്യവൈദ്യവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ലീനമായി കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള തന്മാറ്റത്തിനു ഡാക്ടർ അച്യുതൻ പ്രത്യക്ഷസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പിന്നെത്തെ മകൻ ശ്രീമാൻ എൻ. ഗോവിന്ദൻ ബി. എ. അവർകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ഇപ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടു പ്രാക്ടീസു ചെയ്യുന്ന വക്കീൽ മിസ്റ്റർ എൻ. ഗോപാലനാണ്. ഒടുവിലത്തെ സന്താനമാണ് ക്യാപ്റ്റൻ കെ. എൻ. കൃഷ്ണൻ ബി. എ. എം. ബി. ബി. എസ്സ്. അവർകളുടെ ഭാര്യയായ നാരായണി അമ്മ.

ഇങ്ങിനെ പാവനവും പ്രയോജനകരവും പരോപകാരപ്രദവുമായിരുന്ന ഒരു പുണ്യജീവിതം ഇഹലോകത്തിൽനിന്നു തിരോഭൂതമായെങ്കിലും ആ മഹാകവിയുടെ യശസ്സരീരം സാഹിത്യലോകത്തിലും സഹൃദയഹൃദയങ്ങളിലും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

ഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാനപദ്ധതിയെ പ്രസ്താവ്യമായി പ്രശോഭിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പരിധിലെ

ക്ഷ്യമെന്നനിലയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന റം ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നേരെ കേരളീയർ ഇതുവരെ കാണിച്ചുപോന്ന ആദരം പൂരിയ പതിപ്പിന്റെയും നേരെ അവർ കാണിക്കുമെന്നും ഇനിയും പല പതിപ്പുകളും ആവശ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

ർവിമന്ദിരം, തലശ്ശേരി } കെ. ടി. ചന്ദ്രനമ്പ്യാർ.
6—6—1929. } ഐ. എ. ഐ. എൽ. എഫ്. എം. യു.

സൂര്യാസ്തമനമില്ലാത്തതായ

ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിരീടപതിയും, കരുണാനിധിയും, നീതിചന്ദ്രികാഭാസമാനയും ആയ ചക്രവർത്തിനി വിളോറിയാ മഹാരാജ്ഞി.

അവർകളാൽ

രാജതപം, പാണ്ഡിത്യം, കലീനത മുതലായ ശ്രേയസ്കര ഗുണസമ്പന്നന്മാർക്ക് ബഹുമാന സൂചകമായി യഥോചിതം നൽകപ്പെടുന്നതും, ഇന്ത്യാരാജ്യാഭ്യദയ പ്രവർത്തകന്മാർക്ക് വിശേഷാൽ നൽകപ്പെടുന്നതുമായ "ഭാരത താരകമുദ്ര"യാലും, മറ്റു പലവിധ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായി വിഭജന സംഘങ്ങളാൽ സന്തോഷപൂർവ്വം ദത്തങ്ങളായ സ്ഥാനാഭിയാനങ്ങളാലും അലംകൃതനായി കേരള വിഭജന സംഘ ശിരോമണിയായ

ശ്രീമൽ തിരുവിതാംകൂർ

വ ലി യ കേ ക ള യി ത്ത ന്യ ര ള ന്

തിരുമനസ്സിലെ കൃപാകടാക്ഷത്താൽ

ഇ ള ഗ ന മ ം

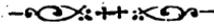
തിരുമനസ്സിലെ നിസ്തുലമായ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും മലയാള ഭാഷയെ വിവിധകളായ ഗ്രന്ഥരചനകളാലും മറ്റും പുഷ്ടിവരുത്തുകയും പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിന്റെയും സ്മരണാർത്ഥമായി തിരുമനസ്സിലെ പാദപത്മത്തിങ്കൽ ഭക്തി വിനയപുരസ്സരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർതാവ.

**മഹാ രാജമാന്യ രാജശ്രീ
കോഴിക്കോട്ട് പടിഞ്ഞാറെ കോവിലകത്ത
മാനവിക്രമ ഏട്ടൻതമ്പുരാൻ**

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ച അഭിപ്രായം.

1. ഈ ഭാഷാ കാവ്യം എത്രയും മനോഹരമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ നാം ഒട്ടും തന്നെ ശങ്കിക്കുന്നില്ല. 2. ഇതിൽ ആകപ്പാടെ പത്തു സർഗ്ഗങ്ങളും, അവയിൽ ഒന്നാം സർഗ്ഗത്തിൽ 105-ം, രണ്ടാം സർഗ്ഗത്തിൽ 91-ം, മൂന്നിൽ 98-ം, നാലിൽ 100-ം, അഞ്ചിൽ 96-ം, ആറിൽ 107-ം, ഏഴിൽ 97-ം, എട്ടിൽ 107-ം, ഒമ്പതിൽ 104-ം, പത്തിൽ 97-ംകൂടി ആകെ 1002. ശ്ലോകങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. 3. ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ മിക്കതും വായിച്ചതിൽ ശ്ലോകങ്ങൾക്കു വേണ്ടേടത്തോളം പരിവാകവും മാധുര്യവും സന്ദർശലിയും സ്പഷ്ടമായി കാണിരിക്കുന്നു. 4. ഈ ഭാഷാകാവ്യത്തിന്നു തക്കതായ ഒരു സട്ടീഫിക്കറു കൊടുക്കുന്നതിൽ ആർക്കും യൊച്ഛുചൊല്ലാവുന്നതാകുന്നു. 5. ഈ പുസ്തകം ശ്രീകൃഷ്ണകീർത്തി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠിപ്പിന്നു വെക്കാവുന്നതും വെക്കേണ്ടതും ആണെന്നുംകൂടി നാം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതാകുന്നു എന്നുകൂടി ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

6. ശ്ലോകം. ഉണ്ണിരിക്കട്ടിയെന്നുള്ളൊരുസരസകവി-
സൈപരമായിനുവേണ്ടും-
വണ്ണനിർമ്മിച്ചതാമീപ്രഥിതരഹരിശ്ചന്ദ്ര-
മാഹാത്മ്യമെല്ലാം
എണ്ണംപോലിന്നുപാതേന്തിതിലതിഗുണമു-
ണ്ടെന്നുചൊല്ലേണ്ടതില്ല-

നെണ്ണനൂപാത്തിടനോക്കിതുമാനഭവമാ-
യ നെന്തോന്നിടമല്ലോ. | ൧ |

ഞോ- പുത്തൻകാവ്യംചമക്കുന്നവരിഹവിരവിൽ-
പുറമോക്കേണ്ടതാണീ-
സ്സത്തെത്തന്നാലതും ഞാനിവിടെവിവരണം-
ചെയ്തിടാകാവ്യബന്ധേ
പാർത്തിൽപ്രാതനായിടണമതിമഹിതൻ-
നായകൻപിന്നെയെന്തെ-
നോത്താൽസന്ദർശനേന്ദുവുമിതിലിതു-
മിനോക്കിലോരണ്ടുമുണ്ടേ. | ൨ |

പി. സി. മാനവിക്രമ ഏട്ടൻതമ്പുരാൻ (പ്രൊഫ്)

എറണാകുളം ഫൈസ്കൂൾ സംസ്കൃതപണ്ഡിതര
ബ്രഹ്മശ്രീ എ. വേങ്കടസുബ്രഹ്മണ്യ ശാസ്ത്രികൾ
അവർകളുടെ അഭിപ്രായം.

ഞോ- ഉണ്ണീരിക്കട്ടിവൈദ്യപ്രവരകവിമുഖാം-
ഭോജനിയുതനിയു-
ന്നിഷ്യാദീഭൂതമേതൽസഹൃദയഹൃദയാ-
മോദിവൃത്താലുപേതം
കാവ്യംരത്നപ്രവാളാഭിധമമിതധിയാ-
ഞ്ചേതസിദ്ധപസ്തദോഷേ
വിതാശംകംചരീകർത്തവീരതപരമാനന്ദ
സാന്ദ്രപ്രവാഹം.

എ. വേങ്കടസുബ്രഹ്മണ്യശാസ്ത്രികൾ.

ചമ്പത്തിൽ ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാര

അവർകളുടെ അഭിപ്രായം

- ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം മണിപ്രവാള കാവ്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി എനിക്കു അയച്ചുതന്നതിന്നു ഞാൻ സന്തോഷസമേതം സ്വീകരിച്ചു വായിച്ചു.

ഈ ഗ്രന്ഥം അസാമാന്യമായ വാസനയുള്ള ഒരു കവിയുടെ കൃതിയാണെന്ന ഇതിൽ ഏത ഭാഗം നോക്കിയാലും അറിയാവുന്നതാകുന്നു. സരളങ്ങളായ സംസ്കൃത പദങ്ങളേയും മലയാള പദങ്ങളേയും ഭംഗിയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കൃതിയെ ശ്ലേഷാദ്വലങ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രാസങ്ങൾകൊണ്ടും നല്ലവണ്ണം ഭൂഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വായിക്കുന്നവർക്കു അനല്പമായ സന്തോഷം ജനിക്കുന്നതാകുന്നു. ഓരോ സർഗ്ഗങ്ങൾ മുഴുവനും ഒരേ രീതിയിലുള്ള വൃത്തങ്ങൾകൊണ്ടു രചിക്കുന്ന കാവ്യകൃത്തുകൾക്കു അഭിപ്രായാനുസാരികളായ വൃത്തങ്ങളെ സ്വീകരിപ്പാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യക്കുറവിനാൽ അർത്ഥപുഷ്ടിക്കും പ്രാസഭംഗിക്കും ചിലേടത്ത ന്യൂനത സംഭവിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും പ്രകൃതഗ്രന്ഥം ആ വക ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു പാത്രമായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പലേസ്ഥലങ്ങളിലും മനോഹരമായ അർത്ഥചാതുര്യംകൊണ്ടും അന്ത്യപ്രാസംകൊണ്ടും പ്രശോഭിതമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സന്തോഷത്തോടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

39. സുമുഖികൾമണിയായദേവിതന്റേൻ
വിമലമുഖാണു മനോജ്ഞകാന്തികൊണ്ടും

അമിതരസവചസ്സുകൊണ്ടുമൊന്നി-
ച്ചമൃതരചിദപയനീരസംജനിച്ചു.

ഇത്യാദികളായ ശ്ലോകങ്ങളിൽ സ്പരിക്കുന്ന ചമൽ
കാരങ്ങൾ വളരെ ശ്ലാഘനീയങ്ങളാണെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു
പറയേണമെന്നില്ലല്ലോ. ആകപ്പാടെ ഈ കവിയുടെ
യത്നം പ്രശംസിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ സഫലമായി ഭവി
ച്ചു എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

സി. ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയൻ (ഒപ്പ)
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ര ാ ജ ശ്രീ

ആരംഭപുറത്തു ഇമ്പിച്ചൻ പണ്ഡിതര
അവർകളുടെ അഭിപ്രായം.

താങ്കൾ അയച്ചുതന്ന ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം മണിപ്ര
വാളം ഞാൻ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വായിച്ചു എന്റെ അഭി
പ്രായം ഞാൻ ഇതാ വിശദമായി ഇവിടെ പറയുന്നു.

ഒരു പ്രബന്ധത്തെ പറ്റി അഭിപ്രായം പറയുന്നത
അതിന്റെ ഏകദേശാംശത്തെ സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന
തൂണദോഷസ്ഥിതി ആലോചിച്ചിട്ടു വേണ്ടതല്ലെന്നും അ
തു മുഴുവനും സാവധാനതയിൽ വായിച്ചിട്ട് തൂണദോഷ
താരതമ്യത്തിന്മേൽ വേണ്ടതാണെന്നും സമ്മതിക്കുന്ന
യോഗ്യന്മാർക്കു ഞരം പ്രബന്ധം ഏല്പുമായി വരാതിരിക്കുക
യില്ലെന്നുതന്നെ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ കാണപ്പെടുന്ന രസഭാവങ്ങളുടെ സ്ഥലാനുരൂപമായ പ്രയോഗവും ശ്ലേഷാദിഗുണങ്ങളും മറ്റും ഈ പ്രബന്ധം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വായിക്കുന്ന വിദ്വാന്മാർക്കു ആനന്ദത്തെ ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും ഞാൻ പൂർണ്ണതയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സഹൃദയാനുഭവകൊണ്ടു സ്ഥിരപ്പെടുന്ന ഈ കാഴ്ചയിൽ ഞാൻ അധികമാനും ഇവിടെ പറയേണ്ടതില്ലെന്നു കരുതി ഇപ്പോൾ വിരമിക്കുന്നു.

ആര്യപുത്ര ഇമ്പിച്ചൻ (ഒപ്പ്)
കോവിൽക്കണ്ടി.

മുഖ്യം.

ഹരിശ്ചന്ദ്രവരിതം മണിപ്രവാളമാകന്നം രംഭാ
ഷാകാവ്യം മമാമനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതിൽ
മുഖ്യരായ സ്വരൂപത്തിൽ കറഞ്ഞൊന്നു എഴുതുന്നതു
സാധാരണ നടപടിക്കനുസരിച്ചു എനിക്കും നേരിട്ടിരിക്ക
ന്ന ഒരു കൃത്യഭാരമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

കവിതക്കു അനുരൂപമായ ശക്തിയും നിപുണത
യും മാറ്റം എനിക്കു എത്രയും മുരടിച്ചു നില്ക്കിലാണെ
ന്നു ഞാൻ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിർമ്മാണ
ന്മാരായ വിദ്വാന്മാരുടെ കൃപാഗൗരവത്തെ മുൻനിർത്തി
യഥാമതി ചെയ്തപ്പോഴുണ്ടു സച്ചരിതരചന ഏതെങ്കിലും
ഒരു നിലയിൽ ലോകോപകാരത്തിന്നു അനുരൂപിക്കുമെ
ന്നു വിചാരിക്കുകയാൽ രംഭാ ഹരിശ്ചന്ദ്രവരിത മണിപ്ര
വാളത്തിന്റെ രചനയിൽ പരിശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

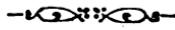
കവിയുടെ യോഗ്യതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതാ
യാൽ “കവയഃ കാളിദാസാദ്യഃ കവയോ വയമപ്യമീ
പദ്യന്ത പരമാൺവച പദാത്ഥത്വം വ്യവസ്ഥിതം”
എന്ന പാഞ്ചല വഴിക്കു നിഷ്കന്മാരായ വിദ്വാന്മാരു
ടെ താരതമ്യഗണനയിൽ എന്റെ രംഭാ പരിശ്രമത്തെ
യും കേവലം നിരസിക്കുകയില്ലെന്നുതന്നെ ഞാൻ വിചാ
രിക്കുന്നു. വിപുലാശയന്മാരായ അവർ കരുണയോടുകൂ
ടി ദൃഷ്ടിയെ ഇതിൽ എല്ലാടവും പ്രസരിപ്പിക്കുവാൻ
ഞാൻ പ്രണതിപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു. അവർ ചൂണ്ടി
ക്കാണിക്കുന്ന ദോഷങ്ങളെ ദോഷങ്ങളായിട്ടുതന്നെ അം
ഗീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ സദാ ജാഗരൂകനാകുന്നു.

എന്ന ഗ്രന്ഥകർതാവ്.

ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം.

മണിപുയാളം.

ഹരിശ്ചന്ദ്രീഗണപതയെ നമഃ

അവിഷ്ണുമന്യു.

1. കശലമുരതനൊതുവീതവിഷ്ണു
ശിശുശ്ശിമൊലിഗുണാലയൻ ഗണേശൻ !
ശശധരമുചിനാവിൽവാണുവാണീ
വിശദതയെകകവാണിയന്തഥാമെ !
2. താമൊടിമ ഗുണങ്ങളെകവദനാ
യുരുകുണാലയമാഘ്രീതീക്ഷ്ണുമായി !
സുരതരവിനതുല്യമാണ്ണിളങ്ങും
ഗുരുചരണം ശരണം ഗതൊസ്തിഭക്ത്യാ !
3. സുരനതപദനാം മുരാരിതാനം
പുരമരനം സുരവാഹിനീശനംമെ !
ഹരിപുരമരദവിമാരുമൊരൊ
വരമരുളീടുകപാദസേവകായ !
4. മനകലവരനാം ത്രിശങ്കതന്റെ
തനയപവിത്രചരിത്രനന്തനാത്ഥം !
മുനിജനവസുധാസുധാശനാനാം
കനിർപുനാതുമാന്തരംഗരംഗം !
5. അഥ ഉപതിലകൻ ത്രിശങ്കപുത്രൻ
ശതമഖസന്നിഭന്നതപ്രതാപൻ !
ജിതസുരപുരിയാമയൊല്യുതന്നിൽ
പ്രഥിതഗുണാലയനാഘ്രീവിജ്ജമുനം !

- 6. ഹരിപദമൊടുചന്ദ്രനെനതന്ന
പരപദമാക്കി ദ്രവം സുധൈവചൈതാൽ |
പരിചിനൊടുചന്ദ്രവായുരന്നശബ്ദം
നരവരനാകുമവന്റെ നാമമത്രേ |
- 7. രവികലജലരാശിതന്നിൽനന്നാ
യവികലകാന്തികലൻദിച്ചരാജാ |
അവശതയെവിസർഗ്ഗതൊഹരന്നാ
യ്ജവലയമുല്പസിതംചകാരസർവം |
- 8. അവനഖിലഔപാലചക്രവർത്തി
ഭവതിജഗൽപരിപൂർണ്ണപുണ്യകീർത്തി |
ക്ഷിതിമുഴുവനവൻ മനോജ്ഞമുർത്തി
ക്ഷിതിസുരഭക്തനപാകൃതപ്രജാർത്തി |
- 9. സകലകലകലൈശചാരവക്രൻ
സകലകലാനിധി പുണ്ഡരീകനെത്രൻ |
വിദിതനിഗമധർമ്മശാസ്ത്രസുത്രൻ
പ്രഥിതബലൻയുതിമാൻ ജഗൽപവിത്രൻ |
- 10. ശമദമഗുണയുക്തനാജിത്തുൻ
സുമഹിതചൈഷ്ഠനഭീഷ്ടദൻ സുധീരൻ |
കമതിജനമദാരിദ്രിസാരൻ
വിമലവിചിത്രചരിത്രനത്യദാരൻ |
- 11. ഹരിചരണസരൊജഭക്തിയുക്തൻ
ഹരിസദൃശൻ പരമാം പരാക്രമത്താൽ |
സരിദധിപഗഭീരനാത്മനീത്യാ
ഗുരുസദൃശൻ ക്ഷമയാക്ഷമാസദൃക്ഷൻ |
- 12. മനസിജസദൃശൻ രചാസുസത്യാ
ഭരണമനാശ്രിതവത്സലൻ ജഗത്യാം |
വിഭവവിജിതരാജരാജസംപൽ
പ്രദരിഭോഗമിസദാശ്രിതാനുകംപൻ |

13. ദിവസകരകലേശനാമചന്ദ്രൻ
 പ്രവികസിതൈശ്ചഭീർത്തിപുണ്ഡരീകൈ ।
 അവിരതമളിലീലയൈവിധത്തെ
 സുവിപുലമംബരമിന്ദ്രനീലനീലം ॥
14. ഭുജഗപതിസമാനസാരമാം തൽ
 ഭുജമവനീവലയം ഭരിച്ചിടുമ്പൊൾ ।
 അജശയനകളത്രമാത്തമൊദം
 പ്രജകളുടെ പതിയെസ്തുതിച്ചിടുന്നു ॥
15. ഭരണരാമിതക്രമരാജവത്സം
 പരിചൊടുകണ്ടുരമാരമിച്ചിടുന്നു ।
 കരിണികളുടെ സംകടം തദാശാ
 കരികളമാശു നിരാകരിച്ചിടുന്നു ॥
16. നിരവധിഗുണശാലി ഭൂപണവം
 പരമതിഗാധിതകായ്ബാധിഭാവൻ ।
 പരിചിങ്ങൊടതിരുഹ്യസത്യനാവം
 തരതിമഹാനമധമ്ബവാരിരാശിം ॥
17. അവനവനി ഭരിച്ചുവരണിടുമ്പൊ
 ഉവനിതലം വിമലാഭ പുണ്ടിടുന്നു ।
 സവിതരി പരിചൊടുദീയമാനെ
 ഭവനജമെന്നതുപൊലെതൽപ്രതാപാൽ ॥
18. ചതിപരധനമൊഷണം സതീനാം
 വ്രതവിധിദൃഷണമെഷണിപ്രയാഗം ।
 അതിപരഷവചൊവധംതദുച്ഛ്യാ
 മിതിചരിതം ഭരിതന്നകിഞ്ചിദസ്തി ॥
19. പതികളിലതിഭക്തിയും സതീനാം
 സതികളിടന്നുരക്ഷിയും പതീനാം ।
 ഇതിഗുണമിയലാതെയുള്ളജായാ
 പതികളുമില്ല തദീയയാമിളായാം ॥

- 20. യജനമവനിയിൽ തുടങ്ങിഭംഗ്യാ
 കജഗണവും ഫലപത്തയാവിളങ്ങി ।
 കജനതഗതയാസ്തിനീതിയെയും
 പ്രജകൾ നിരീതികളായിനീതിയെയും ॥
- 21. ഖരകിരണബഹുപ്രതാപനാമ
 നരപതിപുംഗവനൊടെതുത്തടുത്ത ।
 അരികലശലഭം തദീയനാകം
 കരബലരൂപധനഞ്ജയൻ ദഹിച്ചു ॥
- 22. അവരുടെ ദയിതാജനസ്യഭൂഷാ
 നവദശപുണ്ടിതുപത്രവല്ലിപാദെ ।
 ശിവശിവതിലകം കരമനോജ്ഞ
 കവലയശൊഭിനികംകണഞ്ചനെത്രെ ॥
- 23. ഭജബലചകിതംകശരൂലൊകം
 നിജബലഹീനതകൊണ്ടുപൂണ്ടുശൊകം ।
 ഹരികരികിരിപുണ്ണമായ കാട്ടിൽ
 ഹരഹരയെന്നുജപിച്ചൊളിച്ചുനിട്ടിൽ ॥
- 24. അവനിധരഗുഹാസ്യസംശയിച്ചും
 ഊവരഭടാഗമനഞ്ചസംശയിച്ചും ।
 അവരവരദലങ്ങളുങ്ങളുശിച്ചും
 ദേവമഭജന്തനിരന്തരം തപിച്ചും ॥
- 25. അവരുടെ ദയിതാജനം കരഞ്ഞും
 വിവശതയൊടവരൈസദാതിരഞ്ഞും ।
 ശിവശിവവിരഹാഗ്നിനാതപിച്ചും
 ഭവനമൊഴിച്ചുവന്നെവന്നെചരിച്ചു ॥
- 26. പ്രതിദിനമവർകാടകത്തുമൊടി
 പ്രതിഹതിവന്നുടനങ്ങുമിങ്ങുമൊടി ।
 പ്രതിഊപതിഭിയൊഷ്ണപുഷ്പവാടീ
 പ്രതിമകലൻപരം തളൻവാടി ॥

- 27. നവതരണിമസ്യന്ദര ശരീരേ
 ധവളിമയുരഛന്നൈനസംഭവിച്ചു |
 ധവളിതമിഹകൈസലശകീർത്യാ
 ഭൂവനമിതൈനനതാംഗിമാരുച്ചു |
- 28. ക്ഷിതിപതിയുടെദൈവി ചാരുശിലാ
 മതിമുഖിമാർ കലമൗലിരത്നമാലാ |
 ശതമഖദധിതാസമാനലീലാ
 മതിമതിചന്ദ്രമതീതികാപിബാലാ |
- 29. മതിയുടെ കലമുടുമീശപരൻപ
 ണ്ടതിദയനാസ്തുരമകയാൽ മനോജ്ഞാ |
 മതിയുടെ കലമൗലി രത്നമാകും
 മതിദയരാജനപുത്രിയാജ്ഞിച്ചു |
- 30. നരചരതനയാജനിച്ഛിടന്വോ
 ള്ചോരുവരമംഗലസൂത്രമുണ്ടുകണ്ഠേ |
 വരനാഴികൈയതാരമങ്ങുകാണാ
 ഗിരിശവരണപതിവ്രതാസ്തിയാവൽ |
- 31. അവളുടെ മുഖകാന്തി ഭീതമാകും
 നിബിഡതമസ്സബഹിർമ്മരഞ്ഞപൊലെ |
 മരുവിനകചഭാരകാന്തികണ്ടാ
 ലോരുവിനന്ത്രതനവാരിഭൃത്തിനണ്ടാം |
- 32. സരസിജമുഖിയായ ദേവിതന്റെ
 കരുംനിരകണ്ടുമുണ്ടളിഭുമേണ |
 പരിസരമണയുന്ന ഭ്രംഗമാലാ
 പരിചൊടിഞ്ഞുതിലജ്ജ പൂണ്ടിടുന്നു |
- 33. അവളുടെ വടിവുററനെറിയെററം
 ശിവമുഖപോലെബതാളകാഭിരാമം |
 നവശശിയതുകണ്ടുതാണലജ്ജാ
 വിവശമപാം പതിയിൽ പതിച്ചിടുന്നു |

34. മതിമുഖിയുടെ ലോചനാളിമീതെ
 യതിരചിപുണ്ടുവളഞ്ഞ ചില്ലിവല്ലി |
 മധുകരഗുണമായിജൈത്രമാകും
 രതിപതിവില്ലിനു തുല്യയെന്നുചൊല്ലാം |

35. ക്ഷിതിസുരവരലോകമെന്നപോലെ
 ശ്രുതിയുടെ പാരഗമാന്തദീയനൈതം |
 ഏദയകമലഹാരിയാസ്തിഉണ്ണും
 രതിപതീതന്നുടെ തീക്ഷ്ണമസ്രമത്രേ |

36. കളമൊഴിയുടെ മുക്കുകാണിൽ മുക്കും
 തിലകസ്മത്തിലനിഷ്ടമൊറ്റമുണ്ടാം |
 അഴകെഴുമധരം തന്മൈവതൊണ്ടി
 പ്ലഴമതിലപ്രിയമാക്കു നൽകിടാത്തു |

37. കളമൊഴിമണിയായ മംഗലാംഗ്യാ
 വെളുവെളുയുള്ളൊരു ദന്തരാജികണ്ടു |
 തെളിവിനൊടിതുകന്ദമെന്നതൊന്നി
 ട്ടളിപടലീഡിതി ഭ്രമിച്ചിടുന്നു |

38. കളരണനയതായ വല്ലകിക്കും
 ജളതവന്തുതുമൊരുത്തമസ്വനാസാ |
 കളമൊഴിമൊഴിയുന്നതൊട്ടുകെട്ടാൽ
 കിളിമൊഴിയുംമൊഴിയും ശ്രുതിക്കസഹ്യം |

39. സുമുഖികൾ മണിയായ ദെവിതന്റെ
 വിമലമുഖാഞ്ജനമനോജ്ഞകാന്തികൊണ്ടും |
 അമിതരസവചസ്സുകൊണ്ടുമൊന്നി
 ചുറ്റുതരചിദപയനീരസം ജനിച്ചു |

40. അവളുടെ വടിവാണ്ടകണ്ഡലശ്രീ
 കവളിൽ വിളങ്ങിനഭംഗിയങ്ങളുണ്ടാൽ |
 പനിമതിമുഖിതൻകവൾക്കുശീലും
 കനകവിനിമിതദല്പണം വണങ്ങും |

41. വടിവൊടുമവരുകണ്ഠശോഭയാശ്ലോൻ
പടുതയുമില്ലപമാനവുന്തമൈവ
പടയതിലതിനൊടുതൊറുശഷം
സ്വദിതികയത്തിലൊളിച്ചുപാത്തമൂലം ||

42. തരിവള കടകാംഗദങ്ങളാലെ
പരിലസിതം ഭുജമംബുജാക്ഷിതൻറ
നരചരന്ദെ ചിത്തബന്ധനാത്മം
സ്മരകൃതമാമുദുപാശമെന്നുതൊന്നം ||

43. തിളതിളയിളകുന്ന രത്നമാലാ
ദ്വോളിതിരളംതിരുമാറിടന്തദീയം
കളിർമുലയുഗ്ളസ്യലാസ്യമാടാൻ
തെളിവിയലുന്നൊരുരംഗമെന്നു തന്നം ||

44. കനകജലജകൊരകത്തെവെല്ലും
സ്തനയുഗളം ബഹുമഞ്ജുളന്തദീയം
പരിചൊടുനിജബാണമിടുവെപ്പാൻ
സ്മരനളവാക്കിയ ചെപ്പിതെന്നുതോന്നം ||

45. ജംരമതുസുവണ്ണവണ്ണമാകം
വടലലമെന്നതുപൊലെമുശ്ശമന്ത്രേ
വടിവൊടതിനയൊവിളങ്ങിമെവു
കടിതടമംബുജനാളതതുസുക്ഷ്മം ||

46. കടിയൊടടിമറിച്ചുടുത്തുപട്ടാൽ
തുടരൊടുകാഞ്ചിധരിച്ചതഞ്ചിതാഭം
തുടകളിഭകരാദിയൊടൈതുപ്പാൻ
തുടരുമുടൻ മറയായ്ക്കിപെന്തൊന്നം ||

47. മതിമുഖിയുടെ ചാരവൃന്ദയഗം
രതിപതികൊമളമാത്മസത്മയ്യത്യൈ
ഉദിതരുചിരചിപ്പുതുണിതെന്നെ
ന്മതിയിൽവിശംകയമംകരിച്ചിടുന്നു ||

- 48. പരമഭൂമിരമായജാനയുഗം
 നിരുപമമൈവമെന്നാജ്ഞഗാത്രീതൻറ |
 തരമാടുവിലസും കണങ്കഴുലും
 പരിചരിയൊന്നുമയില്ലുഴുതുപൊലെ |
- 49. പുറവടിവടിവാത്തന്തപുരത്തിൻ
 തെരുത്തെരയുള്ളൊരുശിഞ്ചിതെന്നന്തനം |
 പരിചുപെരിയൊരൊമലാമതൻറ
 പുറവടിവൊടുരുഭീസനംകരൊതി |
- 50. ശശധരമുഖിതൻ തുണംഗണിപ്പാൻ
 ശശിധരനന്ദനനെകനുണ്ടുയോഗ്യൻ |
 ദശശതമുഖനുണ്ടുവാഴ്ത്തുവാനായ്
 ദശശതനെത്രനൊരുത്തനുണ്ടുകാണാൻ |
- 51. ഇതിഗുണവതിയാഴ്ന്നുദാവിളങ്ങും
 മതിദയപുത്രിയൊടൊത്തുജാതമൊദം |
 ക്ഷിതിപതിവരനാം ത്രിശങ്കജന്മാ
 വതികതുകം നിജമദ്ധ്യവാസവാസം |
- 52. പരമഭൂമിരകൊരകൊപഹാരം
 മരനിരതന്നുടൈമെലിയിൽകരൊറി |
 ഭൂവിതദനുവസന്തമാഗമിച്ചു
 നവരണിരീക്ഷിതുകാമനെന്നുതൊന്നം |
- 53. വടിവൊടുമധുവാഗമിച്ചിടുമ്പൊ
 ഉടനൈകൊളുത്തിയ ദീപമെന്നുപോലെ |
 അതിവിമലശിഖംസപകൊരകത്തെ
 ഭൂതമഥുചംപകമമ്പൊടും പരത്തി |
- 54. പരഭൂതമഥമൂതജാതപുന്തൻ
 നിരവധിസാധുനിപീയമത്തനായി |
 പരമതിമദകാരിപഞ്ചമെന്ന
 സ്മരഭേകാഹമുശംകയെവരുത്തി |

- 55. അസൃസമപതിയാഗമിച്ചിടുമ്പൊൾ
കസൃമമണിഞ്ഞവൾ തൻറെവെണിപൊലെ !
മധുവരവിലഭൂൽപ്രഭൃതശോഭാ
കിസലയമാണ്ടലതാശ്രു “പുഷ്പിതാഗ്രാ” ?
- 56. ദിശിദിശി വികസിച്ച മുല്ലതൻറെ
വിശദതയറിയ പുഷ്പരാജികണ്ടാൽ !
രചിപെരിയവസന്തലക്ഷ്മിതൻറെ
രചിരതപൂണ്ടൊരഥാസമെന്നതൊന്നും ||
- 57. അഥവികസിതപുഷ്പപങ്കിതൊരും
മധുകരാജി ചരിച്ച ചാരനാദം !
മധുസമയസമാഗമം ലതാനാം
ശ്രുതിയിച്ചുരപ്പതിനുള്ളഴുതികൈവ !
- 58. ദിവിനിശിനിശിച്ച റുബിംബമപ്പൊ
ഉവികലശോഭിച്ചുതൊത്തുകണ്ടാൽ !
സ്തോരണിരയകടഞ്ഞെടുപ്പാൻ
പരിചൊടു നാട്ടിയ ചാണയന്നതൊന്നും !
- 59. പലതരസുമഗന്ധയോഗാളിദ്വ
മലയസമീരണപൊതചാരലൗല്യെ !
വടിവൊടുജനതാലതാളിപൊലെ
ഉടനടനൽക്കലികാനപിതാവിരൈജ !
- 60. രതിപതിശാരമൊരഭൂപനപ്പോൾ
മതിമുഖിതന്നൊടുക്രൂടിമൊദമൊടെ !
അതിഗുണമിയലുന്നസന്മുഹുന്തെ
രതിപതി നാടകമാടിമോടിയോടെ !
- 61. ക്ഷിതിപതികലഭൃതിജാതയാവാ
ന്മതിമുഖിയാമഗർവ്വംധരിച്ചു !
അതുഹൃദിയറിവാണ്ടുപൂണ്ടുതൊഷ്ഠം
ക്ഷിതിപതിനായകനായതാക്ഷിയൊടും ||

- 62. കളമൊഴിമണിയായ മംഗലാംഗി
 : കളവിയലാതെവിളങ്ങിയംഗഭംഗി ।
 കളികളിലവരമാനസം ചുരുങ്ങി
 പുളികളിലാശയമാശയെതട്ടങ്ങി ॥
- 63. സരസിജമധുകാമിവണ്ടിരീക്കം
 സരസിജകന്മുളയുമമെന്നപോലെ ।
 ഉരസിജയുഗളം മുഖംകുന്ദന്തി
 ടൂർസിജയിപ്പതിനെന്നപോലെചിത്തു ॥
- 64. മതിമുഖിയുടെ ഗർഭിംഗമംഗം
 പ്രതിവിശദംക്രമശോജനിച്ചതംഗം ।
 ഞതനലമൊടറിഞ്ഞുതുഷ്ടിപൊങ്ങി
 ക്ഷിതിതലവാസിജനങ്ങളും വിളങ്ങി ॥
- 65. ക്ഷിതിപതിതിലകൻ ധരാസുരന്മാ
 ക്കന്തിരമോദനഗോധനാദിനൽകി ।
 വിധിസുതമതമൊടുടൻ ക്രമത്താൽ
 വിധിയൊടുപുംസവനാദിയംകഴിച്ചു ॥
- 66. അതിരചിരതകൊണ്ടു മുന്നമെയ
 മതിമുഖിതൻകുജയൊരനംഗദതപം ।
 നന്ദവതിതഥാപിദൈഹസാദാൽ
 പുനരപിവന്നതയൊരനംഗദതപം ॥
- 67. കതിപയദിവളെസമ്നനാജ്ഞഗാത്രി
 കതിശയഗർഭവിവൃദ്ധിസാദഭാതീ ।
 പ്രതിദിവസമഴിച്ചഭൃഷണാനി
 പ്രതിവിഷയഞ്ചകാച്ചഭൃഷണാനി ॥
- 68. വലികളുമഥമാഞ്ഞുമാഞ്ഞുരൊമാ
 വലിയമിരുണ്ടുദരസ്യമല്യസീമാ ।
 വലിയ സചികളായെഴുന്നരാമാ
 വലികളൊടീഹിതമാഹസാഭിരാമാ ॥

- 69. മനകലതിലകൻ തദീഹിദാതം
കനിഖൊടുതുണ്ണമദാരുദാഹിതാതം |
തദനസപദിപുണ്ണമായിഗഭം
ക്ഷിതിപതിഹൃച്ചബഭ്രുവമൊദഗഭം |
- 70. ദലിതദുരിതമാശ്രിതൈഷ്യതുംഗം
കലിതശൂഭം പകലീശപരാദികേഷു |
മിലിതഗുണഗണൈഥസന്ദുതൈഃ
തുലിതകുമാരമസൃതസാകുമാരം |
- 71. പരിമച്ചുനിധിശീതവാതപൊതം
ധരണിതലം മുഴുവൻ ചരിച്ചിതപ്പൊൾ |
നരപതിസൃതജന്മമൊതുവാനാ
സ്തരസനതായൊരു ദൂതനെന്മപൊലെ ||
- 72. ശുഭമതിശുഭമെന്ന പുണ്യചലാഷം
ശുഭമതിഭൂപതികെട്ടുപുണ്യതൊഷം |
അഭിലഷിതസുതൊരുചം വചിപ്പൊ
ക്ഷിതചിവൽപ്രതിപാദനംചകാര |
- 73. സുഖകരമവനാത്മനന്ദനൻ
മുഖകമലം വിമലംവിലൊക്യതുഷ്ട്യാ |
അഗതിജനധനാഗ്രഹാഗ്നിതന്നെ
യഗതിയ്താക്കിയടക്കിഹൊമുഷ്ട്യാ |
- 74. കുവലയനയനാത്മജെന്ദുജന്യാ
കുവലയമൊദമുദാരമാവിരാസീൽ |
അവനിപതിമുദേഷുധൈസ്സരംഗം
പ്രബലതയൊടതിവെലമജ്ജയൻ |
- 75. വിധിയുടെ സുതനാലെ ജാതകമം
വിധിയെടുടൻ കൃതമായെഴുംദശായാ |
മനപതിതനയൻ കടഞ്ഞെടുത്തൊ
രിനമണിപൊലെ മഹാമഹാവിചക്ഷി |

- 76. വിതരണമതുകൊണ്ടു ഭൂസുരന്മാ
 ക്കിതിലനതൃപ്തിവരുത്തിസപ്തരാത്രം |
 ക്ഷിതിപതിഭടർപിന്നെയുംവിളിച്ചാർ |
 മതിമതിയെന്നവരാജസാഗമിച്ചാർ ||
- 77. വസുമതിനിജസത്മനിസ്വമിത്രൈ
 ്വസുമതിതൻപതിനയ്യുത്തുകാലേ |
 അസുസമമസമപ്രഭഞ്ചനാഹീ
 സ്വസുതനെയമ്പൊടുലൊഹിതാശ്വനാക്കി ||
- 78. പ്രജയുടെ ജനനെന്ന തൃഷ്ടിവൊങ്ങി
 പ്രജകളുടേപതിയൊറവുംവിളങ്ങി |
 പ്രജകളിലതുപൊലെ മുത്തുതിങ്ങി
 പ്രജവമശേഷമമംഗലങ്ങടം നീങ്ങി ||
- 79. നവശശിയതുപോലെ ബാലനായൊ
 രവനഭുവിച്ചുദിനേദിനേംഗപൃഷ്ടി |
 അവനുടെ തനപൃഷ്ടിയെന്നപോലെ
 അവനിപതിക്കുജനിച്ചുവിത്തുതൃഷ്ടി ||
- 80. മധുമൊഴിയൊടുക്രടിനന്ദനൻ
 മധുരിമധുച്ഛായായലീലകണ്ടും |
 മധുരതരമതായമെന്നിപ്പുണ്ടും
 മധുരമയം സമയം റൂപൻനയിച്ചു ||
- 81. അവനിയിലതിമാംഗലം ജനിപ്പാ
 നചികലസർക്രിയയൊക്കെയുംതുടൻ |
 അവനിപവരചക്രവർത്തിനന്നാ
 യവനിഭരിച്ചുഭൂശം സുഖിച്ചുവാണു ||
- 82. അമരസദസിപുക്കിതന്നൊരുന്നാൾ
 കമുദപരാശരകൗശികാദിയൊടും |
 വിമലമതിവരിയ്യധർമ്മനിയുൻ
 കമലജസുരമുനീശ്വരൻ വസിയുൻ ||

- 83. തദനുസവിനയപുരന്ദരൻതാൻ
 ഭൂതമെഴുന്നീറുവണങ്ങി മൊദമൊടെ |
 നവമണിഖചിതാസനംകൊടുത്തി
 ടുവരെയുമപ്പരിഷത്തിലങ്ങിരുത്തി ||
- 84. മുനിവരരാടുടൻ ശിവാനയോഗം
 കനിവാടുചെയ്തുതെളിഞ്ഞിരുന്നനെരം |
 അനന്യസാമിതംസുധാശനൈര്യൻ
 മുനികളാടിക്കിന്നെചൊല്ലുമൊന്നുചെയ്തു ||
- 85. ക്ഷിതിയിലധികസത്യസന്ധനാകം
 ക്ഷിതിപതിനായകനെവനെനുകെൾപ്പാൻ |
 അധികമൊരഭിലാഷമുണ്ടുചിത്തെ
 യതുമുനിപുംഗവരിങ്ങുചൊൽകവണം ||
- 86. ഇതിവിരവാടുകെടുഭൂമിതൻറ
 പതികളുടെ ഗുണതാരതമ്യമൊത്തു |
 വിനയമുഖഗുണാലയൻവസിയുൻ
 മുനിവരന്തരമിത്തരംപറഞ്ഞു ||
- 87. അവനിയിലതിസത്യസന്ധനായൊ
 രവനിപന്ദുവനേവനെനുകൊല്ലാം |
 അവനുടെ ഗുണമൊക്കവെവദിപ്പാൻ
 ശിവശിവശേഷനമിന്നശേഷിപൊരാ ||
- 88. അഘതചതിവധാദിയാമധമം
 കനിവാടകാറിനിറച്ചുസത്യധമം |
 അനദിനമയിവെദശാസ്ത്രനീതി
 ക്കനുസൃതപാലനമമ്മഹാൻകരാതി ||
- 89. ധരണിയിലിതികൊസലൈര്യനന്യ
 യൊരുഘവരംഗുണവത്തരംനമന്യ |
 ഭൂതമിതിമുനിവാണിഗാമിസുന്ദ
 ശ്രുതിയതിലൊറിതുതപ്തശംകുചൊലെ ||

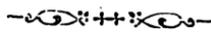
- 90. ഭൂതമിതികശികാത്മജോബഭാഷേ
 ക്ഷിതിപനവൻ ചലനത്യസത്യസന്ധൻ !
 അനുഭവസമാർത്ഥസകതനൈക്കോ
 ണ്ടനുചിതമുത്തമനെന്നുചൊന്നവാക്യം ■
- 91. സുരപതിപുരതസ്സേചിഞ്ഞിരിക്കെ
 സരസമമന്ത്രഗണം ചുഴന്നിരിക്കെ !
 സുരസഭയതിൽവെച്ചുസത്യമൊതാ
 ഹൈരുമടിയെന്നതുമിന്നുനാസ്സിയൊതെ ■
- 92. അനുചിതമിതിനീരസംവസിച്ചുൻ
 മനുപതിദൂഷണഭാഷണം ശ്രവിച്ചു !
 മുനിവരനതികൊപകംപിതൊപ്പുൻ
 പുനരതിസതപരമിത്തരാബ്രവിച്ചു ■
- 93. സുരസഭയതിൽവെച്ചു സത്യവാനാം
 നരപതിതന്നെ ഭൂഷിച്ചുചൊന്നനിന്റെ !
 വിരസതചെരുകും രസജ്ഞയിപ്പൊൾ
 വിരവാടുഹന്തദഹിച്ചുപൊയതില്ലെ ■
- 94. ഇതിവിരവാടുക്കെടുഗാഥിജന്മാ
 വതിപരഷാക്ഷരമക്ഷമംഗലിച്ചു !
 സുരസഭയിലിരുന്നസത്യമിപ്പൊൾ
 സരസമുരച്ചുരസജ്ഞവെന്തിതൊതെ ■
- 95. അഥമുനിയുഗളം മിഥശ്ശപിപ്പാൻ
 ഹൃദിരഷ്ടമാണ്ടതുകണ്ടാരണ്ടർകൊനും !
 അതിപരഷരഷം തയൊറ്റിനെന്നതും
 ഭൂതമുരൊടിതിസാദരംബഭാഷേ ■
- 96. ധരണിപതിപരീക്ഷ ചെയ്തിടുമ്പൊൾ
 വിരവാടുനിങ്ങളിലിന്നതൊല്ലമെകൻ !
 അവനിതരാനതാഴ്ചയൊടുമെപ്പൊ
 ഉവരത പുണ്ടോരുകർമ്മമതുചെയ്യും ■

- 97. ഇതിശതമചവാണികെട്ടനരം
കതുകമാടെ കശികാത്മജന്മനീന്ദ്രൻ ।
ധൃതധൃതിഭടനച്ചകൈരച്ചാൻ
ശ്രുതിപരഷംപ്രതിവാക്യമിപ്രകാരം ॥
- 98. ധരണിപതിപരീക്ഷ ചെയ്ക്കനരം
തപരിതമവൻബഹുസത്യവാദിയെങ്കിൽ ।
ശിരസിനിഹിതമദ്യകുന്ദനായ്ഞാൻ
സുരസഭചുരവനൻതചൊവിഹായ ॥
- 99. അതിനൊരുമടിതെല്ലുപൊച്ചമില്ലെ
ന്നിതിവചനംമമസത്യമെചസത്യം ।
നലമാടിതിനിശമൃതംവസിയും
കലാമകതുഹലിനാരദൻഗദിച്ചു ॥
- 100. സുരസഭയതിൽവെച്ചുഗാമിപുത്രൻ
സുരപതിതന്നൊടിതിപ്രതിജ്ഞചെയ്താൻ ।
നരപതിബഹുസത്യവാദിയെങ്കിൽ
കരുശപഥംതമരന്ധതീപന്തനി ॥
- 101. സുരമുനിവരവാക്യമിപ്രകാരം
പരിചൊടുകെട്ടുവസിയ്ക്കുന്നവമുഖെ ।
ധരണിപതിരസത്യവാദിയെങ്കിൽ
തപരിതമചഞ്ചതമാകരാമിസത്യം ॥
- 102. ഇതിമുനിവരവാണി കെട്ടുഗാഥ
സ്സുതന്നൊടനാരദനാദരണചൊന്നാൻ ।
ക്ഷിതിപതിവരനെപരീക്ഷിതും നീ
ക്ഷിതിതലമാശുഗമിക്താപസെതു ॥
- 103. അവനിപതിയൊടാരമജ്ജരക്കാ
യിവിടനടന്നൊരുവാർത്തല്ലെപൊലും ।
വിബുധരൊടുസമം വസിയ്ക്കുന്നൊടൊ
ത്തിവിടവസിപ്പനമ്മം മഹാനഭാവ ॥

104. മുനിവരഗിരമെവം കെട്ടുടൻഗാമിജന്മാ
 മുനിവരനഥയാത്രാമൊതുചൊല്ലിട്ടുമെല്ലെ !
 കനകഗിരിനിതംബൈനാശ്രമം സപാശ്രമത്തെ
 കനകഗിരിജപുണ്ണാഗമച്ചാഗമജ്ഞൻ ॥

105. നിക്രാന്തഗാമിപുത്രൈസുരപതിനഗരാൽ
 പ്രീതനാഗാരിവതൊ-
 ദിക്രാന്തവ്യാപ്തകീർത്തിദീനതനയമദ-
 ലപാന്തസന്താനമിതഃ !
 പ്രീത്യാധാത്രാത്മജാഭ്യാമിതരമുനിവരൈ-
 ദദ്വലൊകൈനലൊകൈ
 സാലംഭാരൈരഭാരൈരരുശ്രമഭമഭജ-
 പ്യാസവസ്തുത്രവാസം ॥
 പ്രഥമസ്കന്ധം സമാപ്തം

ദിശിയാസക് പ്രാരംഭം

1. അനന്തരം മാമുനിഗാമിജന്മാ
 വനന്തചിന്താകലിതാന്തരാത്മാ !
 അനന്തരായം വിജയം ലഭിപ്പാൻ
 മനംതപിച്ചിട്ടുടനേവമോർത്താൻ ॥
2. വസിഷ്ഠനോടനുതുടന്നുവാദം
 വിശിഷ്ടമല്ലെങ്കിലുമിഷ്ടമേതും !
 വിശിഷ്ടനാംഭൂപനെയിന്നുകൂടാ
 ദശിഷ്ഠനാക്കാതെയിരുന്നുകൂടാ ॥
3. സുരേന്ദ്രവിത്താധിപതുല്യനാമ
 നരേന്ദ്രനെ സത്യവിഹീനനാക്കാൻ !
 മൃഗേന്ദ്രഗാർഭീയനമന്ദശൈത്യൻ
 മൂനീന്ദ്രനോരോവഴിയോളുവാണു ॥

4. അനന്തരംഗാമിസുതംസമീക്ഷി
 ചൂദന്തമെന്നെനറിവാൻകദാചിത്ത് !
 ഉപാന്തപൃഷ്ഠോലയിൽനിന്നവന്നാർ
 തദന്തികൈകേചനതാപസന്മാർ
5. ഉദാരനാമക്ഷശികാത്മജന്റെ
 പദാരവിദന്തൈനമസ്തുരിച്ചു !
 സുധമ്യിൽപോയൊരുദന്തവന്തൈ
 കൃതാദരംമാമുനിയോടപ്യച്ഛൻ
6. തദാമുനീന്ദ്രൻകൃതമന്ദമാസം
 ഹൃദംബജന്തുന്നിലിവണ്ണമോത്താൻ !
 ഉദന്തമുജ്ജോന്നിവരോടുചൊന്നാൽ
 മദിയകായ്തുത്തിനഭംഗമുണ്ടാം
7. പറഞ്ഞുകൂടാത്തൊരു ഗ്രന്ധവൃത്തമേ
 പറഞ്ഞുപേരയാലതിനുള്ളമാഗ്ഗം !
 കുറഞ്ഞുപോകുന്നിജകായ്തുവമ്പോ
 യ്തറഞ്ഞുപോമെന്നതിനിലുവാദം
8. തദാദിവൌകസ്സഭയിൽഭവിച്ചോ
 രുദന്തമുള്ളത്തിൽമറച്ചുവെച്ചു !
 തദന്യയായോത്തൊരുവാത്ത്ചൊന്നു
 ഏദാസമംകൈശികനിപ്രകാരം
9. മഹേന്ദ്രലോകത്തിലിരുന്നുകേചി.
 നഹഷിമദരെന്നൊടുരച്ചിന്ദ്രേവം !
 മഹീതലേവെച്ചൊരുയാഗകമ്ബം
 മഹാമുനേ! ഹൃദയ്തമഹോദയാത്മം
10. യജിക്കുവാൻപൊങ്ങിനൊരാശയെന്നെ
 ഭജിക്കയാൽഭൂതലമാഗതോസ്മി !
 എനിക്കുചൊൽവാൻ ചിലതുണ്ടുനിങ്ങളുൾ
 ശ്രവിക്കുമെന്നാലതുരപ്പിനിപ്പോൾ

- 11. തദാപറഞ്ഞൊരവരോചമന്വോ
 ടുദാരകീർത്തി മുനിവയ്യു! കായ്യം !
 യഥാഭവാൻവല്ലതുമിന്നുചൊന്നാൽ
 തമൈവചെയ്യാനടിയില്ലതെല്ലം !
- 12. ഭവത്സമാനൻശരണാഗതാനാം
 ഭവിച്ചിതോകശ്വനരക്ഷണാർത്ഥം !
 ഭവാൻപ്രഭാവത്തപസാംത്രിശങ്കം
 ദിവംപുരാഭോപിതവാനശങ്കം !
- 13. ദിവസ്ഥലൈകയാപിനവംമഹാത്മൻ
 ഭവത്യർഹോകർച്ചതിലോകമേകം !
 ദിവൈകസാംപ്രാർത്ഥനയാത്യജിച്ചാൻ
 ഭവാനതിന്നോക്ഷകിലാക്ഷസാല്യം !
- 14. പ്രിയംശൂനശ്ലേഹമുഷീ ഇഗാഥാ
 ദേവനമൃത്യോസ്സഹസാരരക്ഷ !
 ഭവാൻപുരാപാക്കിലതാക്ഷസാല്യം
 ഭവന്യുകന്ധപാത്തമമെന്നപോലെ !
- 15. “ഉപേദ്രവജ്ഞാ” യുധതുഷീഭേന
 പ്രപുണ്ണകാമംപുനരംബരീഷം !
 ചകാരതേനൈവഭവാൻഭവാൻഠ
 പ്രകാമഹഷംസുരദാരുതനം !
- 16. നിറഞ്ഞമോദാലമഗാമിജന്മാ
 പറഞ്ഞുകായ്യംമുനിമാരൊടേവം !
 വിരഞ്ഞുയജ്ഞത്തിനുവേണ്ടൊരർത്ഥം
 തിരഞ്ഞുറപ്പിക്കുകിലില്ലനർത്ഥം !
- 17. അരംഫരിശ്വ ഗ്രന്ഥരേത്രനെക്ക
 ഞ്ഞൊരന്തരംകിഞ്ചനവന്നിടാതെ !
 തരംവിധംയാചനമാചരിപ്പിൻ
 തരംവിധംചൊല്ലുകിലാഗമിപ്പിൻ !

18. ദിനേശ ചന്ദേശ പരനത്ഥികംകായി
 ധനേശനെപ്പോലെധനപ്രദൻപോൽ !
 മനീഷിതം സംപ്രതിസാദ്ധ്യമെന്ന
 മൂന്നേഴ്ചിരംകേട്ടവരുത്തെളിഞ്ഞു !

19. പ്രഭാവിയാകൈശികനോടുതിണ്ണം
 ബഭാഷിരേതേമുനിമാരിവണ്ണം !
 കൃതാദരംചെയ്തതിനപ്രകാരം
 യതാമഹേഷംപ്രതിനിഷ്ഠയാസം !

20. ഇതിപ്രിയംതദപചനംശ്രവിച്ചി
 ത്തിപ്രമോദംകശികാത്മജനാ !
 ക്ഷിതീശനേക്കണ്ടുപറഞ്ഞുറപ്പി
 ച്ചതിദൃതംപോരുവിന്നെന്നയച്ചാൻ !

21. ജടാഭരംകെട്ടിയരിച്ചുണ്ണും
 ദ്രവ്യമരത്തോലുമുട്ടത്തുദണ്ഡം !
 ധരിച്ചുരുദ്രാക്ഷമണിത്തുപോവാ
 നൊരുങ്ങിനാരങ്ങവർ ഭംഗിയോടെ !

22. തപോധനന്മാരഥദിവ്യനാട്യാം
 ജപേനസാകംശുഭശംഖനാദൈഃ !
 അപാകൃതാമംഗലരായയോദ്ധ്യാ
 റ്റുപാലനെക്കാണമതിനാസ്തന്നാർ !

23. ഘനാഘനശ്യാമമിരൂമിരൂം
 വിനായകസ്യന്ദനമിദുവക്ത്രം !
 ജനാദിനംദാനവമദിനംതെ
 നിനച്ചുഭക്ത്യാതമിതിസ്തുതിച്ചു !

24. ഹരേചിദാനന്ദമുകുന്ദവിണ്ണോ
 മുരാന്തകാനന്തജഗന്നിവാസ !
 ചിരന്തന! ശ്രീധരങ്ങളഭ്യേനീ
 ദുരന്തതാപാദവപങ്കജാക്ഷ !

- 25. മമാഹമെന്നുള്ള പദപയത്തിൻ
 ഭ്രമംവെടിഞ്ഞിട്ടുഭവൽപദത്തെ !
 രമാക്ഷമാനാഥഭജിച്ചുകൊൾവാൻ
 ക്രമേണതോന്നീടണമെങ്ങൾചിത്തെ ॥
- 26. ഭവൽകൃപാകേശവശേഷശായിൻ!
 ഭവാംബുരാശിക്കൊരുപോതപാത്രീ !
 നവാംബുദഗ്യാമതനോതയാസ്താൻ
 ദവാബുധിന്താരയചാരമുക്തൻ! ॥
- 27. ചതുജ്ജംഹാരകിരീടിഭിവും
 ധൃതാരിശംഖാജ്ഞാഗദന്വേദംഗം !
 ഉമാസുമഗ്യാമളകോമളംനോ
 രമാപന്ത്രേതോന്നുകചിത്തതാരിൽ ॥
- 28. അമന്ത്യലോകാച്ചിതപാദപത്മ!
 പ്രമത്തദൈത്യേഭേരേഹരേണീ !
 ഭവത്തിൽനിന്നിട്ടിഹങ്ങളേനീൻ
 പദത്തിലോറീടുകശാജ്ഞപാണം! ॥
- 29. വികാരമന്വേമണിപൂരകാഞ്ചേ
 മകണ്ണികേഡാദിദശകുലാഭ്യേ !
 രമാക്ഷമാസംയന്തനാസ്തിജ്ഞം
 പുമാനിമാൻപാതുജനാൻപുരാണൻ ॥
- 30. രനജ്ഞയാനിൻതിരനാമമാലാം
 രസേനബന്ധിപ്രതിനിക്കുതോന്നാൻ !
 ഉദാരദാമോദര! നിൻപദാബ്ജം
 മുദാഭജാമോദരചക്രപാണം! ॥
- 31. സനാതന! ശ്രീധര! ദീനബന്ധോ!
 ഘനാഘനഗ്യാമള! പുണ്യസിന്ധോ! !
 ജനാനിമാൻസങ്കടപങ്കലിച്ഛാൻ
 പുനാതുനിൻതുക്കഴൽതീർത്ഥപാദ! ॥

32. ഹരേ! സുരേശാനജ! കൈടഭാരെ!
 നിരാമയാമേയദയാപയോധൈ! |
 പരാപര! തപശ്ചൂപയാസ്തിഉക്തം
 കരാവലംബംതരുവാൻ നമസ്തൈ ||

33. വനായനത്തുടെ നടന്നുലോരം
 വനംപ്രവേശിച്ചുനിരന്തരംതൈ |
 അന്ത്രനസിഹംക്ഷകരി ന്നാദം
 മനോഭിരാമംനിനദേനവീനാം ||

34. തമാലഹിന്താലരസാലസാല
 ഭൂമാവലീഹാദിതഭാനഭാന |
 നമേജനൽചമ്പകമാധവീനാം
 സുമജ്ജൈകൈണ്ടു മനോജ്ഞഗന്ധം ||

35. ചകോരവന്നന്മയിൽ ചക്രവാകം
 ശ്രുകംപികന്തിത്തിരിഖണ്ഡരീടം |
 ബകംബകോടംകിച്ചിയെന്നിവറാൽ
 സുകൃജിതസാധുനിഷേവ്യമാണം ||

36. കരംഗവൃന്ദം ഗവയങ്ങളേണം
 തുരംഗയുഗ്മംചമരംചമുരു |
 തരക്ഷുവുവൻപുലിയെന്നിവറീൻ
 നിരക്കവേയുള്ള ഗതാഗതാധ്യം ||

37. ഉംഭബരാശചരമകപിരഥയാത്രീ
 കദംബജംബാദികദംബയുക്തം |
 മരിച്ചവണ്ടിൽനിനദാഭിരാമം
 മദേനമാക്രേണമനോജ്ഞഗന്ധം ||

38. വിടൻസന്തോഷഭരണസാകം
 നടന്നുപെട്ടന്നുതപസുപിലോകം |
 പടൻകാടുംമലതോടുമാരും
 കടന്നുടൻകോസലമാസസാദ ||

- 39. ഫലങ്ങളാണ്ടിട്ടുവിളങ്ങിമെന്റും
 മരങ്ങളേക്കൊണ്ടതിമോഹനീയം |
 ജലംനിറഞ്ഞുള്ള ജലാശയംകൊ
 ണ്ടലംകൃതം ശീതസുഗന്ധവാതം ||
- 40. നിതാന്തസന്തോഷകരംപ്രഹുല്ല്വ
 പ്രതാനിനീവേഷിതപൂമരാഗം |
 ശ്രുതീന്ദ്രിയത്തിന്നമൃതായമാന
 ശ്രുതിപ്രപുണ്ണംപിജരാജികീണ്ണം ||
- 41. മതിപ്രസാദപ്രദസൗകമായ്യാ
 ദതിപ്രിയാകോസലരാജ്യലക്ഷ്മീ |
 ജിതേന്ദ്രിയന്മാരവരൈകിലും സാ
 ജിതശ്രമംതന്മനമാചക്ഷ്വ ||
- 42. നടന്നടുക്കുമുനിമാർപുരത്തിൻ
 കിടങ്ങുപോലെസരയുമപശ്യൻ |
 മിളസരോജാംകമുദോല്ലലാഡ്യാ
 മളിപ്ലവശ്രൗഞ്ചരവാദിരാമാം ||
- 43. വളഞ്ഞയോദ്ധ്യാംപരിന്തോവഹസീം
 തെളിഞ്ഞുമേവനൊരുതാംസ്രവസീം |
 തരിച്ചുടൻതേപ്രഥിതാമയോദ്ധ്യാം
 ഗമിച്ചുകണ്ടാരവിലൈരയോദ്ധ്യാം ||
- 44. പ്രശാന്തരാന്താപസർചെന്നടുക്കും
 ദശാന്തരേകണ്ടുമന്ത്രത്തമെൻറ |
 നിശാന്തരതംമണിതോരണാഡ്യാ
 നിശാന്തസൂയ്പ്രതിമപ്രകാശം ||
- 45. തെളിഞ്ഞുമേവസരയുദരത്തിൽ
 വിളങ്ങിനോരപ്പരികണ്ടനേരം |
 ജലത്തിലസപ്തപുരീസുവപ്രാ
 ജപിച്ചുബിംബിച്ചിതിതെന്നുതോന്നി ||

- 46. അനന്തരതപ്രയോമനോജ്ഞം
 നിരന്തരശ്രീകമനാതസൗഖ്യം |
 പുരാതദാഭാതിസതാനിഷ്ടോദ്യം
 മുരാതകൻതൻതിരുമേനിപോലെ ||
- 47. വിശാപതേസ്സുയശിരോഗ്രഹാഗ്രേ
 ശശാങ്കമാച്ഛബതിതന്നിശാന്തം |
 ശശാങ്കമൃഗതപമുഖൈതിചിത്രം
 വൃഷാങ്കനാമീശപരന്നപോലെ ||
- 48. അനന്തശോഭമണിസൗയജാലം
 തരന്തരംവീടുകുളംവിശാലം |
 നിരന്തരശ്രീകമമാത്യഗേഹം
 സമന്തതോനിലുതമതുകണ്ടാർ ||
- 49. സുപാവനംചതപരമാവണാളീ
 ഓപാലസേനാപതിമന്ദിരാണി |
 ഉപാന്തവേശ്യാവിടചേടചേടി
 നിശാന്തവൃംകണ്ടിതുകത്രചിതൈ ||
- 50. സുവണ്ണബിംബാങ്കിതഗോപുരാഗ്രം
 സുവണ്ണസിംഹാസനമണ്ഡപഞ്ച |
 സുവണ്ണമാടംമണിമാടജാലം
 സുവണ്ണമാംകേളീധരഞ്ചകണ്ടാർ ||
- 51. നരേന്ദ്രവീരൻറ കരീന്ദ്രവൃന്ദം
 സുരേന്ദ്രനാഗേന്ദ്രകലോതഭവന്തൽ |
 ശശിപ്രഭോനാലുരദങ്ങളോടും
 കപചിൽസ്ഥിതംകണ്ടുമദാകലന്തൈ ||
- 52. കരന്തകാതും ശശിയെന്നപോലെ
 വെളുത്തമെയ്യുംവെളുദയംകണക്കൈ |
 തരസ്സുമുള്ളശപകലംവിളങ്ങും
 തരന്തരംമന്ദൂരകണ്ടുപിന്നെ ||

- 53. ദ്രവ്യങ്ങളുമാംമാളികമാടജാലം
 മരങ്ങളും പാഠകശാലയുതൈ ।
 ദ്വിജോത്തമകോത്തിനവേണ്ടശാലാ
 വൃക്ഷങ്ങളുംകണ്ടുപുരോപകണ്ഠേ ॥
- 54. സുരേന്ദ്രഗേഹാദതിമോഹനീയം
 നരേന്ദ്രഗേഹംതരസാപ്രവിശ്യ ।
 ഹിരണ്യസിംഹാസനസംസ്ഥനാമ
 നരേന്ദ്രനേക്കണ്ടവരോമോത്താർ ॥
- 55. അഹോഹരിശ്ചന്ദ്രനിഹേന്ദ്രതുല്യൻ
 മഹോദയൻമാനധനാഗ്രഗണ്യൻ ।
 മഹീശരച്ചന്ദ്രനിവനതുല്യൻ
 മഹീതലേകശ്ചനനാസ്തികല്യൻ ॥
- 56. അതിപ്രസന്നാനനനംഗകാന്യാ
 രതിപ്രിയന്നാത്തവനാത്തമാഭൻ ।
 ചതുർജശ്രീപദഭക്തിയുക്തൻ
 മതിപ്രഭാതുല്യയശോധനാഡ്യൻ ॥
- 57. ഊപാലകൻതന്നെടമുനീൽനേരെ
 തപോധനന്മാരഥചെന്നടുത്താർ ।
 ഉപാഗതാൻതാൻ സരസാസദ്രഷ്ടപാ
 റ്വപേന്ദ്രനർത്ഥായനമസ്തുരിച്ചു ॥
- 58. ഉദാരശീലൻസകൃതോപചാരൻ
 മുദാസമംഭ്രൂപതിതാനിത്തതി ।
 തദാവരാൻകാരണചുംസഭായാം
 സദാദരം താപസരോടപ്യച്ഛിത ॥
- 59. മഹാനഭാവനമനന്തകീർത്തിം
 മഹീശമേവം മുനിമാരവോചൻ ।
 മഹാമതേ! കൌശികകൃത്യവുപു
 ണ്ഢിഹോഗമിച്ചാർവയമൊന്നുചൊൽവാൻ ॥

60. മുനിത്രുനിജോതിയയച്ചുകാൽ
 നരേന്ദ്ര! നീഞാൻകരവാണിയെന്നു !
 ഉരക്കകിൽസംപ്രതിയിന്നതെന്ന
 ങ്കാച്ചിടാന്നിന്നൊടുള്ളവണ്ണം ॥
61. ഇതിക്ഷിതീശൻമുനിവാണികേട്ടി
 ട്വതിക്ഷണത്താനിതിവാചമുഖേ !
 ഹിതമുനിത്രസ്യുകിമെന്നറിഞ്ഞാൽ
 ഭൃതംതഥാസാല്യമതാക്കവൻ ഞാൻ ॥
62. അത്ഥമങ്ങുളില്ലെന്നുപറഞ്ഞിടാതേ
 യത്ഥിക്ഷമത്ഥിക്ഷകൊടുത്തിടേണം !
 വൃത്ഥംകൊടുക്കാതെയടക്കിവെച്ചോ
 രത്ഥമഥാലോഭമേഴുന്നപുംസാം ॥
63. ധനംസദാലോഭിജനത്തിനോർത്താൽ
 മനോഭയത്തിന്നൊരുബീജമത്രേ !
 തദന്യലോകത്തിനുധർമ്മകാമ
 പ്രദംതദേവംസ്യധിയോവദന്തി ॥
64. പറഞ്ഞുകൊൾവിൻ കശികാത്മജന്മാ
 പറഞ്ഞുകാൽ തപരിതം സമസ്തം !
 ഇതിപ്രജാപാലകചാരവാക്യം
 ശ്രുതിപ്രിയം കേട്ടവരുംപറഞ്ഞാർ ॥
65. അക്ഷയത്രസുരദാനവാദികൾ
 കാക്കുമോക്കിലസാല്യമായൊരു !
 നൽകൂതുക്ഷിതിപതേ! കഴിപ്പതി
 ന്നാഗ്രഹിച്ചുമുനിഗാമിനന്ദനൻ ॥
66. ആയതിന്നു ധനമിന്നുനൽകുവാൻ
 നീയൊഴിഞ്ഞൊരുവനില്ലൊരായവാൻ !
 ആയവന്റെ മതമേവമോതുവാ
 നായയമുനിജനസമേധിവാൻ ॥

- 67. ഇതരംമുനിഗിരം ശ്രവിച്ചുടൻ
സതമൻഘപതിരേവമുചിവാൻ !
അലപരത്തിനുമുനിക്കുവേണ്ടുവോ
രത്നമെത്രയതുചൊൽവിനേകവൻ ॥
- 68. കോശരക്ഷകനെയുംവിളിച്ചുടൻ
കൃശ്ലെനിയെഘപൻതമുക്തവാൻ !
കൌശികാലപരമതിനുവേണ്ടുചൊ
ന്നാശുവന്നമുനികൾക്കുനൽകനി ॥
- 69. എന്നഭൂമിപതിവാണികേടുതേ
മന്നവേദ്രമിതിവാചമുചിരെ !
ഇന്നുവേണ്ട ഘപതേ! ധനംവയം
വന്നതന്മചമുചത്തിൽവാങ്ങിടാം ॥
- 70. ഇത്രനല്ലൊരുവദാന്യനന്യനി
ല്ലിതിലോകിയിൽഭവത്സമാനനായി !
വൃത്രജിത്സമനരേന്ദ്ര! മേൽക്കുമേൽ
അസ്തുതേകശലമുത്തമോത്തമ! ॥
- 71. നല്ലശീലമതുകണ്ടുചിത്തമ
ങ്ങല്ലുസിച്ചു മുനികൾക്കുസാരം !
ചൊല്ലെഴുഘപതിയോടുയാത്രയു
ചൊല്ലിമെല്ലെവരംഗമിച്ചിതു ॥
- 72. ആശുതേമുനികളേവമാദരാൽ
കൌശികംമുനിമുപേത്യചൊല്ലിനാർ !
ഇത്രതുല്യനിഹതേധനംഹരി
ശ്ചന്ദ്രനാശുതരുമെന്നുചൊല്ലിനാൻ ॥
- 73. എന്നുചെന്നതുതരാനരക്കുമോ
അന്നതന്നെയത്രനൽകുമെന്നവൻ !
ചൊന്നതെന്നറികവേണ്ടനാളവൻ
തന്നടുക്കലതുചെന്നുവാങ്ങിടാം ॥

- 74. ഇന്ദിരാമണപാദഭക്തനാ
മന്യപൻറഗുണമൊക്കെവാഴ്ത്തുവാൻ |
വന്നഗാധിപനുപോലുമാവത
ല്ലെന്നുസജ്ജനമതംപരക്കവെ ||
- 75. പിന്നെയെതു കരണീയമിങ്ങിനെ
ചൊന്നപോലെയാളെച്ചെയ്യിക്കാമുടൻ |
ഇന്നുതെങ്ങും വിടകൊള്ളമെന്നവർ
ചെന്നുപുക്കിതുടജ്ജനീജംനിജം ||
- 76. നീതിയേറിയതൃപാലനേബലാൽ
നീതിഹീനമഥകത്തുമുദ്യതൻ |
ഗാധിസുന്ദരവിനിയെതുമാഗ്നമെ
ന്നാധിപുണ്ടുഹൃദിവാണനിത്യവും ||
- 77. മതഫസ്തിവരഭീമഭാവനാ
മതപസ്ഥിഭഗവാൻകദാചന |
അത്രിശങ്കതനയം നീരീക്ഷിതം
യാത്രചെയ്യുബതകോസലംപ്രതി ||
- 78. കണ്ടഭീരുജനതാവിറച്ചുകൊ
ണ്ടിണ്ടൽപുണ്ടുചിലകോണിലാണിതു |
മണ്ടിവന്നൊരുഗുണനാൽഭയം
പുണ്ടസാധുഹരിണാവലീയഥാ ||
- 79. രാജധാനിയൊടു കൂടയില്ലൊഴേ
രാജമെഴലിയെയെത്രത്തടുത്തുടൻ |
എതുഫന്തമനിച്ചെല്ലതെന്നവൻ
ചിന്തപുണ്ടുഹൃദിസാധുലോകവും ||
- 80. ചെന്നുമാമുനിയടുക്കുമന്ദരേ
ദുർന്നിമിത്തമുഖായതോതുടൻ |
ഇന്നുമേലശ്രമമത്രവന്നുപോ
മെൻഭൂപനൊടു കേചിദുചിരെ ||

- 81. ദല്പിയായ കശികാത്മജൻതദാ
 ക്ഷിപ്രമപ്രഭുസഭാമുപേയിവാൻ !
 കല്പഭൂമിരഹകല്പനാഹൃപൻ
 തൽപദേസപദിവിണക്രൂപ്പിനാൻ ||
- 82. മോദമോടഥക്രതോപചാരമ
 മേദിനീപതിവരന്മനീസ്രനെ !
 ആദരണമണിമന്ധിതാഗ്രമാം
 ഭാസുരാസനമതിൽകരോറിനാൻ ||
- 83. അപ്രജാപതിവരന്മനീസ്രനോ
 ടിപ്രകാരമുരചെയ്തുസാദരം !
 തപൽപദാംബുജപരാഗമേല്ലുകൊ
 ണ്ദിപ്പൊഴിപ്പദമുഷീസ്ര! ശുദ്ധമായി ||
- 84. തുംഗഭാഗ്യമിഹസംഗതംഭവ
 സംഗമേനകരുണാപയോനീയെ! !
 മംഗലപ്രദ! കിമിഷിനെഭവാ
 നിങ്ങേഴുന്നരുളിയോരുകാരണം||
- 85. ഇതിനരപതിവാക്യംകേട്ടുടൻഗാഥിതൻറ
 സുതനിതിനരദേവംവാചമുചമഹാത്മാ !
 ഭൃതമിഹമമയജ്ഞം നന്മയിൽചെയ്തുകൊൾവാൻ
 ക്ഷിതിപതിവര! മേ നീചൊന്നവിത്തന്തരേണം ||
- 86. ഇതിമുനിവരഭാഷിതംശ്രവിച്ച
 ക്ഷിതിപതിചെയ്തിതുസാദരാനയോഗം !
 കൃതതവനലമോടുചെയ്തുകൊൾവാൻ
 കൃതിവര! വേണ്ടിയവിത്തമെത്രചൊൽക ||
- 87. അഥസപദിനരേന്ദ്രനോടുചൊന്നാ
 നിതികശലൻകശികാത്മജൻവിചിന്ത്യ !
 ശതമചനുസമാനമാനവേസ്ര !
 ഭൃതമിഹകേരുകഭവാൻധനപ്രമാണം ||

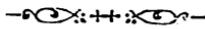
- 88. ചൊൽപ്പൊങ്ങമാനമുകുചിക്രയേരിയേകൻ
കെല്ലോടനല്ലൂവിണകൊണ്ടൊരുകല്ലറിഞ്ഞാൽ |
മേല്ലോടയന്നൊരളവോളമുനുകൂട്ടം
നല്ലൊന്നുകിട്ടുകിലലംകൂട്ടച്ചെയ്യുകൊൾവാൻ ||
- 89. ഇത്ഥം മുനിഭ്രവചനം നരലോകപാലൻ
ശ്രുതപാതമേചമുരചെയ്തിതുന്നീതിശാലീ |
കാത്തുമുനീഭ്ര! വരമാകിയസപ്തതന്ത്രം
വിത്തത്തെനൽകിടുവന്നിനദിതപ്രമാണം ||
- 90. കൊമ്പനാനയവരുത്തിനിർത്തിധന-
മമ്പിനോടുചൊരിയുവിധയൗ
വമ്പനാമുനിപറഞ്ഞുഭൂപനോടു-
സാംപ്രതന്തവവദാന്യതാ |
സംപ്രതിതപയിസമപ്പയേദ്രവിണ
മെൻപ്രഭോ! കൂട്ടുവിൽവാങ്ങുവൻ
ജന്ദാവരിസഹജപ്രിയ! പ്രചുര-
സംപദസ്തുതവമേല്ക്കുമേൽ ||
- 91. ഇത്യക്തപാമുനിനായകേനിജപദം-
യാതേവിമർശകലേ
ചിത്താനന്ദമന്ദമീയരവിലാ-
സ്സന്തോഹണാണുപ്രിയാഃ |
രാജശ്രീജിതരാജരാജവിഭവോ-
രാജീവനേത്രപ്രിയോ
രാജീവപ്രിയവംശജഃസ്വനിലയേ-
സ്വസ്ഥാന്തരാത്മാവസൽ ||

ദിതീയസക്തം സമാപ്തം.

തൃതീയസർഗ്ഗ പ്രാരംഭം.

1. തപസാംനിധിഗാമിസുനപിന്നേ
 വിപുലാപാലകനേതരംകൈടുപ്പാൻ |
 വിപീനസ്ഥിതസതപസഞ്ചയത്തേ
 സ്വദിപ്രേരിതുകാമനാസ്തിചിച്ഛ |
2. അതിവീര്യമെഴുതേപോബലംകൊ
 ണ്ടതിവേഗംമുനീമുന്വിലിമ്പമോടെ |
 അതുനേരമഹോമഹാമൃഗാണാം
 തതിയുംവന്നതുടങ്ങിഭംഗിയോടെ ||
3. ഹരിയുംകരിവൃന്ദവൃന്തമേത്രേ
 കിരിയുംകീരികളുന്നരികുലങ്ങൾ |
 ഹരിണാവലിയുംവലീമുഖങ്ങൾ
 പരിതോമണ്ടിയണഞ്ഞുമോദമോടെ ||
4. ഉർഗാവലിതോഷമോടുക്രിടി
 തപരിതംവന്നുനിറഞ്ഞതൈത്രകോടി |
 തുർഗാളിതഥാമദിച്ചുകാട്ടി
 കുലവുംവന്നുനിരന്നദിക്കുമുട്ടി ||
5. എലിമാൻപുലിശല്യനോത്തുനീലൻ
 മലമാനംകർടിക്കർക്കുടുമ്പും |
 കലമാൻസകലംവീനഷ്ടമാക്കും
 കലമാനംപരിചൊത്തപോത്തുമെത്തി ||
6. മുയലാടുകളോടിവന്നുപാടും
 കയിലാടുംമയിലുംമരിച്ചുമാടും |
 വയലാലിയഴിച്ചുചിത്തുപാടും
 രയമേരംഗിരികാളിയുന്തഥൈവ ||

- 7. സ്മരംചമരംചകോരവൃന്ദം
 ഭ്രമരപ്രാതമമന്ദവേഗമോടും |
 ശരഭംശലഭംശരാരുദംശം
 വരടാജാലവുമാലപിച്ചുണഞ്ഞു ||
- 8. ശുകവുമ്പകകാകകോകലാബം
 വൃകവുന്തിത്തിരിചിത്രബഹിനത്തും
 കൃകവാകബകോടഖഞ്ജരീടം
 സകലംവന്നുനിരന്നുനിന്നുമുന്വിൽ ||
- 9. വെരുവണ്ടുപരുത്തുകകീടം
 കരരംചീരുകഫേരവംകലിംഗം |
 തരുവുന്തരുബാഹുചാഷവൃന്ദം
 മെരുവുചാഴിയുമാഴിപോലെവന്നു ||
- 10. പലരംകകരിങ്കരങ്ങല്ലുക
 കലപിംകംകിഴ്ചികംകപക്ഷിഭാസം |
 ബലവന്മുനിചിന്തനേനമരദം
 പലതിയ്ക്കുകകളാഗമിച്ചുപുറം ||
- 11. പരിതോമരുവുമുഗാദിവൃന്ദം
 പുരതോവന്നുനിർന്നുനിന്നനേരം |
 അരിതോദേദാശയന്മുനീന്ദ്രൻ
 പരിതോഷത്തൊടിവണ്ണമാജ്ഞൈയ്യാൻ ||
- 12. പൃഥുകോസലമേത്യസദ്യസസ്യം
 മഥനംചെയ്തുജവേനമന്നവൻറെ |
 പൃഥിവിതലവാസിജീവജാലം
 പ്രഥനംചെയ്തുഹനിച്ചുവന്നിടേണം ||
- 13. ഇതിമാമുനിവാണികേട്ടുകൃഷ്ണീ
 ടൃതിവേഗേനനടന്നുജന്തുവൃന്ദം |
 ദിനനാഥകലാധിപൻറെദേശം
 കനിവില്ലാതെമുടിപ്പതിന്നടുത്തു ||

- 14. പുനരാത്രനരേശദേശസന്ധ്യം
 വനതിൽക്കകളൊക്കവെമുടിച്ചു !
 വനകാസരസുകരാദിവൃന്ദം
 പുനകേദാരചിദാരണം ചകാര !
- 15. എലിചാഴിതുകാദിസന്ധ്യമെല്ലാം
 നിലയില്ലാതെയഴിച്ചതെത്രകഷ്ടം !
 പുലിവൃന്ദവുമാത്രസന്ധ്യപാലാ
 നലിവില്ലാതെകടിച്ചുകൊന്നുകഷ്ടം !
- 16. ഫരിവൻകരിപുണ്ഡരീകവൃന്ദം
 തരസാമന്ത്യരെയത്തലിൽപെടുത്തി !
 വനവാസികളായെഴുംതിരശ്ചാം
 ജനവാസസ്ഥലമേവവാസമായി !
- 17. ഇതിസംകടമംകുരിച്ചതെല്ലാം
 ക്ഷിതിപാലാധിപനോടുണർത്തിയല്ലോൾ !
 ക്ഷിതിവാസികളോടചഞ്ചലാത്മാ
 വിതികാരണ്യവശേനഭൂപന്ത്രചേ !
- 18. പരിചോടമരസ്രവന്തിതൻറെ
 പരിവാഹേനസുഭിക്ഷമായദേശേ !
 പരിഖേദമുദിച്ചതിന്നദാരം
 പരിഹാരംപരിതോഷമിന്നുകേൾപ്പിൻ !
- 19. തരവേണ്ടവരുന്നവഷ്ടയശ്ശേ
 തരവേണ്ടുന്നൊരരാജഭോഗമാരും !
 പരിതാപമൊഴിക്കവന്നനഷ്ട
 തരുവൻഞാനിഹചൊന്നപോലഭീഷ്ടം !
- 20. ഇതിമാനധനൻധനാംബരാദി
 പ്രതിപാതിച്ചവരേയച്ചശേഷം !
 മതിമാൻപ്രതിമാൻസ്വമന്ത്രിമാരോ
 ടിതിസഞ്ചിന്ത്യപറഞ്ഞുറച്ചഭൂപൻ !

- 21. മലവേടരെന്നായ്ക്കു ചോടു കൂടി
 പ്പലഗോത്രങ്ങളിലാചയച്ചുതേടി |
 ഖലപക്ഷിമൃഗാദിയേഹനിപ്പാൻ
 വലയിട്ടമ്പൊടുവേട്ടയാടിക്കേണം ||
- 22. ക്ഷിതിപാലനീദേശമാശ്രുകേട്ടി
 ട്തിവേഗംവനമേത്യകിംകരന്മാർ |
 ഘനനാദസമാനമാനകാനാം
 നിനദംകാഹമൂനാദമോടുയർത്തി ||
- 23. പുനരായവരായുധേനസാകം
 വനതോനല്ലകിരാതരേവരുത്തി |
 ഘനതോയധിനാദമാസ്തിളങ്ങളും
 ശ്രനകന്മാരുടെകൂട്ടമോടു കൂടി ||
- 24. പലവാൾവടിനല്ലവില്ലുകന്തം
 വലയുഞ്ചാണഗണങ്ങളുവമേന്തി |
 ചിലപീലി യന്നിഞ്ഞുമാലചാർത്തി
 പ്പലരൂപനുകിരാതപുംഗവന്മാർ ||
- 25. അരമേത്യനരേന്ദ്രപാദപത്മം
 പരിചോടായവരാനമിച്ചനേരം |
 ഹരിദശപകലേശപരൻപറഞ്ഞാൻ
 പുരതോനിന്നകിരാതരോടിവണ്ണം ||
- 26. ഇഹനമ്മുടെരാജ്യമാശ്രനഷ്ടം
 ബഹുധാകാട്ടുമൃഗാദിയാലൈകാഷ്ടം |
 സഹിയാഞ്ഞുവരുത്തിനിങ്ങളുത്തോൻ
 സഹിയാമോഭൂവിസസ്യനാശമാക്ഷം ||
- 27. ബഹുധാവളരൂപവിപത്തൊഴിപ്പാൻ
 സഹസാചെന്നുചുഴന്നുവേട്ടചെമ്മിൻ |
 ഇഹകിന്തുവിളംബമിന്നശംകം
 സഹസൈന്യംതുടരാമഹംസഹായം ||

- 28. നഖമോടവരോടുചൊല്ലിയേവം
 പലസമ്മാനവുമേകിയങ്ങയച്ചു !
 ഖലപക്ഷിമൃഗാദിയേഹനിപ്പാൻ
 വലനംചെയ്തിതുതൽകിരാതവൃന്ദം ॥
- 29. ചതുരംഗബലങ്ങളോടുവേട
 ക്തിവേഗേനസഹായമായ് ഗമിപ്പാൻ !
 ക്ഷിതിപാലകനാത്മമന്ത്രിമാരേ
 ഭൃതമാഹുയപറഞ്ഞയച്ചുചാരേ ॥
- 30. വരകംകടമാണ്ടുനല്ലവില്ലും
 ശരവുമ്പുണ്ടുസദാരപുത്രനായി !
 ഗിരിജാകർദത്തമാംരഥത്തിൽ
 തപരിതംകേറിഗമിച്ചുമാനവേദ്രൻ ॥
- 31. ഉടനേശബരേന്ദ്രതന്ത്രപന്റെ
 പടയ്ക്കോയ്ക്കുമങ്ങടുത്തടുത്തു !
 ഝടിതിപ്രതിപക്ഷജന്തുലക്ഷം
 തുടരേച്ചെന്നുചുഴ്ന്നുകൊന്നൊടുകീ ॥
- 32. മനുജാധിപനോടുവേടർചൊന്നാ
 രിനിദേശങ്ങളിലില്ലജന്തുവൃന്ദം !
 വനവാസമൊളിച്ചുചെയ്തവരേ
 വനമാസാദ്യവധിക്കയോപുരാനേ! ॥
- 33. വനകീംകരസംഘസൈന്യപാലാൻ
 വനജാക്ഷൻപുനരൂചിവാൻതൃപാലൻ !
 വനമാണ്ടസമസ്തദൃഷ്ടസതപം
 ദിനകൃൽപുത്രാനന്തർകകൈന്ദസതപം ॥
- 34. അതുകേട്ടുകിരാതപുംഗവന്മാർ
 ഭൃതമോടിപ്പലകാട്ടിലുംകടന്നു !
 അതിഭീതമൊളിച്ചുജന്തുവൃന്ദം
 കതിചിന്തേടിയുമോടിയുവധിച്ചു !

- 35. അവരാത്മന്തിമത്തുപാഞ്ഞെടുത്തും
ദേവജന്തുക്കളെയൊക്കവേതകത്തും ।
ജവമോടുതദന്തരേവനത്തി
ന്നവകാശങ്ങളിലങ്ങുതീക്കൊടുത്തി ॥
- 36. വനമൊക്കവെവെത്തുജന്തുവൃന്ദം
തന്തവന്താശ്രകർഞ്ഞൊളിച്ചുപാഞ്ഞു ।
കശികാത്മജനോടുകേണമെല്ലേ
ഭൃശസന്താപദശാമശേഷമുഖേ ॥
- 37. അതുകേടുജവേനഗാമിജന്മാ
വതുലംസംകടമംകരിച്ചുരച്ചു ।
ബതമേമൃഗപക്ഷിവൃന്ദമേവം
ക്ഷിതിപൻകൊന്നുകളഞ്ഞുതത്രൈകാക്ഷം ॥
- 38. അമരേന്ദ്രപുരംപുരാത്രിശംകം
പ്രമദാലേററിയകൂലിയിന്നശംകം ।
മമകല്പനകേടുതുത്തവരേറ
യമഗേഹത്തിലുമിന്നിവൻകരോറി ॥
- 39. ഉടനേമുനിസംകടംകമിച്ചും
കടുകോപന്നരപാലനോടുദിച്ചും ।
പടുവീർച്ചതപോബലേനാലൃഷ്ടി
ത്തടിയന്റേവടിവോടുചെയ്യസൃഷ്ടി ॥
- 40. തലപച്ചിലവണ്ണമക്ഷിരകതം
നലമേരന്നസുവണ്ണവണ്ണമംഗം ।
കലയെത്തസമാചതസ്യദംശ്രോ
വലജീനീലനിറംകളമ്പുനാലും ॥
- 41. ഘനനാദവുമിണ്ടൽപൂണ്ടൊളിക്കും
നിനദംകൊണ്ടതിലോരമാമതിന്റെ ।
കനകാചലതുംഗമംഗമേററം
കനൽകോരിച്ചൊരിയുന്നതത്രൈനേത്രം ॥

- 42. സാമകേതരനാംമുനീന്ദ്രനപ്പോൾ
 സാമകോപംനിജപന്നിയോടുചൊന്നാൻ ।
 സാമവേഗമടുത്തുരാജസൈന്യം
 സാമവേദപ്രജമന്തകന്നുനൽകി ॥
- 43. ഉടനേ ഗൃപനേഭയപ്പെടുത്തി
 തുടങ്ങത്തന്നെതുടൻപാഞ്ഞടുത്തു ।
 ഉടനിക്കുവനംകരഞ്ഞുമണ്ടും
 പടിയോറീടുകചെന്നുതോററിടാതെ ॥
- 44. അതുകേട്ടതുകൗശികംനമിച്ചി
 ട്തിവേഗംനിജതേററകൊണ്ടുകത്തി ।
 ക്ഷിതിട്ടുറ്റിഖരങ്ങളുപൊടിച്ചു
 ക്ഷിതിട്ടുൽസൈന്യമമൻദിക്കിലെത്തി ॥
- 45. കരിവാജിരഥാഭിയന്തകന്ത
 കിരിചെന്നാശ്രുകിരാതരോടെതുത്തു ।
 ഗിരികന്ദരകാനനേഷുവേടി
 ചുരസൈന്യംനിജജീവനാത്ഥമോടി ॥
- 46. ചിലരോടി നരേന്ദ്രനോടുചൊന്നാ
 രവിവേദന ഗൃപാല! കാത്തുകൊൾക ।
 ഉലാകാക്കൈവമിപ്പതിന്നുപോരും
 ഖലകോലംബലമാകവേമുടിച്ചു ॥
- 47. അതുലോരതരംവളർച്ചയോർത്താൽ
 ക്ഷിതിയന്തന്നുദരേമറഞ്ഞുപോകും ।
 അതിനോടെതിരിട്ടുടൻജയിപ്പാൻ
 കതമോമാനഷ്ണിലരാതലത്തിൽ ॥
- 48. പരമേശ്വരശക്തിയോനിനച്ചാൽ
 പരമോത്തംഗമിദംവരാഹരൂപം ।
 ഫരിഭൂമിയെവീണ്ടുകൊണ്ടുപോരാൻ
 കിരിയാഴ്ചുണ്ടുചമഞ്ഞവേഷമോവാൻ ॥

- 49. ശിവനേ! ശിവാ! പന്നിരൂപമേവം
 ഭുവനേപണ്ടിഹകണ്ടതില്ലയെന്നു !
 അഹർവിനതപുണ്ടുചൊന്നതെല്ലാ
 മവനീനായകനഞ്ജസാധരിച്ചു !!
- 50. സമരോചിതവേഷമാണ്ടുദേവ്യാ
 സമമാരുഹ്യരഥാമഹാരഥോയം !
 അടവീതടമാകവേനടുങ്ങും
 പടിയുദ്ധത്തിനയാത്രയുതുടങ്ങി !!
- 51. കനിവേറിയസൈന്യപാലരപ്പോ
 ഉന്നയാനംരഥമേറിയായുചെയ്തു !
 വനസുകരചീരവാസമാകും
 വനമാസാദ്യരണത്തിനായടുത്തു !!
- 52. കിറിയുന്നി മുദംശ്രുകൊണ്ടു കത്തി
 ക്കരിവൃന്ദങ്ങളുളയൊക്കെനിഗ്രഹിച്ചു !
 തുരഗങ്ങളുളയങ്ങളെതുത്തടുത്തു
 തപരയാവിശ്വീയചൻകലച്ചെടുത്തു !
- 53. അഥഭൂപതിയോടെതുത്തു പാതീ
 രഥമഹായതകർഷ്ചാനടുത്തു !
 പൃഥ്വിചീപതിദിവ്യമായോരസ്രം
 പൃഥ്വിചീദാരവിദാരാനാത്ഥമെയ്തു !
- 54. അതുനെറിയിലേററവുതൊച്ചി
 ടുതിഭൂരസ്ഥധരാധരേതെറിച്ചു !
 അതിതാപമൊടേഷഗാഥിതന്റെ
 സുതനോടായതുണർത്തുവാൻനടന്നു !
- 55. തദനന്തരമാശുക്തയോടും
 സദനംതീവ്രമേഴുന്നസേനയോടും !
 അതിദാഹവശാദരണ്യമാഗ്നേ
 ക്ഷിതിപാലൻസഖിലാശയംമമാഗ്നേ !!

- 56. വിരചോടതിമാഗ്ദ്ധേദശാഘ്രാ
 യരികാലൻനരപാലകൻപ്രിയക്കായി ।
 പരിചേറിയപുഷ്പിതദ്രവ്യദം
 സരസംകാട്ടിഗമിച്ചുകാട്ടിലൂടെ ॥
- 57. മധുരായരി! കാക്കെദിക്കത്തോരും
 മധുപാതുംമധുപാളിമുളിവിഴും ।
 കൃതമാലസുമാളിതേസവണ്ണാ
 സുരരാംഭാതി“വസ്ന്തമാലികാ”സൌ ॥
- 58. വിചിരാവമനോജ്ഞവാണിയോടും
 പവനാധൂതശിരസ്സിലുക്കമോടും ।
 ദ്രമജാലമിതാസുമന്തവാംഗേ
 വിമലാമോദമോചൊരിഞ്ഞിടുന്നു ॥
- 59. ഇതികാന്തയോടോതിമേദിനീശൻ
 പ്രതികാന്താരമനന്തദാഹമോടും ।
 പൃതനാവൃതനാസ്തനത്തനോക്കി
 ദ്രതമാരാജ്ഞനടന്നുകാട്ടിച്ചൂടെ ॥
- 60. കമലപ്രിയവംശനാഥനപ്പോൾ
 വിമലംകണ്ടുജലാശയംവനാനേതേ ।
 പ്രമദപ്രദവേശമെന്നപോലേ
 പ്രമദാളിസ്വനമോഹനംസുഗന്ധം ॥
- 61. ഗജഗാമിനരേന്ദ്രനേവമപ്പോൾ
 നിജകാന്താണിജഗാദാലമ്താന്താം ।
 ദ്വിജരാജസമാനനേ! തടാകം
 ദ്വിജവൃന്ദാദിമനോജ്ഞമത്രകാക്കെ ॥
- 62. കമലാക്ഷസദ്രക്ഷമീത്തടാകം
 കമലാവാസമുദാർശംഖചക്രം ।
 ജനതാപവിനാശനംപ്രസന്നം
 വനമാലാപരിശോഭിതംപവിത്രം ॥

63. അതിലജ്ജിതയായിതാഭവത്യാ
 ഗതിമദ്വ്യസൃതികാങ്കരാജഹംസി ।
 സതി! നൃപുരമജ്ജുശിഞ്ജിതാനി
 ദ്രുതമാതിത്സരിയംചരിച്ചിടുന്നു ॥
64. മദിരാക്ഷി! സുധാംശുകാന്തമാകം
 വദനംതേസഹസൈവകാങ്കമൂലം ।
 വിമലാനിസരോരുമാണികാന്തേ!
 ഭ്രമതസ്സംകചിതാനൃമുനികാങ്ക ॥
65. മധുഗന്ധമെഴുന്നമന്ദവാതം
 കുതുകാലോഹമദേവിയോടുക്രൂടി ।
 അതിമോഹനമാംസരോവഗാഹ്യ
 ക്ഷിതിപാലാധിപനംഗശൂലിയെഴുതു ॥
66. മധുരാധരിയോടുതോയപാനം
 മധുരംചെയ്തവനശ്രമംവിട്ടുങ്ങി ।
 ക്ഷിതിപാലകസേനപുഷ്പരിന്ത്യാ
 മതുനേരത്തുജയേനചെന്നിറങ്ങി ॥
67. ബലമത്രകുടിച്ചുമോദമോടെ
 ജലപാനംവിരവോടുചെയ്തിടുമ്പോൾ ।
 ചിലമാമുനിമാർഗ്രപേരുന്നേക്കു
 ണഭലമിച്ചെഴുതുകമമെന്നുചൊന്നാർ ॥
68. ഇതുകൌശികനുള്ള വൻതടാകം
 കുതുകാലത്രയിറങ്ങിയെന്നറിഞ്ഞാൽ ।
 അതികോപമുദിച്ചുടൻഭവാനേ
 ക്ഷിതിപാലാധിപ! കൌശികൻ ശപിക്കും ॥
69. ഇതിമാമുനിചാക്കുകേട്ടനേരം
 ധൃതിമാനാകിയ കോസലക്ഷിതീശൻ ।
 മതിമാനതിമാനുഷപ്രഭാവൻ
 പ്രതിവാക്യംസ്സുടമിങ്ങിനേവചിച്ചു ॥

- 70. അയികൌശികപാദസേവകന്മാർ
 വയമിന്നെന്തൊരുകോപമേതുചെയ്യൂ |
 വയമിന്നപിഴക്കിലുംക്ഷമിപ്പോർ
 ഭയയേറുന്നവരാമുനീശപരന്മാർ ||
- 71. മനുപുംഗവവാക്കുകേട്ടുതിണ്ണ
 മുനിമാരിക്കിനിമേൽവരുന്നൊരേണ്ണ |
 അനുഭാവ്യമിതെന്നുരച്ചുതുണ്ണ
 മുനിയോടായതുണതുവാൻനടന്നു ||
- 72. മുനിസംപ്രതികിംപ്രഭംസമേത്യ
 തപരിതംചെയ്തുസത്യവന്തമേചം |
 പരിചിന്ത്യഭിയേവപോയ്യാഞ്ഞാൻ
 ചരമാണ്യേഘവിരവോടുഭാനമാനം ||
- 73. നളിനമുകുളീഭവിച്ചിതപ്പോൾ
 തെളിവോടങ്ങുവിരിഞ്ഞിതാനലല്ലാം |
 നളിനാദളികൈരചാളിതോറും
 കളനാദേനചരിച്ചുകേളിയാടി ||
- 74. അരുണതപമെഴുന്നദിക്കനോക്കി
 തരമെത്തുവിളഭ്രമിയെയൊഴിച്ചു |
 പരിചോടുകപോതമുൽപതിച്ചാൻ
 തരസാവാസമരംകരേറുവാനായ് ||
- 75. പ്രിയയോടുപിരിഞ്ഞുകോകമപ്പോൾ
 മുയലുംബാലതൃണത്തിനായ് ചരിച്ചു |
 കയിലാശുവസിച്ചുവാസവൃക്ഷേ
 മയിലുംചേൻമഹാമഹീരുമാഗ്രേ ||
- 76. ദിതികോകിയുടേവിയോഗതീത്തൻ
 പ്രചുരംധുമിതെന്നശങ്കതൻറെ |
 പിശുനംതിമിരന്തദാജ്ജ്യംഭേ
 പിശുനന്തന്മനമെന്നപോലെലോരം ||

- 77. നരപാലകനായതാക്ഷിയോടും
 വിരവോദേവി ധിജാചരിച്ചുസാന്ധ്യം |
 ഉജ്ജ്വലസന്ദേശമാത്രലോകമപ്പോൾ
 പരിചിത്തതസരസ്വതേശയിച്ചു ||
- 78. ഉപകാരികപുഷ്പകാന്തയോടും
 ഗൃപചീരൻസുതനോടുമാതുരങ്ങി |
 കൃപതൻനിധിവാതിതീതവാതേ
 ഗൃപതിസപ്തമപശ്യദാശ്യയാമേ ||
- 79. ഹരിദശപകലേശപരൻനരേന്ദ്രൻ
 തപരിതത്തെട്ടിയണന്നിജനനേരം |
 വിരവോടുപതിപതിദ്രതാസാ
 നരദേവോത്തമമേവമനപയുക്തം ||
- 80. ഭ്രമമതുഭവിച്ചുസാംപ്രതന്തേ
 കമിതാവേ! പറയേണമേഗുണാഞ്ജേ! |
 ദയിതേഭവതിഭ്രമപ്രപന്നേ
 ഭയതോമാമകമാനസംക്ഷിണോതി ||
- 81. മതിനേർമുഖിതൻറെ വാക്യമേവം
 മതിമാൻഭൂപതിസാദരംശ്രവിച്ചു |
 പ്രിയയോടുടനിപ്രകാരമുവേ
 ദയിതേ! ഭീതിയൊഴിക്കചാരശീലേ! ||
- 82. നരപാലനമാത്യരോവിളിപ്പാ
 നരുളിച്ചെഴുതുകേടുമന്ത്രിലോകം |
 തരസാസഹസാരോഹൃപൻറെ
 ചരണാംഭോജമടുത്തുകൂപ്പിനിന്നു ||
- 83. അഥമന്ത്രികളോടുചാരവാക്യം
 പൃഥ്വിവീപാലകനിക്കിനേവവിച്ചു |
 അതികഷ്ടമാത്യരേ! സ്പടന്താ
 നധുനാസപ്തമപശ്യമിപ്രകാരം ||

- 84. പിതരീന്ദ്രപുരംപുരാപ്രപന്നേ
 ശതമന്യൂസ്തമപാതയൽസമന്യഃ ।
 ദിവിതിഷ്ഠിതിമാമകേഥതാതേ
 ഭൂവിഞാനഞ്ചവധുക്കളേലഭിച്ചു ॥
- 85. അവരോടുമിച്ചുഞാൻ ചസിച്ചു
 നവരിൽകാഞ്ചനചാരകാഞ്ചനാഭാം ॥
 ഒരുതാപസനായിഞാൻകൊടുത്തേ
 നൊരുന്നാരിച്ചനിയോടുതാനെചേർന്നാൻ ॥
- 86. ഭരസുന്ദരിവിട്ടുകുതികിട്ടാ
 തൊരൻപുനരന്യയായ്ക്കാഞ്ഞു ।
 പിരിയാതൊരന്നാരിയെന്നഭീഷ്മാ
 തരുവാനാഞ്ചാരുമിച്ചതന്നെവാണാൻ ॥
- 87. ഭൂതമിഷ്ടിനെകണ്ടുണൻപോയേ
 നിതുപോലേബതപണ്ടുകണ്ടതില്ല ।
 ഇതിനുള്ളഫലംപാഞ്ഞുകേൾപ്പാൻ
 കൊതിയേറുന്നനമുക്കുമന്ത്രിമാരേ ! ॥
- 88. ഇതിഭൂപതിവാണികേട്ടുചൊന്നാ
 ന്നതിമാനാകിയസത്യകീർത്തിമന്ത്രി ।
 ക്ഷിതിപാലശിരോമണേ! ഗുണാഞ്ഘ്രേ!
 വിദിതംസ്വപ്നഫലംമയാപ്രയാസാൽ ॥
- 89. അവനീപതിവീര! ധൈര്യശാലിൻ!
 ഭവതസ്വപ്നമതിജലിനുകണ്ടു ।
 യുവതീമണിപഞ്ചകന്തെന്നന്നാ
 യവബോധിക്കുകശക്തിപഞ്ചകന്തേ ॥
- 90. മുനിക്കേകിയോരംഗനാതുംഗനാൻതേ
 കനകംഗന്ത്രിക്രിയാശക്തിയത്രേ ।
 മുനേരതികേതാനെചേർന്നാരുനാരി
 മനുശ്രേയ്ശ്ശ! ബോധിക്കത്തേരാജലക്ഷ്മീ ॥

91. പരംഷി നാപ്രാണാദ്യനിലകലയാതൊന്നനശനാൽ
 പിരിഞ്ഞത്തനപംഗീമണിതവപരാശക്തിയദിക ।
 നിരാലോകാപോയോരിതരവനിതാജ്ഞാനസുഭഗാ
 വരംസ്ഥാനഭ്രംശംസ്വപജനവിരഹംതൽഫലമിദം ॥
92. സ്വപ്നാത്മികായാത്മവിവേകരൂപാ
 ചിഹ്നക്തിയഞ്ചാമചളിഷ്ടദാസ്ത്രി ।
 ഇച്ഛാനകഷ്ടത്തിനമേതുഭ്രതൻ . . . . .
 നിശ്ശേഷമമ്മാമുനിഗാഥിപുത്രൻ ॥ . . . . .
93. വിശദമിതികിനാവിനുള്ളൊരത്ഥാ
 കശലനതാമവനേവമോതിയപ്പോൾ ।
 അതുഭഗതിയിൻതുമന്ത്രിമാരും
 ഭൃശതരതാപവിമുഖരായ് ചമഞ്ഞു ॥
94. അതുപൊഴുതുവെൻമാഗലാംഗീ
 മതിദയരാജസുതാമനംകലങ്ങി ।
 മതിയരചദപകജേസപഹൃത്താം
 മധുകരപോതമയച്ചുകുതഞ്ചാഷ്ടം ॥
95. തദനഹൃദയത്തുലമങ്ങടക്കി
 ശ്രുതിമധുരംമധുചാണിനീലവേണീ ।
 ക്ഷിതിപുതിജനമൗലിരത്നമാകും .
 പതിമിദിസാധുസഗല്ഗദംഗദിച്ചു ॥
96. രാജ്യംവിട്ടുഗമിക്കിലും പ്രിയസുതൻ-
 തന്നേത്യജിച്ചീടിലും
 പ്രാജദ്രവ്യമൊഴിക്കിലുംപ്രിയതമാ
 മെന്നേയുപേക്ഷിക്കിലും ।
 ആജ്യാംതോല്ക്കിലുമാത്മവല്ലഭ! വനം
 പുകേണ്ടിവന്നെങ്കിലും
 പുഷ്പംധർമ്മമൊഴിച്ചിടായ്ക്കയതിനാൽ
 സർവ്വസ്വസിലിളവേൽ ॥

97. ഇത്തരം "കസ്യമമഞ്ജരി" ത്വചിര-

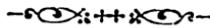
ഗാത്രീയാംമാരിഷിചൊന്നപോ-
 തത്തൽപൂണ്ടുടനമാത്യരസ്രതതി-
 വാതുവാതുക്കരയുവിധൗ |
 യത്തദസ്തുവിധിശാസനേനമൃദു-
 ചിത്തരേ! വ്രജതയൈശ്ചമെ
 നുത്തമോത്തമനമത്യാരാജസമ-
 നതീശങ്കസുതനോതിനാൻ |

98. അത്യൽകൃഷ്ണമുണോഘൃണോദകനിധി-

ങ്ഗാത്രിപതീന്ദ്രസ്തദാ
 സോത്യാപലരണായനിജ്ജരഗണൈ-
 രാരാദ്ധ്യമാനഹരിം |
 ഭക്താനുഗ്രഹതൽപരംദരധരം-
 ധാരായരത്യാമമൂം
 ഭക്ത്യാനിത്യമനുസ്മരംസ്തമവസ-
 തത്രൈവബദ്ധാഞ്ജലിഃ |

തുതീയസർഗ്ഗം സമാപ്തം.

ചതുർത്ഥസർഗ്ഗ പ്രാരംഭം.

1. ബാണന്തരച്ചുള്ളൊരുലോണിവിരൻ
 ക്ഷീണാമുഴത്തമ്മുനിവിരപാദേ |
 വിണിട്ടുതൻസങ്കടമങ്ങുണർത്തി
 ക്ഷണാശ്രുതച്ചിത്തരഷംവചുർത്തി |
2. തിണ്ണന്നുകോപിച്ചുമുനീന്ദ്രനപ്പോൾ
 ചന്ധപ്രഭാവാരതപസാഞ്ജവേന |
 ചന്ധാശ്രവംശാധിപദൃഷണാത്ഥം
 ചന്ധാലനാരിദപയസ്യഷ്ടിചെയ്തു |

- 3. ആപാദമൃഗംമന്നിയമാകും
 രൂപാമൃതംതത്തരുണീദപയസ്യ |
 കോമാനുഷോവീക്ഷ്യതദംഗസംഗം
 കാമിച്ചുപോകാത്തതുമെയ്യുശാലീ ||
- 4. മല്ലാക്ഷിമാരാമവരോമുനീന്ദ്രൻ
 മെല്ലേവിളിച്ചുങ്ങരിക്കത്തിരുത്തി |
 എല്ലാകലാവിദ്യകളേയുമല്ലോൾ
 ചൊല്ലിശ്രമിപ്പിച്ചുതപസിവിരൻ ||
- 5. ബലശ്രമംവന്നഥകേചിദേവം
 വൃത്താന്തമാക്കുശികനോടുണർത്തി |
 ചിത്രംഹരിശ്ചന്ദ്രനൃപൻഭവാൻ
 മിത്രങ്ങളാഞ്ഞങ്ങാളധിക്കരിച്ചു ||
- 6. ഔന്നത്യമേറുംനിജഭൃത്യരോടും
 നിന്ദാപരൻഭൂപതിസേനയോടും |
 വന്നത്തടാകാംബുകലക്കിയേററം
 ചൊന്നാൽഗമിപ്പാനവനില്ലഭാവം ||
- 7. ഏവംശ്രവിച്ചിട്ടഥഗാഥിപുത്രൻ
 പോവിൻവരാമെന്നവരേയച്ചു |
 ഭാവനടിച്ചിട്ടുമനോജ്ഞമായി
 ഞാബാലമാരോടൂരച്ചെയ്കിതേവം ||
- 8. കല്യാണിമാരേ! കളവാണിമാരേ!
 തെല്ലൊന്നുചൊല്ലുന്നതുകേട്ടുകൊൾവിൻ |
 കല്യാൺഹരിശ്ചന്ദ്രനിഹേന്ദ്രതുല്യൻ
 ചൊല്ലാൻഭൂപാലകന്ദാണ്ടാരുത്തൻ ||
- 9. ചെന്താമരാക്ഷൻമനുവീരനോത്താൽ
 സന്താനസന്താപവിധാനശൈന്യൻ |
 ചിന്തിച്ചുതെല്ലാംവിരവിൽകൊടുക്കും
 ചിന്താമണിക്കും ഗൃപനോടേതുക്കാ ||

- 10. ഇന്നൻതടാകസ്യതടാവകാരോ
 വന്നങ്ങിരിക്കുന്നുമഹാപ്രകാരേ !
 ഉന്നിദ്രനാമന്നരപാലവീരം
 ചെന്നാശ്രകണ്ടാലുമടോസുഗീലം ॥
- 11. ഗീതങ്ങളേക്കൊണ്ടുനരോപരൻറ
 ചേതസ്സലിപ്പിച്ചവനേജയിച്ചു !
 ശേപതാതപത്രത്തെയുമിങ്ങുവാങ്ങി
 ട്രാതംകമീനംവരുവിൻക്ഷണേന ॥
- 12. അല്ലെങ്കിലോമന്നവനോടുകൂടേ
 മല്ലായ്യായോധനമാടിവാഴ്ചീൻ !
 ചൊല്ലാൻതാരോക്തികളിപ്രകാരം
 മല്ലാക്ഷിമാർകേട്ടുതുപംഗമിച്ചു ॥
- 13. സോമാഭിരാമാനനമാരുദാരം
 ഭ്രമന്ധലാചന്ധലമന്നരേന്ദ്രം !
 കാരോപമംകാമദനാശ്രനതപാ
 സാമോദമേവംപരിചോടുണർത്തി ॥
- 14. ചന്ധയാശ്രവംശാധിപരാജമെരലേ!
 ചന്ധാലിമാർത്തങ്ങളുറിഞ്ഞുകൊൾക !
 തുണ്ണപ്രഭോ! കൌശികകാനനാന്താൽ
 ദന്ധിച്ചുവന്നത്തിഭവത്സകാരെ ॥
- 15. തുംഗപ്രതാപോദയ! പുണ്യകീർത്തേ!
 തുംഗാരയോനിക്കസമാനമുത്തേ !
 സംഗീതമാധുർവുമിങ്ങുവീണാ
 സംഗാനചാതുർവുമുണ്ടുകിഞ്ചിൽ ॥
- 16. ക്ഷോണീപതേ! കേരുകുഭവാനന്തേന
 വാണീവിലാസത്തൊടുകൂടിമന്ദം !
 വീണാരവത്തൊടുമനോജ്ഞഗാന
 മേനാക്ഷിമാരാമവരന്തുടങ്ങി ॥

- 17. ശ്രേയുൻനരേന്ദ്രൻകുളാനമോചം
കേട്ടിട്ടുസന്തോഷനിരന്തരാത്മാ |
പട്ടാംബാദ്യാഭരണങ്ങളെല്ലാ
മൊട്ടേറെനൽകാനമുടൻതുനിഞ്ഞു ||
- 18. പട്ടംപണന്നൽകവതിനുകൂട്ടം
വട്ടംധരിച്ചിട്ടുരസിച്ഛിടാതേ |
പെട്ടന്നുചൊന്നാരവരേചമൊന്നും
കിട്ടീടുവാൻവന്നവരല്ലത്തങ്ങൾ ||
- 19. താതൻതപസപീശപരനിന്നുത്തങ്ങൾ
ചോദിച്ചതെല്ലാംതരുമെന്നവേഹി |
ഏതാനുമെങ്ങൾക്കുതരുനതാകിൽ
ശോചതാതപത്രം തരവേണമിപ്പോൾ ||
- 20. ഇതഥംശ്രവിച്ചിട്ടുവരോടുചൊന്നാ
നത്യുത്തമൻഭൂപതിചക്രവർത്തി |
ധാതൃശചിഹ്നത്തെയാഴിച്ചുപേണ്ടും
വസ്തുക്കൾയാചിക്കുകിൽനൽകുവൻതൊൻ ||
- 21. അന്നേരമനാരികുചിപ്രകാരം
ചൊന്നാരുടമന്നവനോടുദാരം |
ആവാംഭോൽപതികളാക്കിടേണം
ദേവാവയോരിംഗിതമിങ്ങിതേവ ||
- 22. താരുണ്യവുംത്തങ്ങളുടേജനസ്സും
ലാവണ്യവുംപാടവവുംകലാസു |
താരുണ്യലാവണ്യഗുണാവ്യനാംനിൻ
കാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിലമോലമത്രേ ||
- 23. ചിത്തമയക്കുമുറ്റമാസാപുംപു
ണ്ടുത്തനപിമാരിങ്ങിനെചൊന്നതെല്ലാം |
ശ്രുതപാജിതാത്മാമഹനീയശീലൻ
ധാതൃപതീന്ദ്രൻഭൃതമേചമുചേ ||

- 24. സൂർയാനപയോൽപന്നനരേശപരമാ
രാജപുരാചെയ്യവരാത്തതൊന്നം |
നേരോരിച്ചീടുകചെയ്യുമോഞാ
നോരാതെചൊല്ലീടരുതിപ്രകാരം ||
- 25. യാചിപ്പതിനാമതയുള്ളതെല്ലാം
യാചിച്ചുകൊടുവിൻതരുവൻഷണൈന |
അല്ലാത്തകാൽബന്ധനനാരിമാരേ!
വല്ലാതെയാചിക്കരുതേവുമെവം ||
- 26. എനിക്കിനേദ്രുപതിചൊന്നനേരം
നിന്ദിച്ചുചൊന്നാരചരിപ്രകാരം |
ഒന്നുകൊടുക്കാതൊരുവഞ്ചകന്തപാഠം
ധന്യപ്രഭുഭ്രാന്തികലന്നിരന്നാർ ||
- 27. നിന്ദിച്ചുചൊല്ലുന്നകുമാരിമാരേ
യൊന്നിച്ചതെറ്റനപുറത്തകറ്റാൻ |
വന്നോരുകോപംസഹിയാഞ്ഞുരാജാ
വന്നേരമുച്ചൈട്രോടരോടരച്ചു ||
- 28. ചന്ദ്രതപമേഘചിലകിങ്കരന്മാർ
ദന്ധംധരിച്ചാശ്രവണനുകണ്ടു |
ചന്ദ്രാലിമാർപേടിയൊടോടിവൃത്തം
തിണ്ണകരത്തെമ്മുനിയോടുണർത്തി ||
- 29. ദേവേ'ദ്രവഭ്രാ'ധികതീർണ്ണവിത്തൻ
ഭാവംപകന്നുചമുഷിന്ദ്രന്ദ്രമേ |
ഈവണ്ണമോചെയ്തുടുഷ്ടിനിപ്പോൾ
പോവൻഷണനംദപ്പമടക്കുചാൻതാൻ ||
- 30. ഇതമാസമാശപാസ്യസുതേമനീന്ദ്രൻ
ശ്രദ്ധിച്ചുധക്ഷ്യനിവലോകമപ്പോൾ |
അത്യഗ്രനായ'ദ്രുപദിദൃക്ഷയോടേ
യാതക്കുകോപ്പിടുമനീന്ദ്രരോടും ||

- 31. ഭൂപാലനേക്കണ്ടുമുനീന്ദ്രനില്ലോൾ
കോപാലൈതൃതൈതൃതൃടങ്ങുമെന്നു !
കണ്ടങ്ങുനിൽക്കുന്നവിശിഷ്ടരല്ലോ
മിണ്ടൽസമുദ്രത്തിലുടൻപതിച്ചു ॥
- 32. കോപിച്ചടുക്കുന്നൊരുഗാമിപുത്രം
ഭൂപാലനപ്പോളെതിരോറുകേത്യാ !
ക്രോധംമുഴുത്തുള്ളതദീയഭാവം
ബോധിച്ചപുതാശയനിംഗിതജ്ഞൻ ॥
- 33. ക്രോധിപ്പതിന്നെന്തു? പിഴച്ചുഞാൻതേ
നീതിജ്ഞനാകുന്നതപോധനേന്ദ്ര! !
ഭീതിപ്രഭംകോപമിതെന്നുചൊല്ലി
പാദാംബുജേതസ്വരൂപൻനമിച്ചു ॥
- 34. ആജാനബാഹുപ്രഥിതപ്രഭാവൻ
രാജാവുതാണെന്നൊടുകമ്പിടുമ്പോൾ !
ഗാഥേയനാംമാമുനികാലയത്തി
ക്രോധേനതന്മൈലിതലേചവിട്ടി ॥
- 35. മത്തേഭൂലുന്മുനിനിന്നിടുമ്പോ
ളിതമംഗരേന്ദ്രൻമുനിയോടപൂർണ്ണൻ !
ക്രൂരതിന്നുകണ്ടില്ലിഹകാരണംശ്രീ
പതിന്നതേവേദനജാതയായോ? ॥
- 36. ആപത്തുതീർക്കുന്നദയാനിയേ! തേ
കോപത്തിനണ്ടായൊരുമേതുചൊൽക !
ഇതമംമുനീന്ദ്രൻസ്രവസാമവാക്യം
ശ്രുതപാനരേന്ദ്രന്തമുവാചഘോരം ॥
- 37. കാട്ടാളരോടൊത്തുമദീയതിയ്ക്കു
ക്രൂരത്തെനായാട്ടിൽവധിച്ചുടൻമേ !
ചേലൊത്തകോലത്തെമുറിച്ചുപാരം
കോലംകെടുത്തില്ലയൊ? നീസരസ്സും ॥

- 38. മൽപുത്രിമാർപാടിയപാട്ടുകേട്ടി
 ടുല്ലജ്ഞ! നീതേബഹുമാനിയായതെ |
 കെല്ലോടുതള്ളീടുപുറത്തിറക്കി
 ക്ഷിപ്രംതയോശ്ചിത്തഭയംവരുത്തി ||
- 39. ധർമ്മീജ്വനെന്നുജ്ഞസദാനടിക്കും
 ഭൂമോഹ! നിന്നീഹകരോരയതേ |
 എന്നിങ്ങിനേമാമുനിയൊന്നതെല്ലാം
 മനസ്ത്രവിച്ചിട്ടുതമേവമുഖേ ||
- 40. രാജ്യംഗതിച്ചാലുമെനിക്കനന്തം
 പ്രാജ്യംജനിച്ചാലുമഹംതിരശ്ചാം |
 തപൽപ്രേരിതംസഞ്ചയമെന്നറിഞ്ഞാ
 ലപ്പോളതിന്നപ്രിയമാരുചെയ്യും ||
- 41. നേരിട്ടുരോഷത്തൊടൊതുത്തടുക്കും
 ക്രൂരങ്ങളാജ്ഞഗുണങ്ങളേഞാൻ |
 പാരാതെലോകസ്ഥിതിചെയ്തതിന്നാ
 യോരാതെതന്നേബതനിഗ്രഹിച്ചു ||
- 42. തനപംഗിമാരാമവർനിന്ദ്രവാക്യം
 ചൊന്നോരുനേരത്തവരേയകററി |
 എന്നുള്ളതെല്ലാംപിഴയെങ്കിലിപ്പോൾ
 നന്നായ് ക്ഷമിച്ചിട്ടുകസാനകംപം ||
- 43. കണ്ണത്തിലേവംനരദേവവാക്യം
 തുണ്ണപ്രവേശിച്ചമനോജ്ഞവണ്ണം |
 വണ്ണപകന്നോരുമുനീന്ദ്രനാസ്യേ
 വണ്ണപകന്നുവമുരച്ചിതപ്പോൾ ||
- 44. വാഴ്ചിന്തിച്ചിടിനബാലമാരേ
 താഴ്ചിട്ടുനിന്ദിച്ചതിനെന്തു? ബന്ധം |
 കീർത്തിച്ചിരക്കുംജനവാഞ്ചരിതത്തെ
 പുത്തിച്ചയക്കാത്തതുധർമ്മമാമോ? ||

- 45. കല്പിച്ചുകൂട്ടിട്ടുദവാനോരുത്തൻ
മൽപുത്രിമാർക്കേറഭയംവരുത്തി ।
ഇപ്പാരിലല്ലജ്ഞരിൽമുന്വനാംനീ
കെല്പുള്ളരാജാവതിനെതു? വാദം ॥
- 46. ഉൽപന്നരോഷംമുനിച്ചൊന്നതേവം
ക്ഷിപ്രംശ്രവിച്ചുനൃപനേവമുഖേ ।
തപൽപുത്രിമാരെന്നറിയാതെചെയ്തേ
നല്ലജ്ഞനാംഞാനിതുസത്യമത്രേ ॥
- 47. വല്ലാതുവല്ലാതെഭവിച്ചുപോയാ
ലെല്ലാംക്ഷമിക്കുന്നമഹാജനംതൽ ।
വല്ലാതെവന്നോരുമമാപരാധം
കല്യാണശീല! തപരിതംക്ഷമസ്വ ॥
- 48. ചൊല്ലേറമമ്മന്നവനോടുപിന്നേ
ചൊല്ലീടിനാനിക്കിനെതാപസേനൻ ।
വല്ലാത്തനിൻഭാഷിതദൈവേത്താ
ലില്ലാതയാമുള്ളതുമില്ലവാദം ॥
- 49. സാമത്വ്യവുംമോഹനമാംവചസ്സും
ധീമത്തയുടൊൻതവകണ്ടറിഞ്ഞെൻ ।
വാമാക്ഷിമാരാംമമപുത്രിമാരേ
നീമോദമോടിനപരിഗ്രഹിക്ക ॥
- 50. ഇതഥംമുനീന്ദ്രൻറവചഃപ്രശ്നതഃ
ശ്രുതപാനരേന്ദ്രൻദ്രതമേവമുഖേ ।
അത്യർത്ഥകഷ്ടപ്രദവാക്യമേവം
വൃതഥംഭവാനിന്നരുളാത്തുവേണം ॥
- 51. രാജ്യമദിയംധനരാശിപുണ്ണം
പുഷ്പായതേനൽകവനിന്നശംകം ।
വന്ധിച്ചുചൊല്ലാംകരവാണിനാഹം
ചന്ധാലനാശീവരണംമുനീന്ദ്ര! ॥

- 52. ശ്രുതപാതദേവമുനിവീരന്തേ
 പുരമപീപതേ! ചൊന്നതൃസമ്മതമേ !
 ഉക്തംവചസ്തേപരമാത്മമെകിൽ
 സാൽംധനൈരാജ്യമിദന്തരേണം ॥
- 53. ഇതഥശ്രവിച്ചിട്ടുചെയ്തുഭൂപൻ
 ബലാദരമാമുനിയോടിവണ്ണം !
 സത്യംപിഴച്ചിട്ടുകയില്ലഹമ്മേ
 പിത്രംഗൃഹാണാശ്രമുനീന്ദ്ര! രാജ്യം ॥
- 54. ശ്രുതപാതദിതഥമതിമാനുനീന്ദ്രൻ
 ധാതീശമുചേതവരാജ്യമിച്ഛോരം !
 പുരമപീപതേ! നൽകുകമേസമുദ്രം
 സാൽംധനൈസ്സോദകമാദരേണ ॥
- 55. മഹാനഭാവൻമഹനീയശീലൻ
 മഹീമഹേന്ദ്രൻമനവീരനച്ഛോരം !
 മഹീമഹീനാത്മചയാന്നയജ്ഞൻ
 മഹഷ്ടയേസാധുദദാവുദാരൻ ॥
- 56. ശേപതാതപത്രംകടകംകിരീടം
 ചേതോഹരംചാമരവംസസൈന്യം !
 ശീതാംശുശ്രൂഭംകൊടിയുമുനീന്ദ്രൻ
 ചോദിച്ചുരാജാവൊടുവീതശംകം ॥
- 57. ദേവ്യാത്മജാംഗങ്ങളിലങ്ങുചേരും
 ദിവ്യങ്ങളാമാഭരണങ്ങളുടേയും !
 അപ്യാജനാമെന്നവനോടുവാളും
 ദിവ്യനുനീന്ദ്രൻതരികെന്നുരച്ചു ॥
- 58. കല്യാണശീലൻനരദേവനച്ഛോ
 ഞ്ചെല്ലാംകൊടുത്താനുനിച്ചൊന്നപോലെ !
 തത്സർവ്വമാദായമുനീന്ദ്രനോർത്തി
 ട്ടുസാഹപൂർണ്ണപമേവമുചേ ॥

- 59. പെട്ടന്നുമേസംപ്രതിനിക്കുടൊചാത്തും
 പട്ടാഞ്ചരാണാത്രിതയന്തരേണം |
 ഒട്ടല്ലതിന്മുഖ്യമിതെൻകരത്തിൽ
 കിട്ടേണ്ടതിൽപെട്ടതറിഞ്ഞുകൊടുക ||
- 60. തെററന്നിവണ്ണമുനിവാക്യരൂപ
 കുറിക്കുതമ്പററിയകണ്ണമോടും |
 മാററിട്ടുവാന്മാററിണവസ്രമില്ലെ
 ന്നേററംഭ്രമിച്ചാൻനരലോകപാലൻ ||
- 61. പാണ്ഡിത്യശാലീവൃപമൗലിഭാവം
 തുണ്ണംഗഹിച്ചിട്ടുമുനീന്ദ്രനപ്പോൾ |
 ജീണ്ണിച്ചതൻചീരമെടുത്തുമുനായ്
 വണ്ണിച്ചവക്ക്കായുടനേകൊടുത്തു ||
- 62. പെട്ടന്നതേവല്ലമുടുത്തുദിവ്യം
 പട്ടാഞ്ചരംകൈശികനായ്കൊടുത്തു |
 ചേതസ്സുലിഞ്ഞാശുമുനീശപരന്ദോ
 പാദാരവിന്ദത്തെനമസ്കരിച്ചു ||
- 63. ആശീവിഷംപോലെഭയംകരാത്മാ
 വാശിസ്സുരച്ചിട്ടുമുനീന്ദ്രനപ്പോൾ |
 പ്രാജ്ഞന്മാർമാർമാമഹതേസപരാജ്ഞാ
 ദ്രാജ്ഞൈഗമിപ്പാനമനജ്ഞൈൽകി ||
- 64. പോവാൻതുടങ്ങുവേണവനേവിളിച്ചി
 ടേവമുനീന്ദ്രൻതപരിതംഗദിച്ചു |
 യാഗാർത്ഥമേറോരധനന്തരാതേ
 പോകുന്നതിന്നെങ്ങു? ജളപ്രഭോ! നീ ||
- 65. ഇത്ഥംഗ്രവിച്ചുത്തമഭൂപനപ്പോൾ
 ചിത്തംതപിച്ചിട്ടുമടങ്ങിവന്നു |
 ഞ്ഞമെന്നാലിഹകിംകരോമീ
 ത്യേവംവിചാരിച്ചുതമേവമുഖേ ||

- 66. രാജ്യംസദത്ഥംഭവതേപ്രദത്തം
 പ്രാജ്യംമഖാത്ഥംതരുവാനൊരത്ഥം |
 ഇല്ലല്ലൊതസ്യാഭിടതന്നിടേണം
 ചൊല്ലാൻകല്യാണദയാപയോധേ! ||
- 67. ഇത്ഥംശ്രവിച്ചിട്ടുടനേമുനീന്ദ്രൻ
 ധാത്രീശമേവംനിജഗാഭവാചം |
 രാജ്യാന്തരംപുഷ്പമമാത്ഥമാശ്ര
 പ്രാജ്യഘഭിച്ഛിട്ടിഹതന്നിടേണം |
- 68. എണ്ണഞ്ചുമെട്ടുണ്ടിവസങ്ങുചോളം
 തന്നീടുവൻഞാനവധിക്ഷിതീശ! |
 എണ്ണംകാക്കാതെമമാത്ഥമല്ലാ
 മന്നിങ്ങുതന്നീടുകിലില്ലനത്ഥം ||
- 69. എന്നാലതന്നാശ്രതരുനതുണ്ടെ
 നന്നേരമുകതപാമതിമാൻനരേന്ദ്രൻ |
 ഇന്ദീവരാക്ഷ്യാതനയേനസാകം
 വന്ദിച്ചുപാദംകശികാരമജസ്യ ||
- 70. പ്രാജ്ഞൻനരേന്ദ്രൻമുനിയോടുയാത്ര
 ഞ്ഞൊഘഭിച്ഛിട്ടുഗമിച്ചിടുമ്പോൾ |
 പുഷ്പൻമുനീന്ദ്രൻതിലകംമന്ത്രനാം
 രാജ്ഞാംസമാഹൃയതമേവമുധേ ||
- 71. വാഴ്ചക്കുന്താൻകോസലമാശ്രപുക്കാൽ
 താഴ്ചക്കുണ്ടാമവകാശമിപ്പോൾ |
 രാജ്യഘഭിച്ഛെങ്ങിനെ?യെന്നചോദ്യം
 പ്രാജ്ഞൈതരംതപജനവുംതടുങ്ങു ||
- 72. എന്നോടുകൂടീട്ടുടനപ്പരേണീ
 വന്നിങ്ങുപോന്നാലുമെടോനരേന്ദ്ര! |
 എന്നിങ്ങിനേമാമുനിച്ചൊന്നനേരം
 ധന്യൻവൃപൻന്യായമിതെന്നുണർത്തി ||

- 73. പാരാതൈപോകെന്നരുൾചെയ്യുപൊന്നിൻ
 തേരിൽകരോതിതപരിതംമുനീന്ദ്രൻ !
 മോദേനമരറുള്ളവരതദാജ്ഞാ
 മാദൃത്യമാതംഗഹയങ്ങളുേറി ॥
- 74. ചിക്ഷണതേതാപസർപോയിടുമ്പോൾ
 തിക്ഷിത്തിരക്ഷിപ്പടയുനടന്നു !
 ചൊല്ലൊണ്ടഭൂപാലകനംസപുത്രാ
 മൈക്കണ്ണിയുംകാൽനടയാടുന്നു ॥
- 75. ഓടുംമൃഗംപേടകളോടുകൂടി
 ശ്രുടുന്നകാടുംനദിയോടുതോടും !
 നാടുംകടന്നുത്തരകോസലസ്ഥം
 വാടംപ്രവേശിച്ചുബഹുശ്രമന്തേ ॥
- 76. തേരിൻനിനാദമതുകേട്ടതിരേല്ലതിന്നായ്
 പാരാതൈചെന്നചിലചൗരരാജങ്ങിനിന്നു !
 പാരംപരനചതുരംഗബലങ്ങളുപ്പോൾ
 പൂരിന്നെഴുവരണസീമനിച്ചെന്നടുത്തു ॥
- 77. തേരിൽകരോിയതുഭൂപതിയെന്നുകേചിൽ
 തേരിൽസ്ഥിതൻതദനമാമുനിയെന്നുകേചിൽ !
 തേരിന്നടുത്തൊരുമനുക്കിൾചാത്തിനില്ലോൻ
 സാരസ്യശാലിമനപുംഗവനെന്നുകേചിൽ ॥
- 78. രാജതപമെന്നതുമുനിക്കുകൊടുത്തുരാജാ
 രാജാവിനമ്മുനിക്കൊടുത്തുമുനിതപമില്ലോൾ !
 ഏവംസപധമ്ബമിവരിന്നപകൻകഷ്ടം
 ഭൂവുഭവിക്കമതുകൊണ്ടുഖലാകലൈഷാ ॥
- 79. താരാർമകൾക്കുസമയായൊരുദേവിയില്ലോൾ
 ഭാരിച്ചുവല്ലലമുടുത്തതടുത്തുകാബിൻ !
 നാരായണാച്യുത! ഹരേ! ബഹുകഷ്ടമേഷാ
 മാരിമ്മരത്തുകിൾകൊടുത്തുടുത്തുകൊൾവാൻ ॥

- 80. അരുണാംബുജകോമളംമനോജ്ഞം
 ചരണാബ്ലംകിരണപ്രതപ്തരേണുഃ |
 സരണൗബതവെച്ചുവെച്ചുദൂരം
 നരദേവാദികളെങ്ങിനേ? ചരിച്ചു |
- 81. ഇതിബഹുവിധമെല്ലാംമെല്ലമല്ലേപറഞ്ഞും
 ക്ഷിതിപതിസുതനേച്ചെന്നോമനിച്ചുംകരഞ്ഞും |
 ക്ഷിതിതലമതിൽവീണുംകേണമല്ലെരരല്ലാം
 മതിയതിലതിചേദംപൂണ്ടുനിന്നാരപാനേ |
- 82. അന്നേരംനരപതിരാജധാനിപുക്കി
 ട്ടന്യൂനംധനബലമാടമാളികാദി |
 ഒന്നൊന്നേപദമുഷിപുംഗവനുകാട്ടി
 ധന്യാത്മാപദകമലംനനാമതസ്യ |
- 83. സാമോദമിന്നമുതൽവാഴുകരാജ്യമെന്ന
 ക്കാമപ്രദൻതുപതിചൊന്നതുകേട്ടനേരം |
 സാമന്തമന്ത്രിപുരവാസികൾഹന്തഹന്തേ
 തൃമ്മന്നവാന്ദികമടുത്തുമുഴന്നുനിന്നാർ |
- 84. വിശ്വപസ്കരാമവരദേബഹുപാരവശ്യം
 നിശ്ചാസവുണരവരൻതപരിതംവിലോക്യ |
 ആശ്ചാസ്യതാനുനിവരകലവക്ഷ്ചിത്തേ
 വിശ്ചാസമാശ്രവരുവാനൊരുവാചമുഖേ |
- 85. ഇന്നാടശേഷമധുനാമുനിനായകന്നാ
 യെന്നാൽപ്രദത്തമതുകൊണ്ടിനിനിക്കളെല്ലാം |
 മൂന്നംനടന്നവിധമെന്വാടുരാജ്യകായ്തും
 മാന്ദ്യംവീനാമുനിവരന്നുനടത്തിടേണം |
- 86. ഇത്ഥംനരേന്ദ്രവചനംബതകേട്ടനേരം
 ധാതീശനോടവരിദംവിരവോടുണർത്തി |
 പുത്ഥപീപതേ ! തിരുമനസ്സുരുളുന്നകായ്തും
 യത്തത്തമൈവകരവാമവയംനവാമദ്ദ |

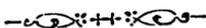
- 87. നിർമ്മായമായിതിപറഞ്ഞുകരഞ്ഞുകണ്ടി
 ടുമാമുനിക്കമനമങ്ങുചലതപമാണ്ടു |
 ധർമ്മിച്ചുനാഹ്വപതിയേദയയെന്നിയേണാൻ
 ഭുജോഹമോടുമിതിഹന്തകദർശയാമി |
- 88. ഇതമംവിചാര്യനരദേവകരംഗ്രാഹിതപാ
 ചിത്തത്തെച്ചിഞ്ഞുകശികാത്മജനേവമുചേ |
 മതോഭഗാമിനികളാമമപുത്രിമാരേ
 പൃഥ്വിശ! നീപരിചിനോടുഭരിച്ചിടേണം |
- 89. എന്നാൽനിനക്കവിഭവംതിരികേത്തരാഹ്നീ
 തനീടവേണ്ടധനമിങ്ങുതരേണ്ടതൊന്നും |
 വന്നീടുമേവിപുലമാകിയസൗഖ്യവൃന്തേ
 ധന്യാംഗനാധനസുഖാപ്തിയൊഴിച്ചിടാമോ? |
- 90. ഏതന്നിശമ്യനരദേവനമേവമുചേ
 ബോധിക്കധർമ്മവിപരീതമിദമുനീഭൂ! |
 പാതംഗമാകിയകലത്തിലെമന്നവന്മാർ
 മാതംഗനാരികളെവേട്ടതുകേട്ടതില്ല |
- 91. മൂന്നംധരാപതികൾചെയ്തുവരാത്തതിപ്പോ
 ഛോന്നംതുടങ്ങുകയുമില്ലണമാത്രവുണാൻ |
 ഉന്നിഭസാഹസമധർമ്മവഴിക്കുചെയ്യാൻ
 തോന്നുന്നതുമുനിപതേ! തവയോഗ്യമാമോ? |
- 92. അർത്ഥംതരേണ്ടതുതരാമതിനായധർമ്മം
 കർത്തുമുനീഭൂ! മടിയുണ്ടടിയന്നുചിത്തേ |
 സാർദ്ധംമയാകമപിമന്ത്വമയച്ചുപോവാൻ
 മുത്തോടനുജ്ഞതരുവാൻഭഗവൻ! നമസ്സേ |
- 93. ശ്രോത്രേണരാജവചനാമൃതമിപ്രകാരം
 പീതപാദൃതമുനിവരൻപ്രമേവമുചേ |
 യാനംകുരുഷ്വപ്രപതേർത്ഥമൃതേധുനാതപം
 ഞാനാളെന്നാളെയതിനായെതിരേയയക്കാം |

- 94. കല്യാണശീല! കരുണാകര! മാമുനേ! ഞാൻ
 വല്ലാതെ വല്ലപിഴതെല്ലിഹചെയ്തിതെങ്കിൽ ।
 എല്ലാം ക്ഷമിച്ചുരുൾകയെന്നതദാമുനീന്ദ്രം
 ചൊല്ലാൻ ഭൂപതിവരൻ പ്രണനാമധീമാൻ ॥
- 95. പിന്നേക്കനിഞ്ഞുനിജമന്ത്രികളേക്കുറിച്ചും
 ചൊന്നാനിവർക്കുശരണം ചരണാത പദീയം ।
 എന്തെങ്കിലുംബതവിഴച്ചിവരെങ്കിലപ്പോൾ
 നന്നായ് ക്ഷമിക്കുകഭവാൻ ഭഗവൻ! ദയാണ്വേ! ॥
- 96. കാരുണ്യമാണ്ടുവദാരതികേടുന്തേപ്പോ
 പാരതലിഞ്ഞുവൃദയം സഹബാഷ്പമപ്പോൾ ।
 പാരംകളിത്തശശിദീധിതിയേററനേരം
 സാരംതുഷാരകരകാന്തമതെന്നപോലെ ॥
- 97. നിമ്ബസരൻതരണിവംശമണിപ്രവീരൻ
 സഗ്രാൾസദാരതനയൻവിനയാവനമൂൻ ।
 നിമ്ബായമായവനിയേമുനിപുംഗവനായ്
 ജന്മംകൊടുത്തടിപണിഞ്ഞുചകാരയാത്രാം ॥
- 98. “മത്തേഭ്”ഭീമതമനിരൂപംനരേന്ദ്രപതി-
 ഭതംസമസ്തവിഭവം
 വസ്തു സംപ്രപദ്യനിജചിത്തംതെളിഞ്ഞുടനെ-
 കൃതപാസപകൃത്യമഖിലം ।
 സത്യത്തിൽനിന്നുപ്രപചിത്തംമടക്കുവതി-
 നൾത്താരിലോത്തുപലതും
 ധാതൃതലാവനമൊടാത്താദരംസമുനി-
 തതൈവവാണസസുഖം ॥
- 99. സ്വമന്ത്രിപുരവാസിഭിസ്സഹപുരാസ“പൃത്ഥവീ”പതി
 പ്രമോദമൊടുക്ടവേമരുവിനോരുപൊന്നുസുഖം ।
 യതീശപരജമാദരാമുനികുമാരകന്ത്രേണിയും
 ശ്രുതിസ്മൃതികളുച്ചരിച്ചുധിവസിച്ചുസന്മംഗളം ॥

100. പരിമുഖലിതപുരാപുരന്ത
 നൃഗമദകങ്കമഖഗ്രചന്ദനാനാം |
 തദനമുനി ജനസ്യമോമധുനൈ
 സ്മമനികശൈശ്വതഥാവിധംബഭ്രവ ||

ചതുർഥസ്കന്ദം സമാപ്തം

പഞ്ചമസ്കന്ദ പ്രാരംഭം.

1. അനന്തരംഭൂപതിശാന്തമാനസൻ
 സ്വകാന്തയോടുസുതനോടുമൊത്തുടൻ |
 നിശ്ചന്തശ്രീകൈരുകേളിശൈലമാം
 നിശാന്തവുംവിടുഗമിച്ചുമെല്ലവേ ||
2. ജനന്തദീയാപദമാശ്രുകാഞ്ചയാൽ
 മനന്തപിച്ഛേവമുരച്ചുഗ്രന്ധമായ് |
 അശാന്തനാംമാമുനിഹന്തമനവ
 ന്നൊരന്തരായത്തവരത്തിദൈവമേ! ||
3. പടുതപമേദംമുനിഭൂതലംബലാൽ
 പിടിച്ചുടക്കിക്കിതിപാലനോടമോ |
 ധനപരേഷാംസ്വപകരത്തിലാക്ഷ്യാൻ
 മുനിക്കുതോന്നുന്നതുചിത്രമെത്രയും ||
4. കിരീടവുംമാലയുമാലവട്ടവും
 കരീന്ദ്രശൂഭ്രാതപവാരണാദിയും |
 ശിരീഭൂജാദന്തരഥഞ്ചനിട്ടുയൻ
 നന്ദേന്ദ്രതോമാമുനികൈക്കലാക്കിനാൻ ||
5. ഉടുത്തുപൊവാനൊരുവസ്രമെങ്കിലും
 കൊടുത്തയച്ചില്ലകരോരയില്ലാൻ |
 ഉടുത്തുജീർണ്ണിച്ചമരത്തുകിത്തയം
 കൊടുത്തുമുവർഷമന്തത്ര? സംകടം ||

- 6. അലംകരിച്ചുള്ളൊരുതേരിലേറിനൽ
ബലങ്ങൾമുഴുററിതിവാദ്യലോഷവും !
കലൻ്റുണെള്ളമയംദയാദ്രധീ
രലഞ്ഞുകാൽകൊണ്ടുഗമിപ്പതെങ്ങിനേ? !
- 7. അതിൽപരംകൃഷ്ണമയംകുമാരകൻ
പതച്ചമാന്ത്രികുലാശ്ചിപങ്കജം !
പതിച്ചുപെട്ടന്നുനടന്നുകൊള്ളുവാൻ
വിധിച്ചവൻതൻറമനസ്സുവജ്രമോ? !
- 8. പവിത്രചാരിത്രമെഴുംസുശീലയാ
മിർക്കുമേവംവിധമായസംകടം !
ഭവിയ്ക്കതെങ്ങൊരാപവാപകതിപോൽ
ശിവപ്രസാദംകഥമിന്നുനഷ്ടമായി !
- 9. ഗുണപ്രഭന്മാർക്കുഗുണങ്ങളെനിയേ
യണപ്രിയക്കേടുമുദിക്കയില്ലപോൽ !
ഗുണാമിയംവാണിമുഷ്ടൈവമന്നവൻ
ഗുണപ്രദശ്രേണിയിച്ചുതമോത്തമൻ !
- 10. മുനിക്കരാജ്യംപ്രതിപാദ്യസാദരം
തനിക്കരണ്യാനിശരണ്യയെന്നടൻ !
നിനച്ചുപോകംഗ്രഹതൈശ്വപാലവം
ജനിച്ചിതോ? ഗാമിതന്ത്രജമാനസേ !
- 11. അനന്തരംമന്നവനോടടുത്തുചെ
ന്നനന്തസന്താപമുണർന്നിനാദിദം !
കപയാസിരാജൻകരുണാപയോനിയേ!
തപയാവിനാത്തങ്ങൾപൊറുപ്പതെങ്ങിനേ? !
- 12. നരേന്ദ്ര! പുത്രോപമരായങ്ങളേ
പുരേവപാലിപ്പതിനിന്നുകൂടവേ !
വരേണമേസതപരമെന്നപേക്ഷയേ
നിരാകരിച്ചീടരുതേദയാനിയേ! !

- 13. നിറഞ്ഞതാപത്തെൊടുക്കുടിയിങ്ങിനേ
 പറഞ്ഞുപിന്നാലെവരുംജനങ്ങളേ !
 മറഞ്ഞുനോക്കിട്ടുകനിഞ്ഞുമജ്ജുളും
 പറഞ്ഞിതേവം നരപാലപുംഗവൻ !
- 14. തൃജിച്ചുദഃഖങ്ങളെനിങ്ങളേവരും
 ഭജിച്ചുകൊൾവിൻ ഭജനീയമച്യുതം !
 ഗമിച്ചുവാഴ്ചിൻനിജമാംനികേതനം
 ഭമിച്ചുപോകേണ്ടവിപത്തൊഴിഞ്ഞുപോം !
- 15. ഇതിപ്രജാപാലകചാരദാഷിതം
 കൃതാദരംകേട്ടുമടങ്ങിവന്നവർ !
 ധൃതാത്മതാപംനിജമന്ദിരങ്ങളിൽ
 പതൽപതിസ്യന്ദനമോളുവാണിതു !
- 16. ഉദാരനാമക്ഷിതിപാലകൻപുന
 സ്സദാരപുത്രംസരയുംപ്രവീഷ്ടനായ് !
 തദീയമാമംബുനിപീയസാംബുജാം
 മദാലപൽഭൃംഗതതിംതതാരതാം !
- 17. മനോജ്ഞവാതേസികതാമയേതദേ
 ദിനേശവംശാധിപനങ്ങിരുന്നിതു !
 തന്ത്രശ്രമത്തോടീരുഭാഗവ്യംതദാ
 തന്ത്രജനംതേന്മൊഴിയുംസൃഷ്ടീദതാം !
- 18. സരോജമിത്രേചരമാചലംഗതേ
 സരോജിനീമീലനമാപവാശ്രചാ !
 വിരാജിനീധത്തിലണഞ്ഞുമജ്ജുളും
 വിരാജിതാകൈരവകോരകാവലീ !
- 19. ദിവാകരത്രസ്തമിവാദ്രികന്ദരേ
 ദിവാമറഞ്ഞുള്ളതമോഭരംതദാ !
 ദിവാന്ധമിത്രേണസമംസമന്തരോ
 ജവാൽപ്രവേശിച്ചുപരംവിസൃതപരം !

- 20. നരോപരൻതന്നടെയിംഗിതങ്ങളു
 മൂന്നീശപരൻദ്രുശമിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ ।
 അതിന്നടുത്തുള്ളൊരുചോലതന്നിൽവ
 ന്നണഞ്ഞുകാണാതെമറഞ്ഞുമേവിനാൻ ॥
- 21. അനന്തരംമന്ത്രികളുമ്മാഹീപതേ
 രൂപാന്തമാസാദ്യനമസ്തുരിച്ചുടൻ ।
 അനന്തസന്താപഭരണജാതമാ
 മുദന്തമോരോന്നരചെയ്തുസാദരം ॥
- 22. മടങ്ങിയെന്നിങ്ങെഴുന്നെള്ളുമെന്നുകേ
 ടുടൻഗിരംഭൂപതിരേവമുചിവാൻ ।
 മൂനിക്കുസാമ്രാജ്യമൊഴിഞ്ഞുനൽകിയാ
 നിനിക്കുവന്നിട്ടിഹകായ്മമെന്തിനി ॥
- 23. മടങ്ങിവന്നീടുകയില്ലതാൻദ്രുതം
 മടങ്ങുവിൻനിങ്ങളുപുരങ്ങളുപൂകുവാൻ ।
 തുടങ്ങുവിൻകായ്മഭരമുനിക്കുകീ
 ഴടങ്ങുവിൻനല്ലതുവന്നുകൂടുവാൻ ॥
- 24. നരേന്ദ്രമപ്പോളവരേവമോതിനാർ
 പുരേവപാലിക്കുധരാതലംഭുവാൻ ।
 ഭരാഗ്രഹംപൊങ്ങുമരാതിയേബലാൽ
 പരാക്രമംകൊണ്ടുടനേജയിക്കണം ॥
- 25. ശാന്തപമേരുന്നവരോടടുങ്ങിയാൽ
 ദ്രുശരപമുണ്ടാംശാന്തക്കുവർക്കുമോ ।
 കടുത്തകോപത്തെനടിച്ചുടിക്കുവാ
 നടുത്തുചെന്നാൽശരോടുമഞ്ജസാ ॥
- 26. ഇതിബ്രവിക്കുന്നവരോടുമന്നവൻ
 ശ്രുതിദപയംപൊത്തിവെറുത്തുരച്ചിതു ।
 ഇതൈതുകഷ്ടംബഹുപാപമിങ്ങിനേ
 പ്രതീപവാക്യംപറയാസ്തിനാരുമേ ॥

27. മരിച്ചുപോമിന്നാമമെന്നിരിക്കിലും
നശിച്ചുപോരാജ്യമശേഷമെങ്കിലും
കൊടുത്തരാജ്യംതിരികെമുനീന്ദ്രനോ
ടെടുത്തുകൊൾകെന്നതുചെയ്തയില്ലാതെ !

28. റൂപേന്ദ്രനേവംപറയുംവിധൗഭൃതം
മുനീന്ദ്രനംവന്നിതുമന്നവാന്തികേ !
ഉദാരനാംഭൂപതികൃഷ്ണിനാനാടൻ
കൃധാതമേവംനിഗദിച്ചുമാമുനി !

29. ക്രമേണമൽപ്രേരിതയാംമൃഗാളിയേ
യമാലയേചേർത്തുകർത്തുപോതിയേ !
മമാജ്ഞയാവന്നകുമാരിമാക്കുതി
ഭ്രമംവരുത്തിടുതിരയ്ക്കരിച്ചുനി !

30. പടജനത്തോടിയേൻമാമകം
തടാകമത്യാവിലമാക്കിയിത്തരം !
സഫിച്ചിരുനീടുമൊരെന്നയിങ്ങിനേ
ഭൃഷിച്ചിടിക്കുപമുരച്ചതെങ്ങിനേ? !

31. ഇനിക്കുനീനൽകിയരാജ്യമിന്നാതാൻ
നിനക്കുനൽകാതെയിരിക്കിലിഷ്ടയാ !
ഇനിക്കുമാറ്റങ്ങളുമേതുടങ്ങിയാൽ
നിനക്കുവൻതപസ്കൃതമെന്നതൊക്കയും !

32. അനന്തരംമന്നവനേവമോതിനാ
നന്തനകാരണ്യ! ശരണ്യ! മാമുനേ !
വിവേകമില്ലാത്തവർചൊന്നതിന്നിതെ
ന്നവേഹിതതപജ്ഞ! ഭജക്ഷമാംവിഭോ! !

33. നിനച്ചിതപ്പോൾമുനിപണ്ടുഭൂതലം
ഭരിച്ചരാജാക്കളിലിത്രനീതിമാൻ !
വേിച്ചതില്ലേകനമസ്യസൽഗുണം
തിരിച്ചറിഞ്ഞെന്നിവരുത്തമോത്തമൻ !

- 34. കദമ്പിതമന്നവനെങ്കിലുംബലാ
 ഭസത്യമോതീടുകയില്ലനിസ്സംയം ।
 മദമദാനാവധിചൊറുതൊറിയൊ
 ലസത്യമുദ്വീഭിതിജാതമാംഭൃതം ॥
- 35. ക്ഷമിക്കവൻസംപ്രതിമാഗ്നമുണ്ടുമേൽ
 ക്ഷമിക്കസാധ്യംനഹിയെന്നുമാനസേ ।
 ഉറച്ചുരാജാവൊടുരച്ചുകൗശികൻ
 സമിച്ചുനിയിന്നുപിഴച്ചതൊക്കെത്താൻ ॥
- 36. എനിക്കുചൊന്നോരുധനത്തിനിന്നുത്ത
 നയക്കവൻശിഷ്യനെനിന്റെകൂടെവേ ।
 തരാനരച്ചോരവധിക്കതന്നെനി
 ധരാസുരൻകൈക്കലയക്കമലനം ॥
- 37. അനന്തരംമാമുനിയുകൂസംജ്ഞനാ
 മൊരാതണൻതന്നെവിളിച്ചുഗ്രന്ഥമായ് ।
 കൃതാനഭീമംശരമപ്രിയംവദം
 കൃശംതമേവംതരസാപറഞ്ഞിതു ॥
- 38. എനിക്കുഭിട്ടേണ്ടിയവിത്തലക്കുയേ
 ഗമിക്കുനീമന്നവനോടുകൂടെവേ ।
 എടുക്കുനീമലനമെന്നഭൂപനേ
 യിടക്കിടക്കുജ്ഞതടുത്തുനിന്തുതക ॥
- 39. അസത്യമുദ്വീഭിതിവന്നാദിക്കവാൻ
 പ്രശസ്തയാംചാതുരിചെയ്യുന്നോക്കുക ।
 അശിപ്പതിന്നന്നമെന്നിക്കനൽകുനീ
 വിശപ്പസഹ്യംപരമെന്നുചൊല്ലുക ॥
- 40. കൊടുക്കുവാൻചൊന്നധനംമുനിയുനാ
 ജ്ഞാടുക്കുനീസാദരമല്ലയെങ്കിലോ ।
 ശംപ്രഭോ! മാകരുദുകുതിമെന്നുനി
 മുടക്കനക്ഷത്രിയ! രാജഭിക്ഷണം ॥

- 41. എനിക്കുകിട്ടേണ്ടതുനൽകിയെങ്കിലോ
 നിനക്കയത്നത്തിനതക്കവേതനം ।
 എടുക്കനീയെന്നുഗൃഹാലനേത്തരം
 കെട്ടുക്കണ്ണംകൂടെനടക്കണംസദാ ॥
- 42. കൊടുക്കുവാൻചൊന്നധനംമുനീന്ദ്രനാ
 യ്ക്കൊടുക്കയില്ലെന്നുഗൃഹൻവദിക്കുകിൽ ।
 കൊടുക്കുവാൻരാജ്യധനങ്ങളെന്നുനീ
 പടുതപമോടങ്ങുപറഞ്ഞുനോക്കുക ॥
- 43. തരാനുരച്ചോരവധിക്കവൻധനം
 താരായ്ക്കിൽനിന്നാലുദിതാവധിപ്രഭോ! ।
 അതീതമായെന്നവനോടുരച്ചുനീ
 ഭൃതംമടങ്ങിടുകതുംഗരോഷനായ് ॥
- 44. ഇതിക്കുമാനിജ്ജരനോടുരച്ചുടൻ
 ഗതക്കുമാൻമാമുനീന്ദ്രപതിംഗതൻ ।
 കൃപാംപരിത്യജ്യജഗൽകൃപാലുവാം
 ഗൃഹണപോകെന്നുവാദമേകിനാൻ ॥
- 45. നരേന്ദ്രനപ്പോൾപ്രണമിച്ചുതൽപദം
 മുനീന്ദ്രനംരാജപദംപ്രപന്നനായ് ।
 മന്ത്രത്തമൻദീനകൃപാലുദീനരാം
 ജനാൻസ്വമന്ത്രിപ്രമുഖാനയച്ചിതു ॥
- 46. പ്രഭാതകാലേനരപാലപുംഗവൻ
 സഭായ്നായ്കുന്നൊടൊത്തുപോംവിയെ ।
 സഭാസദഗ്രേസരനാമമാത്യന
 പ്രഭംനമസ്തുക്രമിഞ്ഞുണർത്തിനാൻ ॥
- 47. നടത്തിവന്നേനടിയൻഭവൽകൃപാ
 ബലത്തിനാൽകല്പനയല്ലനെങ്കിലും ।
 വനത്തിലെത്തിട്ടരുളുന്നവേലയും
 തരത്തിൽക്കാൻതന്നെന്നരേന്ദ്ര ! ചെയ്യിടാം ॥

- 48. തപദിയപാദാജ്ജ'വിയുക്തിരസ്തിചേൽ
 സുദൃല്ലഭംകായ്മപേക്ഷിയായതാൻ |
 ഉദഗ്ര'വംശസ്ഥ'മധുഗ്രഹിക്കുവാൻ
 മുതിൻപംഗോസ്സമന്താംപ്രപന്നനാം |
- 49. അനന്തമന്ത്രീപറഞ്ഞതിങ്ങിനേ
 മന്ത്രമൻകേട്ടുടനേവമോതിനാൻ |
 മുനിക്കനോകായ്മദ്രജ്ഞതാസചേ !
 ജനസ്ഥിതിക്കാശ്രുപുരംഗമിക്കനീ |
- 50. അനന്തരംമന്ത്രീവരൻനരേന്ദ്രനോ
 ടനന്തസന്താപമുണർത്തിനാനിദം |
 വനാന്തവാസത്തിനുകൂടെതാൻവരാ
 നിശാന്തവാസത്തിനൊരാശയില്ലമേ |
- 51. പിരിഞ്ഞുതാൻപോകുകയില്ലനിങ്ങളേ
 പ്പിരിഞ്ഞുപോയാൽപിരിയുന്നജീവനം |
 കരഞ്ഞിവണ്ണപറയുന്നമന്ത്രീണം
 വിരഞ്ഞുചൊന്നാനിതിമന്നവോത്തമൻ |
- 52. എനിക്കുസഖംവിധികൊണ്ടുജാതമാ
 യ്തിനക്കിലെൻപ്രാകതനകമ്നാഘലം |
 നിനക്കുമദ്യോഗവശേനസംകടം
 കനക്കെയുണ്ടാഘ്വന്തപോരികെകിൽനീ |
- 53. ഇതിപ്രജാപാലകചാരദാഷിതം
 ശ്രുതിപ്രിയംകേട്ടുകൊണ്ടുസന്തപരം |
 പ്രശസ്തമാകുംകലശോതദുവോദദയ
 സമസ്തവാരിവതെളിഞ്ഞുതന്മനം |
- 54. നടന്നിതുഗൻദപിജനഗ്രതസ്തദാ
 നടന്നുപിന്നാലെനരേശപരാദികൾ |
 കടന്നുടൻതേനഗരംവിശംകടം
 വടൻകാന്താരതടംപ്രപന്നരായ് |

55. മുഖാന്തപിപ്ലിക്കമിനാശ്ശതദിയം
 നഖപചോഷ്ണപ്ലാടിമൺചവിദിയം ।
 പരിഭ്രമിച്ചിട്ടമനസ്സുമുദിയം
 പരന്തമുന്മാർജനനീചകുദിയം ॥

56. കൃപാലുവാമന്ത്രിയെടുത്തുബാലനെ
 ഹൃപാലനുംദേവിയെയെസമോദവാൻ ।
 തുനിഞ്ഞനേരത്തുകനിഞ്ഞുമജ്ജുതം
 പഠഞ്ഞുഭക്തവൊടുദേവിയീവിധം ॥

57. ഭരിപ്പതിനക്ഷമനാകയാൽനിജാം
 ധരിത്രിയേശ്രീയൊടുക്രൂരിവൃദ്ധനായി ।
 കൊടുത്തുഭാരത്തെയാഴിച്ചുനാഥ! നിൻ
 ഗമസ്ഥലേവാഴ്ചയൊഗ്യമോ? മമ ॥

58. ഇതിപ്രിയാവാക്യമനല്ലധീർവൻ
 ശ്രുതിപ്രിയംകേട്ടുനേവമബ്രവീൽ ।
 അയിപ്രിയേ! നിന്മതിരുത്തമോത്തമാ
 മയിപ്രിയേഭക്തിഗരീയസീരവ ॥

59. പതച്ചമാഗ്നേയവർപാദപംകജം
 പതിച്ചുവെച്ചുങ്ങുതമുൻപോംവിയയം ।
 അതിക്രമാത്മമുനിമന്ത്രശക്തികൊ
 ണ്ടയച്ചുഴ്ത്തുഗണചുഴ്ന്നിതു ॥

60. കരുത്തരാപാനുമെടുമ്പുദംശുവ
 കരുത്തവൻവൃശ്ചികമുച്ഛിടിംഗവും ।
 വരുത്തവുസാലപസസങ്കടങ്ങളും
 വരുത്തിനാരുത്തമരാമവർക്കുമാ ॥

61. വിശന്നുദാഹിച്ചശരീരസാദവും
 കലൻദുഃഖിച്ചുനരേശപരാദികൾ ।
 വചൻതൽപാലവനംകടന്നുടൻ
 തെളിഞ്ഞനൽഗോമതിയേപ്രപേദിരേ ॥

- 62. സരോജമിത്രോചരമാചലംഗതേ
 തരംഗിണീവാരിവിശുദ്ധരായവർ !
 കഴിച്ചുസന്ധ്യാവിധിനിമ്ബലാംബുവും
 കടിച്ചുതീരത്തുവസിച്ചിതശ്രമം ॥
- 63. അനന്തരംവന്യഫലംകൃപാലുനാ
 വനാന്തരാന്തിതമവക്ഷമന്ത്രിണാ !
 തിരഞ്ഞതിൽപകചമെടുത്തുമന്നവൻ
 വിരഞ്ഞശുക്രനുകൊടുത്തുസാദരം ॥
- 64. നിറഞ്ഞരോഷേണകഷ്ടായിതാക്ഷനാ
 ഘ്രാഞ്ഞുനക്ഷത്രിയനേവമക്ഷമം !
 ഭജിക്കുവാൻനീഘൃതസുപസംയുതം
 നമുക്കുനൽചോദതരേണമഞ്ജസാ !
- 65. പരന്നകാട്ടുടനടന്നുകൂടവേ
 തരുന്നവന്യങ്ങളുശിച്ചുകൂടുവാൻ !
 ദരിദ്രനാമന്നവ! നിന്റെ ഭൃത്യനാ
 മൊരുത്തനോ? ഞാനിതെന്നിക്കുസാന്ത്യമോ? ॥
- 66. അനന്തരംമന്നവനേവമുചിവാൻ
 നിരന്തരാത്മാമമതാമഹീമിഹ !
 മുനീശപരന്നാഘൃതിപാദ്രതൊന്നമി
 ങ്ങനേകകഷ്ടാനിസമേമഹീസുര! ॥
- 67. അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുഭവാനിതൊക്കയും
 നിറഞ്ഞകോപേനപറഞ്ഞുകൊൾകിലും !
 സുഭോജനംകാനനസീളികിട്ടുവാൻ
 വിഭോ! തുനിഞ്ഞാലതുസാധ്യമാകുമോ? ॥
- 68. അശാന്തനാംവിപ്രനൊടിപ്രകാരമ
 സ്സുശീലയാംദേവിയമാശുചൊല്ലിനാൾ !
 പ്രശാന്തമാമന്തണ! താവകമനോ
 ഭൃശംശിലാകർശമായതെന്തഹോ !

69. നടിച്ചുകോപംപരശ്ചോക്തിയിങ്ങിനേ

ശ്രവിച്ചനേരത്തുകറച്ചഭൃസുരൻ !

അശിച്ചവന്ത്രംഫലമാപഗാജലം

കടിച്ചതീരത്തുശയിച്ചിതശ്രമം !

70. വനേഭവംപകചമതിച്ചനാവിലം

വനംനിഷേവിച്ചുശയിച്ചുഭവതീ !

തളൻറങ്ങുന്നസുതൻറഭൾനാൽ

വളൻചേദേനതളൻറങ്ങിനാർ !

71. അനന്തരംഗാമിതന്ത്രജമായയാ

നിരന്തരംവന്നതമോഭരംപരം !

ഘനങ്ങളായുള്ളഘനങ്ങളുംബരേ

നിരന്നുകാരുംപുനരേററമായിതു !

72. മുദഞ്ചവേദഞ്ചതദാന്തരാന്തര

പ്രദായകോകായചപേചകായച !

പ്രകാശകാലേപകലെന്നശംകയാ

ചകാസുവേചഞ്ചലയാചഞ്ചലാ !

73. തുടങ്ങിവന്മാരിപിതാമഹാഘസവും

നടുങ്ങുമാറങ്ങിടിയോടുക്രൂടവേ !

ക്ഷണംനരേന്ദ്രാദികൾനടൻവരംഭ്രമി

ച്ചുണൻവന്മാരിയിതെന്നഭീതരായ് !

74. ഗൃപൻപറഞ്ഞാനഥമേദിനീസുരം

കൃപാനിയേ! മാരിചൊരിഞ്ഞുനിമ്നഗാ !

ഉടൻനിറഞ്ഞീടുമതിന്നുചുന്നമേ

കടന്നുപോകുന്നതുനല്ലതാശ്രനാം !

75. ഉറക്കെയല്ലോളിതിവിപ്രനോതിനാൻ

കറക്കനീറ്റുമ്മതിനിൻറകൂടെനീ !

ഗമിക്കുമുരൊക്കെന്നടന്നുചുറുവാൻ

നമുക്കൊരാവശ്യവുമില്ലതെല്ലമേ !

- 76. നിനക്കെഴുപൊടുകൾഗാഥിസുനവാം
മുനിക്കനീചൊന്നധനംകൊടായ്കയാൽ !
എനിക്കകൃത്തിനഹേതുവാട്ടുമേ
നിനക്കിലില്ലെന്നുധരിക്കുമ്മന്തേ !
- 77. ധരാസുരൻതന്നുവെറുപ്പിയിങ്ങിനേ
നരാധിപൻകേട്ടുനേവമോതിനാൻ !
കരേധനംനാസ്തിയൊരൂരിലേത്തിയാൽ
തരാമിരുന്നന്ധരാസുരോത്തമ !
- 78. ഉടൻഗമിക്കെന്നുപറഞ്ഞുഭൂസുരൻ
നടന്നരാജാവുകൃശോദരീകരം !
പിടിച്ചുകൊണ്ടുഞ്ചന്ദമന്ത്രിബാലനേ
യെടുത്തുകൊണ്ടുനടകൊണ്ടുകൂടവേ !
- 79. ഉരത്തകല്പംകഴികണ്ടകങ്ങളും
പെരുത്തമാറ്റേണതടീൽപ്രദീപരായി !
സരിതീരങ്ങീട്ടുകടന്നുതത്തടേ
പരുത്തസാലാംബ്രിഭുജിച്ചുമേവിനാൻ !
- 80. ഭയപ്പെടുപ്പാനുനിമന്ത്രശക്തികൊ
ണ്ടയച്ചുഭൂതപിശാചരാക്ഷസർ !
വെളിച്ചമാമ്മാറുക്കോളദംബ്രയേ
യിളിച്ചുകാട്ടീടുചുഴന്നുണഞ്ഞിതു !
- 81. നരേശമാംസംമതിയെന്നതിൽചിലർ
കുമാരമാംസംമതിയെന്നുകേചന !
നരാശനന്മാർചിലരംഗനാഗേമി
ണുനാരാശനീപ്പാനുതിയെന്നുമുചിരേ !
- 82. നിശാചരൈരഗ്രരദൈസ്സമന്തരഃ
പിശാചഭൂതഗണാൻപ്രഭൃഷണാൻ !
കൃശാംഗിയുംബാലകനംസമീക്ഷ്യതാൻ
ദൃശംഭയംപുണ്ടതു കണ്ടുപാതർവിവൻ !

- 83. പ്രശാന്തചിത്തൻതദന്ത്രതമോത്തമൻ
കശേശയാക്ഷസ്മൃതിയോടുക്രൂടവേ ।
കശാഗ്രധീരേവമുവാചധീരനാ
യിശാചരണാരോടുമന്ദമെന്നിയേ ॥
- 84. പിടിച്ചുപെട്ടനുകുടിച്ചുതിന്നുവാ
ന്മടിച്ചുനിന്നീടരുതാശരേശരേ !
മിടുകനാകൌശികനിക്കുടയക്കയാൽ
കടിക്കുവിൻഞങ്ങളെനിക്കുടംതിന്നുവിൻ ॥
- 85. ഫനീപ്പതിന്നഹതയില്ലഭൂപനേ
ഭയപ്പെടുത്തീടുവതിന്നമാത്രമേ ।
പറഞ്ഞുഗാർഹ്യമുനീതിചിന്തയ
ന്മറഞ്ഞുഭൂതാദിഗണന്തദാക്ഷണാൽ ॥
- 86. നിശാന്തകാലത്തതിവൃഷ്ടിതന്നുടേ
പ്രശാന്തിയുപനസുഗന്ധശീതനായ് ।
പ്രശാന്തവാതേചലതിപ്രകൃജിതേ
ശകന്തവൃന്ദേപ്രസസാദദിച്ഛം ॥
- 87. തജശ്രമിത്രോദയതസ്സരോജിനീ
സദാചിയേപ്പോലെതെളിഞ്ഞുമജ്ജുചാ ।
മുദാചിവൃന്ദമധുപാതുകാമമാ
യുദാരനാദേനചചാരചാരവൽ ॥
- 88. നരേന്ദ്രനല്ലോളിനമന്ധലസ്ഥിതം
പുരാണമാദ്യന്തവിഹീനമച്യുതം ।
കിരീടിനഹാരിണമതുഭൂതദ്വന്ദിം
സ്മൃതിച്ചുഭക്ത്യാദരചക്രയാരിണം ॥
- 89. നടന്നുപിന്നേയവരംഗസാദവും
കലൻമാറ്റുത്തിലിരുന്നമന്തരാ ।
നടന്നുമേവവനശൈലജാലവും
കടന്നുപുക്കാരമരാപഗാന്തികം ॥

90. മുന്വിലുദാരാംസംഭൃതപൂരാ

മന്വാടുദൃഷ്ടപാതാംപുരുഷേഷ്യേന്ദ്രൻ !

‘ചംപകമാലാ’സ്സംഭിജ്ജാഭാം

തൻപ്രിയകാന്താമിന്വമൊടുചേ !

91. ശൃംഗാരയോനിരിപുതൻറജടാഭരാന്തേ

ഭംഗ്യാവിളക്കിമരുവംഗിരിരാജകന്യാം !

തുംഗാലഭംഗിനിപുണാംകളവാണി! പുണ്യാം

മജ്ജാതൈപശ്യപുരസ്സുരിഭഗഗണ്യാം !

92. ഇതികൃപാലുന്ദപാലവരൻപ്രിയാം.

മതിമുഖീമഭിധായമനോജ്ഞമായ് !

അതിശൃഷ്യാചരണക്ലമതോനന്ദംഗ

‘ദ്രുതവിളംബിത’മാപസുരാപഗാം !

93. സമസ്തപാപങ്ങളുനിമ്ബലാംബുനാ

സമസ്തമിപ്പിച്ചുകളിച്ചുസർപ്പം !

ഗഭസ്തിമാനസ്തമിയായതൽകല

പ്രഭസ്തദാചദ്രമിയായതത്തടം !

94. തദനുസരസിജശ്രീപോത്സാറന്തേതാരന്തേരം

തദനുജ്ജവദൈന്യംഭംഗവാരോജഗാമ !

അമിതമവനിഭാജാംദ്രഗപിലാതപ്രദന്ത

ത്തിമിരപടലമാസീൽകൈശികാനന്ദകാരി !

95. ധാത്രീപാലോമഹാത്മാതദനുസരനയ-

പ്രേയസീസത്യകീർത്തി

ധ്യാത്രീദേവേനസാലംഗിശിരകരകര-

പ്രോല്ലസൽസത്യകീർത്തിഃ !

സൂതപാതന്ദേവദേവംകരകലിതദരം-

സാദരംതത്രകൃലേ

സുഷ്പാപോത്തുംഗസാലേകസുമസുരഭിലേ-

മന്ദവാതാനകൃലേ !

96. അവിതവിബുധജാലഃക്രൂരദൈതേയകാലഃ
സവിയുതവനമാലസ്സുച്ഛാദാമുശലലീലഃ |
അവിനയഹരശീലോഭക്തലോകാനുകൂലോ
നവജലധരനീലഃപാതുമാംഗോപബാലഃ |

പഞ്ചമസർഗ്ഗം സമാപ്തം

ഷഷ്ടസർഗ്ഗ പ്രാരംഭം.

1. നന്നായുറങ്ങിയവനതിഭീതിനൽകാൻ
സാന്നാനകംപമൃഷിപുംഗവനാൽനിയുക്തം |
സന്നലകേസരിമഹാനരിവൃന്ദമഗ്രേ
ചെന്നായപോലെവൃപതിക്കഭയംവരുത്തി |
2. നന്നായിദന്തനിരചേത്തുരചിച്ചയോഗാൽ
ഭിന്നംവിധായതിമിരനയനപ്രഭാഞ്ച |
ചെന്നായ്ജലംക്ഷിതിഭൃതഃകടകാത്തദഗ്രേ
ചെന്നങ്ങണഞ്ഞിതുവിധംബിതനേത്രവൈദ്യം |
3. സംഹർത്തുകാമമിവഭീഷണരേഷലോഷം
രഹസ്സുപുണ്ടുനടുത്തതുകണ്ടനേരം |
'സിംഹോലതാ'ഞ്ചിതഗതിമുഹൂർവിരനേവം
സിംഹാഭിവൃന്ദമൊടമന്ദതരംബഭാഷേ |
4. വന്നാലുമാശ്രമുനിച്ചൊന്നതുപോലെനിങ്ങൾ
തിന്നാലുമിനുബതങ്ങെളയെന്നുഭൂപൻ |
മാന്ത്രിവെടിഞ്ഞുബഹുദയ്യമുരച്ചനേര
ത്തൊന്നായിഹിംസ്രഗണമക്ഷണമസ്തുമായി |
5. ശൂക്രൻപറഞ്ഞുവന്നോടതുനേരമേവം
ചൊൽകൊണ്ടഭൂപ! ശൃണുമാമകദാഷിതംനീ |
ഉൾക്കാമ്പിലോത്തുസമയോചിതമാചരിച്ചാൽ
ദുഃഖംഗുണാംവരികയില്ലൊരുതെല്ലുപോലും |

- 6. വന്നോരസംകടഗണംകണമാത്രമെന്നു
 വന്നീടുവാനിനിയിരിപ്പതനല്ലമെന്നും !
 നന്നായവേഛിയതിനായധുനോപദേശം
 തന്നീടുവൻസുഖജനിക്കതനിക്കുമേലിൽ ||
- 7. രാജ്യംമുനിക്കുതവനൽകിയതില്ലയെന്നും
 യജ്ഞാത്ഥമത്ഥമതുചൊല്ലിയതില്ലയെന്നും !
 യാജ്യപ്രഭോ! ത്വദിതിജല്ലസിചേദഹംതേ
 രാജ്യാദിസർവ്വധനവൃന്തവവീണ്ടുനൽകാം ||
- 8. യാഗാത്ഥമേററധനവുമുനിപുംഗവൻത്രേ
 വേഗേനവിട്ടുതരമൊട്ടുമതില്ലവാദം !
 വേഗാൽഭവാനനുവദിച്ചുവദിച്ചുവെങ്കിൽ
 ഭാഗംഭവാനുഭവമെന്നതുമിന്നവേഛി ||
- 9. നീതിജ്ഞ! ലോകപരിപാലനധർമ്മം
 സാധിച്ചഭൂപ്രതീവരംമധുരസ്വനാശ്യാ !
 പുത്രസ്വഭാവ! ജനതാഭജതിപ്രസന്നാ
 മൃതംവസന്തതിലകം'പികമണ്ഡലീവ ||
- 10. ധാത്രീസുരൻറഗിരമിക്കിനെകേട്ടനേരം
 ധാത്രീപതീന്ദ്രനവനോട്ടടനേവമുചേ !
 ബുദ്ധശ്രുതിസ്മൃതിപുരാണകഥ! ദ്വിജന്മ
 ന്നിത്ഥംവദിപ്പതു കഥംവിതഥോദയാത്ഥം ||
- 11. സത്യത്തിൽമീതെയൊരുവസ്തുവുമില്ലപാർത്താ
 ലിത്ഥംദ്വിജ! ശ്രുതിവിധിച്ചതറിഞ്ഞിരിക്കേ !
 സത്യംമറച്ചുപറകെന്നുപദേശമോതാൻ
 ചിത്തേഭവാനുമടിതെല്ലുമതില്ലയോ? ന്നാൻ ||
- 12. മൽപ്പുത്രനുംമമകളത്രവുമേഷണാനും
 കെല്ലാൻകഷ്ടതതിവെട്ടുകഴങ്ങിയാലും !
 ക്ഷിപ്രംമരിക്കിലുമൊരിക്കലുമേതിനാലും
 ജല്ലിക്കായില്ലത്രമെന്നതത്രേറിനാലും ||

- 13. ഭൂലോകപാലഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടനേരം
 ഭൂലേഖചിത്തമുടനേജഡിമാനമാവ |
 ലീലാനിശമൃകലയോഷപറഞ്ഞനീത്യാ
 മാലാൻകാമിയുവമാനസമെന്നപോലേ ||
- 14. ചൊല്ലൊണ്ടഭൂപതിമനോഹരിണംതദാനീം
 വാഗ്യാഗുരാംഭിജകിരാതകൃതാംവിലംബ്യ |
 മാഗ്ഗ്വലഭിച്ചുതുഭമെന്നമുദേവനനായ്
 ശീശ്രംതെളിഞ്ഞുപുരുഹൂതദിഗംഗനാസ്യം ||
- 15. പിന്നേപ്രഭാപ്രഭകരങ്ങൾപരന്നനേരം
 നന്നാസ്സന്നമെന്നമല്ലനിലതീലൃഭേ |
 വിന്നതപമോടവർകറിഞ്ഞീനിലംകടന്നി
 ടെഴുന്നത്യമുള്ളപലകന്നകളുംകടന്നു ||
- 16. ലോരംവനാന്തരമനന്തരമാശുപുഷ്പ
 രാരാവികേസരിവീരാജീവീരാജിതന്തേ |
 മാതംഗകാസരകലാകലചോലജാലം
 സ്വീതംകിരാതഗണമാഗ്ഗീതമാഗ്ഗ്വമാഗ്ഗ്വം ||
- 17. ഏകത്തിലാനവരമാരിതപുണ്ഡരീകം
 കംകേളിചംപകമുഖപ്രസവാഭിരാമം |
 സാംകോലകോലകൃതമാലതമാലസാലം
 ഡംകാരനാദപരിമണ്ഡിതമാതപോനം ||
- 18. ആനന്ദമോടുടനടൻപ്രിയയോടുക്രൂടി
 ശ്രകന്നകേകികലകോകിലനാദയുക്തം |
 മാകന്ദകന്ദസുമ്പുന്ദമരന്ദഗന്ധം
 തുകന്നശീതമുദവാതമനോഭിരാമം ||
- 19. മാലേയശാലിമൃഗനാഭിമനോജ്ഞഗന്ധം
 ചേലോടൈഴന്നവനസീമയതികൃമിച്ചു |
 കാലൻറസോദരിയുടേവടിവാണ്ടെഴുന്ന
 ക്രുലംഗമിച്ചിതവരാശുമനോന്ദകൃലം ||

- 20. അത്രാന്തരേകശലനാങ്കശികാത്മജന്മാ
തത്രാഗമിച്ചുബഹുചിന്തയൊടന്തരംഗേ ।
സത്യൈകനീഷ്ഠനവനീപതിസംഭ്രമത്തോ
ടുത്ഥായമാമുനിയൊടിത്തരമനപയുക്തേ ॥
- 21. കാരുണ്യപൂർണ്ണമുദമാനസ! ദീനബന്ധോ!
പാരായണൈകജീവാനിഹമേതുവെന്തു? ।
ആരൈകിലന്തപദനശാസനമാദരിക്കാ
തോരോരൊദനന്യമതിന്നതുടങ്ങിനാരോ? ॥
- 22. ഏവന്റിശമ്യകശലീകശനാഭൈതത്രൻ
ഭാവന്തെളിഞ്ഞുകശലന്മുനീരേവമുഖേ ।
ഭൂവന്ത്യജിച്ചുധനവുജനവുമഹാത്മൻ!
ദാവാന്തരത്തിലുഴലേണ്ടവൃഥാനരേന്ദ്ര! ॥
- 23. പെട്ടന്നുഴന്നുവലയുന്തവകഷ്ടമോത്താൽ
പൊട്ടുന്നമാമകമനോഹൃപവീര! കഷ്ടം ।
ഒട്ടല്ലകഷ്ടമിഹപെട്ടതുമിന്നുമേലിൽ
പെട്ടീടുമെന്നവഴിവിട്ടുനടന്നുകൊറുനീ ॥
- 24. ക്ലേശംനിനക്കിനിനിനക്കിലനല്ലമാത്രം
നാശംവിടുന്നവഴിയോക്കിലൊരല്ലമത്രേ ।
കോശാദിനാശമതിലേകമസത്യവാക്യം
കൃശാതൈപേശുകതിനില്ലൊരുദോഷലേശം ॥
- 25. കേഷാഞ്ചിദസ്തിമതമിങ്ങിനെയിങ്ങുരാജ്യം
കോശാദിയോടുതവനൽകിയതില്ലയെന്നു ।
പേശീടുകെങ്കിലഖിലംതിരികേത്തരാഞ്ഞാൻ
ദോഷംനിനക്കതിനുലേശവുമേശുകില്ല ॥
- 26. ഉണ്ടായിദോഷലവമെങ്കിലതാശ്രുതീപ്താ
നണ്ടല്ലൊ? വേണ്ടധനധാന്യസമൃദ്ധിസിദ്ധി ।
ഉണ്ടായനിന്നിഹപരത്രപെരുത്തസൗഖ്യം
പണ്ടുള്ളസുരിവചനംസ്മരണീയമേവം ॥

- 27. അത്ഥത്തിൽമീതെയൊരുവസ്തുവുമില്ലഭ്രമാ
 വത്ഥംതൃജിച്ചവന്നാസ്തിഖലുതിവർഗ്ഗം !
 ഇതഥംനിനച്ചതുലഭിച്ചുവസിച്ചിടാത്താൽ
 വൃത്ഥംമനുഷ്യജനനംജനനന്ദനേഹ !
- 28. ധാതൃശനേവമഥഗാഥിസുതംബഭാഷേ
 സത്യംമറച്ചഹമുരപ്പവനല്ലസത്യം !
 തതപാത്ഥവേദികളിലുത്തമനാമൃഷീന്ദ്രൻ
 സത്യംമറച്ചുപറയിപ്പതുചിത്രമത്രേ !
- 29. രക്ഷപ്തിന്നടിയിൽവീണകപോതപോതം
 രക്ഷിപ്പെന്നെകൃപയാകൃതമായസത്യം !
 രക്ഷിച്ചുപണ്ടുശിഖിതനുടെമാംസമെല്ലാം
 പക്ഷിക്കനൽകിമതിമാനതുവിസ്മൃതംകിം !
- 30. ചൊല്ലാൻമന്നവനളുക്നിരന്നവിപ്ര
 നല്ലാസമോടനയനദപയമാദരേണ !
 ഹല്ലാബ്ല സന്നിഭമുടൻപ്രതിപാദ്യതന്റേ
 നല്ലോരുസത്യമതുകാത്തതുകേട്ടതില്ലേ ? !
- 31. ചൊല്ലുള്ളതാപസപതേ! ശൃണുസത്യമോത്താ
 ലെല്ലാറിലുംവലിയതെന്നുജഗൽപ്രസിദ്ധം !
 വല്ലാതെനീയിദമൊഴിക്കണമെന്നിദാനിം
 ചൊല്ലുന്നതാവകവചസ്സതിമുശ്ശമത്രേ !
- 32. അത്യഗ്രപാപകരമാകുമധമമേവം
 കർത്തുംഭവാനടിയനോടരുളായ്യിമൻ !
 ഇതഥംനരേന്ദ്രവചനാമൃതമമുനീന്ദ്രൻ
 ശ്രത്യാനിപീയനിജഗാദനിജാഭിലാഷം !
- 33. ക്ഷോണീപതേ! മമസുതേസുതരാംമനോജ്ഞൈ
 വീണാഗിരൈഗുണനിയേ! പരിണീയബാലേ !
 ക്ഷോണീംഭവാനമലലോകസുഖായരക്ഷൻ
 വാണാലുമമ്പിനൊടുതൻപുരിനീതിയോടേ !

- 34. ചൊന്നാൻനരേന്ദ്രനഥനാനതുചെയ്തയില്ലേ
 നന്നുനവിക്രമ! ധരിക്കമഹാമുനേ! നീ !
 നന്നല്ലചൊന്നവിധമൊന്നമതിന്നുചെയ്തി
 ല്ലെന്നുള്ളനാരദമുദാരമതേ! ക്ഷമസപ ॥
- 35. സത്യംപിഴക്കരുതൊരിക്കലുമെന്നറപ്പും
 ചിത്തത്തിന്നുണ്ടുതകർമ്മതിന്നറപ്പും ।
 ഇരുമംപ്രതേസതിമമാസ്തിവിപത്തിയെങ്കിൽ
 കർത്തവ്യമെന്തു? മുനിനാഥ! തഥാസ്തുകാമം ॥
- 36. ഇരുമംനിശ്ചയതിഭാവ്യനുഭാവ്യമെന്ന
 ഒടുക്കപാപുരോനരവരസ്യതിരോഭവിച്ചു ।
 സ്ഥിതപാസമീപവിപിനെകപചനാശുശ്രൂകും
 സ്മൃതപാവരുത്തിമുനിവാദ്യീഗഭീരഭാവൻ ॥
- 37. രാജേന്ദ്രനോടുതുടരേണ്ടുമുപായകർമ്മം
 രാജതപമാണ്ടമുനിവീണ്ടുമുരച്ചുശേഷം ।
 തേജസപിയാമുനിവരംപ്രണിപത്യവിപ്രൻ
 രാജീവബന്ധുകലനായകനേഗമിച്ചു ॥
- 38. ധാതൃശനന്വൊടുസദീധിതസത്യകീർത്തിഃ
 സ്മൃതപാഹരിംസഹഗ്രഹാത്മജസത്യകീർത്തിഃ ।
 തീർത്ഥപാദിജേനയമുനാമമുനാസഹായം
 യാത്രാഞ്ചകാരകൃതധർമ്മദയാസഹായം ॥
- 39. അത്രാന്തരേസമുനിതത്രവനാന്തരാജേ
 സ്ഥിതപാനിനീഷുവിപദംഗ്രഹപുംഗവന്തം ।
 ഭക്ത്യാകൃശാന്തഭഗവന്തമനന്തദീപ്തിം
 സ്മൃതപാവരുത്തിനിജഗാദനിജാഭിലാഷം ॥
- 40. ഗതപാജവാദനല! കോസലഭൂപനേനീ
 സാൽംവനേനകരുസംപ്രതിഭസ്മൃസാത്തം ।
 ഇത്യാശുമാമുനിവചസ്സതുചിത്രഭാഷഃ
 ശ്രുതപാബഭാണതരുണാരണചിത്രഭാഷഃ ॥

- 41. നന്നല്ലനല്ലവരൊടീവിധമാർക്കുമേകേ
 ഉന്നല്ലഭൂപതിമഹാമതിനീതിശാലീ ।
 കല്യാണിമാരിൽമണിചന്ദ്രമതീസതീവ്യാ
 വല്ലാതെചെന്നവരൊടേകുകയോഗ്യമല്ല ॥
- 42. സന്മാർഗ്ഗഗാമികളെന്നേതുവലച്ചുകൊടവാൻ
 ഏമ്മോഹിച്ചെല്ലുകിലവൻവലയുഷ്ണനേന ।
 എന്മേനികണ്ടുമുനിനാഥ! വിശന്നുമോഹാ
 ലുണാനടുത്തശലഭംവലയുന്നപോലേ ॥
- 43. എനിക്കിന്നേനീജവചസ്സുകൾകേട്ടനേരം
 ഖിന്നതപമാൻമുനിതൻവദനംവിലോക്യ ।
 ചെന്നാശുഞാനവരെയൊന്നുഭയപ്പെടുത്താ
 മെന്നങ്ങുചൊല്ലിഭഗവാനനലന്മാരന്തേ ॥
- 44. രാജന്യമോപുഥുലവേണവനംപ്രയാതേ
 രാജന്യജന്യവിജയിന്യടവിക്കുചുറ്റം ।
 തേജോധികൻഭരണനാശൂപിടിച്ചനേരം
 വീജിക്കണനേനപവനൻവിപിനംതകർത്തു ॥
- 45. കഷ്ണാളിവണിപിടിപെട്ടുദമിച്ചിടുമ്പോ
 ഭൃഷ്ണാളിപോലെദിവിവണികണംപറന്നു ।
 നക്ഷത്രരാജിപകലിങ്ങിനെകാണതെന്തെ
 നക്ഷത്രിയേന്ദ്രനമതീവഭയംകലൻ ॥
- 46. കെല്പാൻധൂമചയമാശുഗമെന്നപോലേ
 ക്ഷിപ്രംചകാരഗമനംഗഗനത്തിനായി ।
 തപൽപുത്രനേഭരണനാശൂദമിക്കുമെന്ന
 ങ്ങപ്പോൾതീശങ്കുവാടുചൊൽവതിനെന്മരോന്മാം ॥
- 47. വ്യാമത്തിലൊക്കെയിടകൂടിയെഴുന്നധൂമ
 സ്തോമംക്ഷമാപതിവരൻതപരിതംവിലോക്യ ।
 ജീമൂതരാജിദിവിവന്നുപരന്നുവഷ്ടം
 കേമംകലന്നിതവരുന്നിതിഭീകലൻ ॥

- 48. പഞ്ചാനനാളിവവഹിയിൽവിണമുളി
 ടുഞ്ചാറകാലടിഗമിച്ചുപതിച്ചുകാളി ।
 അഞ്ചാതെക്രട്ടരൊടുകാട്ടിനകത്തുപാളി
 തഞ്ചുന്നവെൺചമരിവെതുതമൈവകാളി ॥
- 49. വല്ലാതെവന്നുപിടിപെട്ടൊരുകാട്ടുതിയിൽ
 നില്ലാതെപാഞ്ഞമലമാൻകലമാൻകലങ്ങൾ ।
 എല്ലാംകരിഞ്ഞുകരിമാൻപെരുമാനുമേവം
 തെല്ലൊന്നുപാഞ്ഞശരഭംശലഭംകണക്കേ ॥
- 50. പക്ഷിപ്രജംശിവിശിഖാഹതമായിതദ
 പക്ഷുശ്രവോനിവഹവുംപുഥുകാഘയുക്തം ।
 വൃഷ്ടങ്ങളൊക്കവെദമിച്ഛപതിച്ചുഭ്രമാ
 വൃഷ്ടങ്ങളുഗ്നിപിടിപെട്ടുകരഞ്ഞുപാഞ്ഞു ॥
- 51. പെട്ടന്നുവേണുഗണമൊട്ടുദമിച്ചിടുമ്പോൾ
 പൊട്ടുന്നലോരതാനാദമതാശ്രുകേട്ടു ।
 ചട്ടരൊഴുണൊരുതടിത്തിനടുത്തുപിന്വേ
 വെട്ടുന്നവാരിദനിനാദമിതെന്നുതോന്നി ॥
- 52. കുംഭീന്ദ്രദീനരവസന്തതികേട്ടുന്തേഷാ
 മംഭോദനാദതതിയെന്നൊരുശംകയുണ്ടായി ।
 അംഭോധിനാലുമൊരുമിച്ചുലയിച്ചുകൊൾവാൻ
 വൻഭീമനാദമൊടുസംപ്രതിവന്നിതെന്നം ॥
- 53. കെല്ലാൻകാറുപൊടിപാറിയടിക്കയാല
 ങ്ങല്ലാതവാതപരിശങ്കയവർഷിച്ചു ।
 കല്ലാത്തകാലദഹനക്കനൽമാരിശങ്കാ
 സ്വപ്ലേതരാനലകണങ്ങൾതെരിച്ചുദിച്ചു ॥
- 54. നില്പായഭീഷണതരംവനരോഹിതാശപം
 തത്രാസതത്രസമയേശിശ്രലോഹിതാശപൻ ॥
 ഉത്രാസമെന്നതരുതേസുമതേ! സുന്തൈവം
 പുത്രംജഗാദജനനീമഹനീയശീലാ ॥

- 55. തീയെന്നറിഞ്ഞുവനാരണനോടുചൊന്നാ
നയ്യോവലഞ്ഞുവനവണിവളഞ്ഞുനമ്മേ !
പോയിട്ടുവാൻകഴിവുകണ്ടിലനില്പതിന്നും
കായാവസാനമിഹവന്നനമുക്കണഞ്ഞു !
- 56. ശൂക്രൻപറഞ്ഞുവനോടിതിലോരനാമി
ശൂക്രൻറവിക്രമമതീവനിനക്കിലിപ്പോൾ !
ചിന്നനടുത്തൊരനരാധിപനേദമിച്ചാൽ
വെക്കംശമിക്കുമഥവാനമിശാന്തിനാനം !
- 57. വിപ്രോക്തിഭൂമിപതികേട്ടുടനേവമെന്നാൽ.
ക്ഷിപ്രംപതിപ്പനഹമഗ്നിയിലെന്നടുത്താൻ !
അപ്പോൾതടുത്തുടനെന്നുപതിപ്പതിനാ
യിപ്പാപിയാമടിയെന്നുതുടൻമന്ത്രി !
- 58. നിർദ്വ്യാജഭാവമിതിഭൂസുരനാശുചൊന്നാൻ
ഗർവ്വാടിരിക്കരുതമാത്യ! വൃഥാത്യയത്തേ !
ഉദ്വീപതീഭ്രമേദമിക്ഷകിലഗ്നിസദ്യോ
നിർദ്വ്യാണനാകമിഹനിന്ദരണംവൃഥാസ്യാൽ !
- 59. കാന്തന്നെഴുന്നമൃതിതന്നുടെമുനിലോത്താൽ
കാന്താജനസ്യമരണംവരമാകയാലേ !
ഞാൻതന്നെന്നുവനവണിയിൽവീഴ്ന്നെന്ന
ക്കാന്താഥകാന്തനോടുവാചശുചാനയജ്ഞാ !
- 60. ദാഹംതുടൻദഹനേപിതൃരക്ഷണാത്ഥം
ദേഹംന്യജിപ്പനഹമെന്നുമുതിൻപുത്രൻ !
ആഹന്തസാഹസമിതെൻമനുവംശമുത്തേ!
മോഹംന്യജിക്കതനയേതിജഗാദദേവീ !
- 61. ആഗസ്സുതെല്ലമിഹചെയ്തിലപൈതലേ! നാ
മാഗസ്സുതംദഹതിവാവകനെന്നന്താനം !
ചേതസ്സുകൊണ്ടുമിഹകിഞ്ചനവഞ്ചനത്തേ
ചെയ്യാത്തെന്നമ്മയിഹവണിദമിക്കയില്ല !

- 62. ദൂരത്തുനില്ക്കുമകനേ! ഭൂമിയാജ്ഞയെന്ന
 ച്ചാരിത്രശാലിനികമാരകനോടുചൊല്ലി ।
 ചാരത്തുനിന്നപതിയേപ്രണമിച്ചുചൊന്നാൾ
 നേരിട്ടുവന്നശുചിതന്നോടുസന്നതാംഗീ ॥
- 63. വേദംവിധിച്ചവിധിവിട്ടുകുഞ്ഞുങ്ങളുൾ
 നീതിക്കുചെറുമൊരുതെരറുതുടന്നിതെങ്കിൽ ।
 പൂതസ്വഭാവ! ഭൂവനത്തിനുസാക്ഷിയാംനീ
 യേധസ്സുപോലെദഹനോദഹനോരുവീര്യം! ॥
- 64. ഇരുമംപറഞ്ഞഭിവനാനലമോടിയപ്പോൾ
 സത്യാവൃതാനലഭിയാദഹനന്മറഞ്ഞു ।
 മാത്താണ്യഭാനവിസരംവിരവോടുടുത്താൽ
 ചിത്തുള്ളലോരതിമിരംമറയുന്നപോലേ ॥
- 65. ഇതമംസമീരസഖനാശുമാറഞ്ഞപോലേ
 ഏതാപശല്യവുമവർഷ്ടനേമാറഞ്ഞു ।
 പാരാതെപിന്നെനടകൊണ്ടുവരിണ്ടലന്വേ
 വാരാണസീമുപഗമിച്ചുടനേകുചിച്ചു ॥
- 66. പൂച്ചുതപമാണ്ടുമരുവുന്നൊരുകാശിയാകും
 രാച്ചുത്തിലുള്ളൊരുവിശേഷവുമാശുകണ്ടു ।
 പാരംവിളങ്ങിമരുവുന്നൊരുപട്ടണത്തിൻ
 ദ്വാരപ്രദേശമതിലങ്ങവർചെന്നടുത്തു ॥
- 67. തത്രൈവതേതുമാരയോർമറയച്ചുരിക്കും
 വിസ്തീർണ്ണശാലകളനേകമടുത്തുകണ്ടാർ ।
 ശാസ്ത്രംപഠിച്ചതിനതീർത്തവിശാലശാലാ
 ക്ഷേത്രങ്ങളുംമറവുമെന്നിവയുന്തഥൈവ ॥
- 68. അത്യുന്നതതപമിയലുംപലചന്ദ്രശാലാ
 ചിത്രങ്ങളാണ്ടഗ്രാമഭിത്തികളഗ്രശാലാ ।
 മിത്രേന്ദുകാന്തകൃതമന്ദിരമെന്നിതെല്ലാം
 ചിത്രംവിചിത്രമിവയെന്നവർചെന്നുകണ്ടു ॥

69. മങ്ങാതമാദുരകളുംതെളിവുറുനില്ലോ
 രങ്ങാടിയുംമണിനികേതനതോരണാവ്യം ।
 വൃന്ദാരകേന്ദ്രപുരസന്നിഭമുനതാഗ്രം
 ചെന്നാശ്രകണ്ടുവുമന്ദിരവുമനോജ്ഞം ।

70. രമ്യങ്ങളാമണിഗണങ്ങളുമൃഗീമേവം
 ഹർമ്യങ്ങളുംദിഗ്ഗൃഹങ്ങളുമപ്രകാരം ।
 പൊന്മാടവൃന്ദവുമുചിന്ദവുമെന്തിതെല്ലാ
 മമ്മന്നവാദികളുടൻവടിവോടുകണ്ടാർ ।

71. ആടുന്നനന്തകികളോടിടകൂടിമെല്ലേ
 ന്നാടുന്നനന്തകജനങ്ങളെയുംതമൈവ ।
 പാടുന്നഗായകരെയുംപരിചോടുമോദം
 തേടുന്നകാണികളെയുംബതതത്രകണ്ടാർ ।

72. കാന്തസ്വരേണകൃതമാകിയകുംഭമേത്ര
 ചേർത്തിട്ടുദാരജചിതിങ്ങിവിളങ്ങിമേവം ।
 ക്ഷേത്രംവിലോക്യപരിചോടമവൈശ്വനാഥം
 ധാതീശപരാദികളതിൽകതുകേനപുക്കാർ ।

73. ആപന്നിവൃത്തിവരവാനഥവിശ്വനാഥം
 പ്രാപിച്ചുകേതിയൊടുവീണനമസ്കരിച്ചു ।
 പ്രാർത്ഥിച്ചുകൈതൊഴുതുദീനദയാലുമീശം
 വാഴ്ത്തിസ്തുതിച്ചുനരപാലകനിപ്രകാരം ।

74. തീരാംശുപോതപരിശോഭിതപൊൻകിരീടം
 ഭൂതാധിപംസഗുണനിർഗ്ഗുണമദിതീയം ।
 നാരായണപ്രിയതമംഹിമരശ്മിശൂഭ്രം
 വാരാണസീശമനിശംകലയേഗിരീശം ।

75. സൂര്യോദവഹ്നിനയനന്തരവാമഭാഗേ
 ഗൌരീനിരന്തരമനന്തമനാദിമദ്ധ്യം ।
 കാരുണ്യമാണ്ടുമരുവുന്നൊരുവിശ്വനാഥം
 വാരാണസീശമനിശംകലയേഗിരീശം ।

- 76. ഫാലാക്ഷി വന്നി പരിശോഷിതമന്മഥാംഗം
നീലംഫലാഫലജവാഗമമദ്ധ്യഭാഗേ |
സാരംഗവൈഞ്ജയവരാഭയശുലപാണിം
വാരാണസീശമനിശംകലയേഗിരീശം ||
- 77. വാചാമഗോചരമുമേശമമേയതതപം
തേജോമയംജഗദ്രഷണഭൂഷിതാംഗം |
രാഗാഭിയോടുരഹിതംമഹിതസ്വഭാവം
വാരാണസീശമനിശംകലയേഗിരീശം ||
- 78. മൃത്യുഞ്ജയംത്രിഭുവനസിന്ധുനിതാന്തബന്ധു
ശാക്തൃലചമ്ബവസനംവ്യസനാപഹാരം |
നാഗാന്തകംസഗളനിഷ്കുനാസ്തിജ്ജ്ഞം
വാരാണസീശമനിശംകലയേഗിരീശം ||
- 79. ഇന്ദ്രംധരാപതിവരൻസ്തുതിചെയ്തിടുമ്പോൾ
ബലാഭരംമതിഭയാത്മജയംഗിരീശം |
സ്തുതപാതിഭക്തിയൊടുക്രടിനമസ്തുരിച്ചാ
ളത്രാന്തരേതനയനംതരസാനമിച്ചാൻ ||
- 80. ഏനാംകമൗലിയുടെപാദസരോജസേവാം
ക്ഷോണീസുരൻവിരവിനോടുതുടന്നിതപ്പോൾ |
വീണാധരാഭിജനതാപനിതംമഹേശം
വീണാശ്രഭക്തിയൊടുമന്ത്രിനമസ്തുരിച്ചു ||
- 81. നന്നാസ്തിശന്നവർതളൻനടന്നുപോയി
പ്പിന്നേക്ഷണാലതിനടുത്തൊരുശാലപുക്കാർ |
അന്നംരചിപ്പതിനുവേണ്ടവമന്ത്രിപോയി
ട്ടന്നേരമത്തൊരുവുപുക്കുടനാനയിച്ചാൻ ||
- 82. മല്ലാക്ഷിമാക്കൊരുശിരോമണിയാസ്തിജ്ജ്ഞം
കല്യാണിയായമഹിഷീമഹനീയശീലാ |
നല്ലോരുചോരുകറിയെന്നിവവെച്ചുനേര
ത്തല്ലാരുമുണ്ടവിടെയന്നുസുഖേനവാണാർ ||

- 83. അന്വേദ്യരക്തമുദിച്ചവർനിത്യകർമ്മം
നന്നായ്കഴിച്ചമരുവുന്നദശാന്തരാളേ !
ശുക്രൻപറഞ്ഞുതുപതേ! വയമിനലേയി
ച്ചൊല്ലൊണ്ടുകാശിനഗരത്തിലകത്തുപുഷ്പം ॥
- 84. ചൊല്ലാൻകൌശികൻചൊല്ലിയവിത്തമിപ്പോ
ച്ചെല്ലാംനമുക്കുതരവേണമതല്ലയെങ്കിൽ !
ഇല്ലെന്നുചൊല്ലുകകൊടുക്കുവതിന്നുരാജൻ!
വല്ലാതെമാമിഹവലക്കുരുതേ ധൃമാനീ ॥
- 85. ഭ്രൂവുകൊടുപ്പതിരസംപ്രതിമാഗ്നമന്ത്രേ
ന്നവ്യാജനാമവനിപൻവ്യസനംകലൻ !
മിണ്ടാതിരുന്നനിജവല്ലഭോവമെല്ലാം
കണ്ടാശുകാന്തനൊടൊച്ചിതുകൊണ്ടൽവേണീ ॥
- 86. മൌനംകലൻമരുവുന്നതുയോഗ്യമാമോ ?
ജ്ഞാനപ്രതാപനിധിയാമമജീവനാഥ !
ചൊല്ലോടെവേണ്ടവഴിനോക്കിമുനിക്കുചൊന്ന
ഭ്രൂവുലഭിച്ചുടനെന്നൽകകപുണ്യരാശേ! ॥
- 87. ചൊല്ലൊണ്ടഭൂപനഥദേവിയൊടേവമുഖേ
മൈക്കണ്ണിമാർമകുടമേ! ബതകിംകരോമി !
കേൾക്കെൻസമസ്തധനവുമുനിതൻകരത്തി
ലാക്കിക്കളഞ്ഞുകുറിനാശയനാശയോടേ ॥
- 88. ഇല്ലിങ്ങുകിഞ്ചനധനംനഹികോപിദാതാ
കല്യാണി! നീലാലനവേണി! മനോജ്ഞവാണി! !
ഓജ്ജ്വൽസഞ്ചയമതിൻപരിണാമകാല
ത്താക്കെങ്കീച്ചംജഗതികോപിസഹായിയുണ്ടോ? ॥
- 89. ഏവംശ്രവിച്ചുവിദുഷീവിദുഷാംവരംതം
ദേവീസുധാസമധൂരമധൂരംജഗാദ !
ഓത്താൽസമസ്തമറിയുന്നമുനീന്ദ്രനല്ലോ
ചോത്തില്ലയോ? ധനമിവന്നിനിയില്ലയെന്നു ॥

- 90. പാടായിവന്നമുനിശിഷ്യനെബുദ്ധിമുട്ടി-
ച്ചിടാതയക്കകനമുക്കിഹനല്ലതേററം ।
സത്യത്തെരക്ഷിതുമസുപ്രിയ! മൽപ്രിയംമേ
ചിത്തത്തിലിന്നുദിതമൊന്നതുകേട്ടുകൊൾക ॥
- 91. ധാത്രീപതേ! ഗുണനിയേ! സുമതേ! ധരിത്രോ
മൽമംഭവാനറികപുത്രനമിന്നുഞാനും ।
ചിത്തോരൂണതെയിഹങ്ങളെഖവിററപാസ്യൻ
സത്യത്തെവിക്രമകൃപാലയ! പാലയതപം ॥
- 92. മൈക്കണ്ണിതൻവചനമിങ്ങിനെകേട്ടനേര
ത്തുൾക്കാമ്പിലമ്പിനൊടുചിന്തകലൻഭൂപൻ ।
വില്ലുന്നതെങ്ങിനെ? കളത്രമാമംസപുത്രം
വില്ലാതെയെങ്ങിനെ? കൊടുപ്പതുചൊന്നവിത്തം ॥
- 93. ദുഃഖേനഭൂപതിവരേബതജോഷമാപ്ലേ
തൽകാന്തയാമവൾപറഞ്ഞിതുകാന്തമേവം ।
ഇക്കമകഷ്ടതരമെന്നതതോന്നിടാത്തേൻ
ദുഷ്ടമുണ്ണാഫലമിതോഷ്കിലാഷ്കനിക്കാം ॥
- 94. ധൈര്യംസഹായിനിഖിലാസുവിപത്സുരാജൻ!
ധീരതപമാൻകരുസംപ്രതിയദപിയേയം ।
ഏവംശ്രവിച്ചുഗൃഹതീന്ദ്രനുദൈവയോഗാൽ
ദേവീവചസ്സുകരണീയമതെന്നതോന്നി ॥
- 95. പുത്രേണസാകമഥതന്നുടയമുദാരൻ
ധാത്രീപതിന്ദ്രനുദുഷ്ടിതുവില്ലതിന്നായ് ॥
നേത്രാംബുവാത്തിതുശുചാബതമന്ത്രിയല്ലോൾ
ധാത്രീസുരനുഘൃദിവാച്ചിതുമോദമേററം ॥
- 96. മൈക്കണ്ണിയായമമഭായ്യയെയിന്നശംകം
വില്ലുന്നപുത്രനെയുമെന്നുപറഞ്ഞുഭൂപൻ ।
ത്യക്തപാദിമാനമവരേപഥിമുൻനടത്തി
ച്ചിങ്ങുന്നകാശിനഗരത്തിലകത്തുപുഷ്പ ॥

- 97. ഓവാരാഗ്നിപോലെപിടിപെട്ടുകടഞ്ഞവീട്ടാൻ
 പോരുന്നാരത്ഥമിഹതന്നിവളേസപുത്രം ।
 ആരെങ്കിലുംസപദിവാങ്ങുവിനെന്നുചൊല്ലീ
 ങ്ങാജവീരനചരൽപുനരങ്ങുമിങ്ങും ॥
- 98. അന്നേരമന്നഗരവാസികൾതാൻസമീക്ഷി
 ച്ചന്യോന്യമോതിചിലവാക്കുകളിപ്രകാരം ।
 ആജാനബാഹുനപലക്ഷണമുള്ളവീരൻ
 രാജാവുതന്നെയിവന്നെതൂനിവിവാദം ॥
- 99. സ്വന്നാരിമാരുടെമനോഹരരൂപലക്ഷ്മീ
 യിന്നാരിയേപണിയുമതുതകാന്തികണ്ടാൽ ।
 എന്നങ്ങിരിക്കെയിവളേനിജപുത്രനോടും
 മന്നൻകൊടുപ്പതിനസംപ്രതിയെതു? ബന്ധം ॥
- 100. ആരോലഭിക്കുമിവളേയവനുള്ളഭാഗ്യം
 നേരോടൂരപ്പതിനശേഷമില്ലശേഷി ।
 താരേശതുല്യമുഖിനല്ലവളെന്നുമേഷാ
 താരാർമകൾക്കുസമയെന്നുമുരച്ചുകേചിൽ ॥
- 101. ഇന്നാരിപാക്കുകിലിവന്നരൂപയത്രേ
 യിന്നാരിയാൾക്കിവനമങ്ങനരൂപനത്രേ ।
 എന്നങ്ങിരിക്കെയിവളേയിതരന്നനൽകാൻ
 വനുള്ളമേതുനിജകർമ്മവിപാകമത്രേ ॥
- 102. അദ്രാക്ഷമാലയുമണിഞ്ഞൊരുജ്ഞസ്മൃതം
 ധൃതപാകമന്ധലുകരത്തിലെടുത്തടുത്തു ।
 വൃദ്ധചിജൻതദനകോപിനരേന്ദ്രനോടാ
 യിതമംജഗാദവചനംവിക്രതസ്വരൂപൻ ॥
- 103. ഇല്ലത്തിരിപ്പതിനൊരുത്തിയുമില്ലയാതേ
 വല്ലാതുഴന്നുതിരുന്നിതുഞാൻനരേന്ദ്ര! ।
 ചൊല്ലേണമെതുവിലയെന്നതുന്നൽകവൻഞാൻ
 കല്യാണശീല! തരികിങ്ങിവളേസപുത്രം ॥

- 104. ഇതഥംധരാസുരനഭേമൊഴികേട്ടനേരം
ബലാദരണരവരൻചിരവോടുചൊന്നാൻ ।
അസ്ത്രപവമെങ്കിലിഹപെട്ടുകടന്തേവീട്ടാ
ന്മാതൃധനംതരികിലിന്നിവരേത്തരാന്താൻ ॥
- 105. ചൊല്ലൊങ്ങുമാനമുകുളേറിയൊരുത്തനേററം
കെല്ലോട്ടനൽകവിണകൊണ്ടുവലിച്ചെറിഞ്ഞാൽ ।
മേല്ലോട്ടയാവദയതംഭിവികല്പതാവൽ
നല്ലൊന്നുകൂട്ടിയതുതന്നെയിവർമുഖ്യം ॥
- 106. ഇതിനരപതിവാക്യംകേട്ടുടൻവാട്ടമണ്ണേ
ക്ഷിതിസുരനരചെയ്യാനത്രനൽകാധനംതേ ।
നരവര! തവദാരാശ്ചാരുശീലാനദാരാൻ
തരികതനയനോടുസാധുശീല! ക്ഷണേന ॥

107. ശ്രുതപാതദാക്യമിതഥംധരണിപതിവരഃ-
ശ്രീപതേഃ പാദഭക്ത
ശ്ലുലാംകാന്താംസപുത്രാംകുചുഷിതഹൃദയാം-
കാലകണ്ഠദപിജായ ।
ശുദ്ധായശ്രോത്രിയായപ്രചുരനയദയ-
സ്സാധുവിക്രിയതസ്മൈ
വിത്തന്നക്ഷത്രിയായതപരിതരമദാ-
സത്യഭംഗാതിഭീത്യഃ ॥

ഷഷ്ടസർഗ്ഗം സമാപ്തം
-~~~~-
സപ്തമസർഗ്ഗം പ്രാരംഭം.
-~*~*~*-

1. ദാരിദ്ര്യദാരിദ്രവിണാത്ഥമിച്ഛോഽഽ
ചാരിത്രമേദന്നോരുമംഗലാംഗീം ।
പാരാതൈവില്ലാണോരുവൻതുനിഞ്ഞേ
ന്നോരോരൊസല്ലാപമുദിച്ചിതച്ഛോഽഽ ॥

- 2. മണ്ടീട്ടടുത്താർചിലർദേവിതന്നേ
 കണ്ടീട്ടുവാനായവിടേക്കുവേഗാൽ ।
 കണ്ടോരനേരത്തൊരുവൻപ്രമോദം
 പൂണ്ടിങ്ങിന്നേമജ്ജുതരംപറഞ്ഞാൻ ॥
- 3. ഏഷാംഗനാരത്നമയീതിമന്യേ
 കേശംമഹാനീലമഹോയദീയം ।
 ചേണാൻവക്ത്രംബതചന്ദ്രകാന്തം
 വാണിദപയംകാങ്കെതുപത്മരാഗം ॥
- 4. കൊണ്ടാടുമിത്തേന്മൊഴിതൻറരമ്യം
 ചുണ്ടോത്തുകണ്ടാൽജയമാണ്ടതത്രേ ।
 തൊണ്ടിപ്പഴുഭവദമമത്ത്യാസ്സാൽ
 കൊണ്ടാക്കിന്ദനംകചശബ്ദമോടും ॥
- 5. അന്നേരമേകൻവീരവോടുചൊന്നാൻ
 സ്വന്താരിമാരേനിജരൂപകാന്ത്യാ ।
 ഇന്നാരിവെനീടുമഹോനിനച്ചാ
 ലിന്നാരിവൾക്കൊത്തൊരനാരിലോകേ ॥
- 6. സൗന്ദര്യസാരത്തെയെടുത്തുചന്ദ്രാ
 ലിന്നാരിതൻറമുഖപത്മമേവം ।
 ഉണ്ടാക്കിവേദസ്സുവിയെഴുതദംകം
 കണ്ടാലുമിന്നംകലയെന്നപോലെ ॥
- 7. സാരസ്വമേറീടുമിവൾക്കെഴുന്തൽ
 താരുണ്യലാവണ്യഗുണങ്ങൾകണ്ടാൽ !
 താരമ്പനമ്പോടടുനമ്പുപോരാ
 ണ്തൊരോവനത്തിൽതിരയുജ്ജവേന ॥
- 8. നിശ്ശങ്കമേവംചിലരോതുമപ്പോൾ
 വിശ്വംഭരേശവ്യസനാതിരേകം ।
 നിശ്ശേഷമോതീടിനകാണിലോകം
 നിശ്ചാസപൂർവ്വവ്യസനംകലൻ ॥

- 9. അക്കണ്ടുനീല്ക്കുന്നജനസ്യഭാവം
 തൃക്കണ്ണുകൊണ്ടുടനേഗ്രഹിച്ചു !
 ചൊല്ലൊണ്ടഭൂപാലനരച്ചിന്ദേവം
 നീക്കാവതോ? പ്രാക്തനകർമ്മപാശം ॥
- 10. സൗഖ്യംലഭിച്ചെങ്കിലതിന്റെറവിന്ദേ
 ദുഃഖംഭവിക്കുന്നുപുനസ്സുമൈവ !
 സൗഖ്യംലഭിച്ചാൽമതിദുഃഖമില്ലോൾ
 നീക്കേണമെന്നോർക്കിലാർക്കുസാധ്യം ॥
- 11. ആപത്തുവന്നെത്തുകിലനമർത്വൻ
 താപത്തിലാഴുന്നതുമോഘമത്രേ !
 താപാദ്യധൃഷ്ട്യംഹൃദയംസമസ്ത
 ശ്രീപാത്രമെന്നുത്തമകോവിദോക്തി ॥
- 12. ഉൾത്താപമെന്തൊന്നുഭവിക്കിലുംഞാൻ
 സത്യംപിഴച്ചീടുകയില്ലന്തനം !
 സത്യപ്രിയൻനിത്യമനാഥനാഥൻ
 ദൈത്യാരിമേരക്ഷതപുത്രദാരാൻ ॥
- 13. ഇന്ദ്രംഹരിശ്ചന്ദ്രനരേന്ദ്രവാക്യം
 ശ്രുതപാജനാനാംഹൃദിഭൂയമാനേ !
 ഭർത്താവിനേച്ചെന്നുമിച്ഛിവണ്ണം
 ബദ്ധാദരംചന്ദ്രമതീബഭോഷേ ॥
- 14. നീതിജ്ഞ! ഭൂപാലമണേ! ഗുണാബ്ധേ!
 ഖേദിക്കൊലാണെക്കളയോത്തനാഥ! !
 യാതൊന്നുഭവിക്കുവിധിപ്രഭാവാൽ
 ബാധിക്കുവാനാരതിനേജഗത്തിൽ ॥
- 15. ഏവംപറഞ്ഞാശ്രവലത്തുവെച്ചി
 ങ്ങാബാലനോടുപതിയേനമിച്ചു !
 പോവാൻനജ്ഞാൻതരികേന്നഭിജ്ഞാ
 ദേവീയയാചേസുതരാണയജ്ഞാ ॥

- 16. പുത്രൻവിയോഗാധിബലാൽപിതാവേ
 ഛൊത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടുകരഞ്ഞുചൊന്നാൻ !
 തീർത്തില്ലയോ? സംപ്രതിഭാരമെല്ലാം
 ധാത്രീഭരംപോലെഭവാൻപിതാവേ! ॥
- 17. ഭാരങ്ങളെല്ലാമിഹതീർന്നിതോ? തേ
 പാദരസംബന്ധവുമിന്നുമേലിൽ !
 ആരാശ്രയംതാത! ദയാപയോധേ!
 പോരാത്തതെങ്ങുംകുമഹീതലത്തിൽ ॥
- 18. ഇതഥംപറഞ്ഞിട്ടുകരഞ്ഞുവാവി
 ടൃത്യന്തതാപംകലരസുതന്റേറ !
 ഹസ്തംപിടിച്ചാശ്രവലിച്ചുരൂക്ഷം
 ധാത്രീസുരൻപോരികയെന്നരച്ചു ॥
- 19. മന്ദതപമന്വേഗ്യവബാലനോടും
 മൂന്നിൽഗമിച്ചാൻസ്വഗൃഹായവിപ്രൻ !
 വിനതപഭാരാനമിതാനനാബ്ജാ
 തനപംഗിയുമങ്ങിനടന്നുകൂടേ ॥
- 20. ഭുജാഗ്നിതപ്തസ്വകവത്സദേശ
 തക്കണ്ടുനീന്നോർനയനാംബുവാതുതു !
 ഗ്രീഷ്മോഷ്ടസന്തപ്തമഹീതലത്തിൽ
 വഷാംബുമോലംപൊഴിയുന്നപോലേ ॥
- 21. ഭുജാതിരേകേണവിസംജ്ഞമല്ലോ
 ഉക്കോസലാധീശപരനംപതിച്ചു !
 കെല്ലാൻമേവുശതകോടിപാതാൽ
 നല്ലവൃതംചാഞ്ഞുപതിച്ചുപോലേ ॥
- 22. പിന്നെകറഞ്ഞൊന്നുണർവ്വറനേരം
 വന്ദിച്ചുനിന്നുത്തമനായമന്ത്രി !
 മന്ദതപമെല്ലാംകളകെന്നുചൊല്ലി
 ഞ്ഞാശപസിപ്പിപ്പതിനായ്ത്തുടങ്ങി ॥

- 23. ദുഃഖാഹിസന്ദാഹനരോദ്രമോഹം
മുഖ്യേനസാന്തോപനഹരിച്ചമന്ത്രീ !
വിഖ്യാതനാകംവിഷഹാരിമന്ത്രേ
തഗ്രാഹിതന്റവിഷമെന്നപോലേ !
- 24. ധാതൃശപരൻശൂകനോടാശുചൊന്നാ
നതർഥംഭവാനിന്നലഭിച്ചിതല്ലോ? !
ഗതപാസപദേശമുനിനായകനായ്
വിത്തംസമസ്തംദപിജ! നൽകിടേണം !
- 25. ഇതഥാനരേഭ്രമൻറഗിരംതദാനീം
ശ്രുതപാപറത്താനവനോടുശൂകൻ !
ധാതൃപതേ! മാമുനിതൻറവിത്തം
മാത്രംലഭിച്ചേനിതുകൊണ്ടുകിംമേ !
- 26. നിന്നോടുകൂടേസുഖമൊക്കെവിട്ടി
ട്ടിന്നേവരേതാൻബഹുബുദ്ധിമുട്ടി
എന്നുള്ളതോർത്തിങ്ങയുതംവരാഹൻ
തന്നീടവേണമമജീവിതംനീ !
- 27. വിപ്രൻറ വാക്കിങ്ങിനെ കേട്ടനേരം
ക്ഷിപ്രം പറഞ്ഞാൻ റുപനിപ്രകാരം !
വിപ്ര! പ്രയത്നത്തിനതൽപ്രമാണം
നല്ലൊന്നനൽകാം മമ കൂടെവന്നാൽ !
- 28. പിന്നേതുപേരൻനിജമന്ത്രിതന്നോ
ടൊന്നോതിനാനെന്നുടെസത്യകീർത്തേ! !
എന്നേവിലക്കിന്നുകൊടുത്തശൂകൻ
ചൊന്നോരുവിത്തംഭൂതമേകിടേണം !
- 29. ഏവംശ്രവിച്ചുത്തമനായമന്ത്രി
ഭൂവിനധീശംപ്രതിവാക്യമുഖേ !
ദേവ! പ്രതീപംതവശാസനംകേ
ട്ടാവിദ്വികുന്തമമാധിയേററം !

30. തന്നാഥനേവില്ലതൃത്യനോത്താ
 ലെന്നംജഗത്തികലയോഗ്യമത്രേ ||
 എന്നേഭവാൻവിരമമഹീസുരനായ്
 മന്ദ്രേപമന്ത്രേ ധനമേകിയാലും ||
31. എന്നിങ്ങിനേ മന്ത്രിയണത്തിയല്ലോൾ
 ചൊന്നാൻ നരേന്ദ്രൻ തുലിതാമരേന്ദ്രൻ !
 എന്നേയെത്രക്കുന്ന കടത്തെവിട്ടാൻ
 നിന്നേയഹം വില്ലതു ധർമ്മമാമോ? ||
32. എന്നേക്കൊടുത്തിട്ടു ലഭിപ്പൊരത്വം
 തന്നേകൊടുത്തിട്ടുക ഭൂസുരനായ്
 ചൊന്നോരുവണ്ണം തുടരണമിപ്പോ
 ചെന്നോടുചൊല്ലാജ്ഞ തദന്യമൊന്നും ||
33. നിബ്ബന്ധമേവം ബത കേട്ടനേരം
 സൽബന്ധമന്ത്രി വിഷസാദപാരം !
 ഇപ്പാപമിന്നോക്കിലെനിക്കജാതം
 കെല്ലാൻ ധാതുർമ്മതമാക്ഷനീക്കാം ||
34. ഇതഥം വിചാരിച്ചവനാത്മനാഥം
 സത്യവ്രതം വില്ലതിനായുറച്ചു !
 ഉൾത്താപമോടങ്ങു കരഞ്ഞുചൊന്നാ
 നോത്താലിതെന്ൻ വിധിയെന്നു ത്രനം ||
35. വിപ്രനു നല്ലൊന്നയുതം കൊടുപ്പാ
 നല്ലജ്ഞനാമെന്നൊടു ഭൂപതേ! നീ ||
 കല്പിച്ചുപോലേയിഹ ചെയ്തയല്ലാ
 തിപ്പാപിയാത്താൻ ബത കിങ്കരോമി ||
36. ഇതഥംപറഞ്ഞാപണവീഥിയുടെ
 ധാത്രിശനോടും നടകൊണ്ടുമന്ത്രി !
 ധാത്രിസുരൻ പിമ്പെ നടന്നിതല്ലോൾ
 നേത്രാംബുവർഷിച്ചിതു കാണിലോകം ||

37. ആരിന്നു നൽകുന്നയുതം വരാഹൻ
 നേരേ കൊടുക്കാമവനിന്നരേന്ദ്രം ।
 ആയാതവാങ്ങിടുവന്നെന്നമാത്യൻ
 ഭൂയോപിഭൂയോപി വിളിച്ചുചൊന്നാൻ ॥

38. ആരും മുതിന്നില്ലതുകണ്ടു മന്ത്രി
 പാരാതെ പോയ്തൊല്ലി തെരുക്കൾതോറും ।
 ആരും പറഞ്ഞില്ലവിടന്നുമൊന്നും
 പാരം വിഷാദിച്ചുവരും തളൻ ॥

39. തിണ്ണന്നു വന്നാനഥ ധൈര്യശാലി
 ഭസ്മീവലോരൻ മദമത്തചിത്തൻ ।
 ചണ്ഡസ്വഭാവൻ ധൃതമാംസഭാരൻ
 ചണ്ഡാലവീരൻ പഥിവിരബാഹു ॥

40. ചാരത്തു ചെന്നിട്ടുവന്നാശു തന്റേ
 ഭാരം നിലത്തമ്പിലിറക്കിവെച്ചു ।
 നേരിട്ടുചോദിച്ചു വിനീതിയോടേ
 സാരസ്യമേദം തൃപമന്ത്രിയോടായ് ॥

41. പോരുംധനംമാ ദുരനാമൊരുത്തൻ
 പാരാതെ തന്നാലവനീശമേനം ।
 നേരേയവന്നായിഹ വില്ലുമോ? ഞാ
 നോരാതെ ചോദിച്ചുതസഹ്യമാമോ? ॥

42. ചൊന്നാൻ തൃപൻ ശ്രദ്ധമമാത്യമപ്പോ
 ളെന്നേ ഭവൻ വില്ലുകിവന്നതന്നേ ।
 ഇന്നേപ്പി ചണ്ഡാലനൊരുത്തനല്ലാ
 തൊന്നും പറഞ്ഞില്ല ജനങ്ങളാരും ॥

43. ഇരുമം ധരിത്രീശഗിരം തരത്തിൽ
 ശൂതപാ പറഞ്ഞാനിതി സത്യകീർത്തി ।
 കീർത്യാഭിജാത്യാഭി നിനച്ചിടാതേ
 വിത്തം തരുനോക്കീഹ വില്ലുമിപ്പോൾ ॥

- 44. നീതന്നെ തന്നമ്പിനൊടത്ഥമന്നോ
 ലേതം റൂപം വില്പനമം നിനക്കായ് ।
 അത്യന്തകഷ്ടങ്ങളുകൾപ്പെടുമ്പോ
 ചോത്തിടുമാറില്ല നിജാഭിജാത്യം ॥
- 45. വേണ്ടും വരാഹൻ പതിനായിരം നീ
 കൊണ്ടിങ്ങു തന്നീടുകായന്നു കേട്ടു ।
 കൊണ്ടാശ്രനൽകീപ്ലവനം ധനത്തേ
 കൊണ്ടീടുവാൻ മാനധനം നരേന്ദ്രം ॥
- 46. ശക്രനു തുല്യൻ നരപാലനപ്പോൾ
 ശക്രനുവിത്തം തരസാ കൊടുത്താൻ ।
 ശക്രൻ തദാദായമഹാജനങ്ങൾ
 കേൾക്കേപ്പറഞ്ഞാൻ റൂപനോടിവണ്ണം ॥
- 47. ഇതഥം ഹരിശ്ചന്ദ്ര! ഭവാനൊടൊപ്പം
 സത്യം ജഗത്തിൽ പുനരാക്ഷ്മില്ല ।
 പുത്രം കളതം തവ വിരൂതൈഃ
 നന്ദം സമസ്തം മനയേ പ്രദത്തം ॥
- 48. പുണ്യം പെരുത്തോരു ഭവാനിദാനീം
 തുണ്ണം നമുക്കുള്ള കടത്തെ വീട്ടാൻ ।
 മന്ദസാലനായ് തന്നെയുമാശ്ര വിരറി
 ട്ടെണ്ണീടുതന്നാനയുതം വരാഹൻ ॥
- 49. അവ്യാജ! തുല്യം റൂപവീര മൌലേ!
 ഭവ്യം ഭവിച്ചീടുക മേല്ക്കുമേലേ ।
 ചൊല്ലോടിവണ്ണം നിഗമിച്ചു ശക്രൻ
 ഭവ്യം വഹിച്ചീടുടനേ ഗമിച്ചു ॥
- 50. അത്യന്തമൻ മന്ത്രിവരൻ തദാനീം
 ധാതൃശ്ചരൻ തൻവിരഥം നിനച്ചു ।
 ചിത്തം തപിച്ചുട്ടതി ബാഷ്പമോടും
 പുത്ഥപീശപാദാബ്ജരഥം നമിച്ചു ॥

51. ആരഭ്യ ബാല്യാൽ ഭവദംബ്രിപത്നേ
 ആരാൽ ഭജിച്ചേനഹമിത്രനാഭം !
 ഇന്നായതും തീൻ ദയാപയോധേ !
 യെന്നോതി രോദിച്ചവനം പിരിഞ്ഞു !
52. ചണ്ഡസ്വഭാവൻ വരികെന്നു മുന്വേ
 ചണ്ഡാലവീരൻ നടകൊണ്ടനേരം !
 ചണ്ഡാംശുവംശാധിപനാശു ഭാരം
 ദണ്ഡിച്ചെടുത്തിട്ടു നിജാംസമേറി !
53. കാവിൻറഭാരണ നിജാംസജാതം
 നോവും സഫിച്ചാത്തരമായ നോവും !
 ഗോവിന്ദപാദസ്മൃതിയോടെ ഭൂവൻ
 പോവുന്ന ചണ്ഡാലനൊടൊത്തുപോയാൻ !
54. മിന്നുന്ന രതങ്ങൾ പതിച്ചെഴും ന
 ല്ലൊന്നംഗദാലംകൃതമാം നിജാംസേ !
 ഗോമാംസഭാരത്തിനെഴുന്ന ദണ്ഡം
 ധീമാൻ ധരിച്ചാനിതി ദൈവയോഗാൽ !
55. ചിത്തത്തിലോത്താൻ റൂപനേവമല്ലോ
 ഉത്യന്തകഷ്ടം ബത പെട്ടതില്ലോൾ !
 പുത്രം കളത്രം മമ കൊണ്ടവിപ്രൻ
 ചിത്തേകൃപാഹീനനതീവലോരൻ !
56. എൻപാണിയമ്പോട്ടു പിടിച്ചു താപാൽ
 കമ്പിട്ടു ബാലൻ വിലപിച്ചു നേരം !
 വമ്പോടവൻപാണി പിടിച്ചിഴച്ചോ
 നമ്പര വിപ്രന്മമ മുവിൽനിന്നു !
57. ഞ്ഞമാകും ഖലവിപ്രയോഗം
 ദേവിക്കുമെൻപുത്രനമിന്നു ജാതം !
 ഇല്ലോളിനിക്കും ഖരവിപ്രയോഗാ
 ലുൾപ്പു ഭവിക്കുന്നു വിഷാത്തിപോലേ !

58. തനപംഗിയാം പ്രേയസി വിപ്രദാസ്യം
 തന്നിൽഭ്രമിക്കുന്നിതു ചിന്നബാലാ ।
 നന്നായ് തൊടുത്തിടിനവാഗുരായാം
 ചെന്നാശുപുക്കീടിനൊരേണിപോലേ ॥
59. ഭൂപാലവീരൻപൂവനോടുക്രമേ
 താപാൽഛത്തായഥകാപഥേന ।
 തൈറന്നുചെന്നമ്പൊടുചാളതന്റേറ
 മുററത്തുമാംസച്ചവടങ്ങിറക്കി ॥
60. ആഭാസമാമകുണകോണദേശ
 താഭൂപനമ്പോടഥവിശ്രമിച്ചു ।
 ശോഭാസ്പദംബാഹുജമേവമുചേ
 ബീഭത്സഭീഷ്ടാകൃതിവിരബാഹുഃ ॥
61. ശൂരതപമോടെൻചുടലക്കുളത്തിൽ
 കാർഷ്വന്മനായിട്ടു വസിക്കെടോ നീ ।
 ആരാൻശവംസംസ്തുതമാക്കിടുമ്പോൾ
 പാരാതൈവാങ്ങീടണമിപ്രകാരം ॥
62. ഓരോശവത്തിന്നു നമുക്കുവസ്ര
 മോരോന്നുവേണം പണവും തഥൈവ ।
 ചോരതപമന്വേയതുവാങ്ങിവെച്ചേ
 നേരത്തുനീസമ്മതമേകിടാവൂ ॥
63. എത്തുംശവത്തിന്നരിനാഴിമാത്രം
 പ്രത്യേകമുണ്ടായതുനിൻഭരണ്യം ।
 അത്തുംഭവാനായതുവാങ്ങുകെന്റേ
 വസ്രംപണത്തോടിഥ തന്നിടേണം ॥
64. മറുജ്ജവേലക്കിഥ ഞാൻഭവാനേ
 പ്പറിച്ചുവെന്നാലതറിഞ്ഞലോകം ।
 കുറംപറഞ്ഞീടുമൊരുത്തമൻനീ
 തൈറന്നുപോയ്തേവുകചൊന്നവണ്ണം ॥

- 65. എന്നിപ്രകാരം വചനം തദീയം
നന്നായ് ശ്രവിച്ചിട്ടുടനേമഹാത്മാ ।
പോകുന്നുഞാനെന്നുരചെയ്യുഭൂപൻ
വൈകാതെപോയാൻ ചുടലക്കുളത്തിൽ ॥
- 66. ട്രൈകുലചിട്ടു കരിഞ്ഞകായു
ശ്രുട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടുവിടേത്തരത്തിൽ ।
കെട്ടിച്ചമച്ചോരുകടിഞ്ഞിട്തന്നിൽ
കഴിച്ചുവാണാൻ നരപാലമൗലി ॥
- 67. കൂളിക്കലംകേളികളാടിമേവും
കൂളിപ്പറം ഭൂപതി കട്ടിലാക്കി ।
നാളികനേത്രന്റെ വപുസപരൂപേ
കേളീഗൃഹേമാനസബാലമാക്കി ॥
- 68. ഭാരംവഹിച്ചീടിനനാഥനോടും
ഭാരംവഹിക്കാതൊരു ഭൃത്യനാം ഞാൻ ।
ചേരേഴമിക്കുന്നതയോഗ്യമോത്താൽ
പാരാതെ വിട്ടീടുകതന്നെയോഗ്യം ॥
- 69. ഏവംവിചാരിച്ചുപിരിഞ്ഞമന്ത്രി
മേവീടിനാനെന്നൊരു നന്മത്തിൽ ।
അന്യേദ്യരാദിത്യനുദിച്ചനേരം
തൻനാഥനേ ചാളകളിൽ തിരഞ്ഞാൻ ॥
- 70. കാണാത്തുചോദിച്ചുടനേശ്ശശാന
ക്ഷോണീതലേ ചെന്നുകടന്നനേരം ।
ക്ഷീണമുഴുത്തക്കടിപ്പുക്കുമേവും
ക്ഷോണീശനേക്കണ്ടതിദൃഢമാണ്ടു ॥
- 71. കേണാശ്രചെന്നച്ചരണാംബുജാന്തേ
വീണാൻ പ്രവീണൻ കർണാപയോധി ।
പ്രാണനതുല്യം നിജ നാഥമേവം
വീണോരുന്ദേത്രാംബു തുടച്ചുചൊന്നാൻ ॥

- 72. തനപംഗിയേയം നിജ ജീവനാകം
 പൊന്നാത്മജന്മാവിനെയും പിരിഞ്ഞു ।
 വിന്നതപമോടുംപ്രഭവിശ്ശശാനം
 തന്നിൽകഥംജീവതിജീവിതേശൻ ॥
- 73. രത്നപ്രഭാഭ്രഷിതമായിരിപ്പോ
 രത്തംഗസൌധേമുദുപുഷ്പതല്ലേ ।
 നിദ്രിച്ചുപോരുംപ്രഭവിശ്ശശാനേ
 വത്തിച്ചുനിദ്രിച്ചതതീവകഷ്ടം ॥
- 74. ചുട്ടിട്ടുശേഷിച്ചു കരിഞ്ഞ ദാരു
 ശ്രുട്ടങ്ങളേക്കൊണ്ടിഹ പണ്ടുതീർത്ത ।
 പൊട്ടുകുടിഞ്ഞിൽക്കുകമാണ്ടുകാലം
 കഷ്ടിച്ചുപോക്കുന്നതസഹ്യമോർത്താൽ ॥
- 75. ഭക്ത്യാദിയാംസ്വാദുപദാർത്ഥമാദൈ
 ഭക്തിച്ചുശീലിച്ചനരേന്ദ്രനിപ്പോൾ ।
 രക്ഷശ്ശവാശ്രമലമലീമസാനം
 ഭക്തിച്ചുജീവിപ്പതുമെത്രകഷ്ടം ॥
- 76. സുതാദിസന്മംഗളഗാനനാദം
 ചേതോഹരം കേട്ടുണരുന്ന നാഥൻ ।
 ഭൂതോൽകടപ്രേതപിശാചരക്ഷോ
 ജാതാരവംകേട്ടുണരുന്നുകഷ്ടം ॥
- 77. ശംഖാദിനാദംശ്രഭമന്ത്രയാമേ
 പംകാപഹംകേൾപ്പൊരു നാഥനിപ്പോൾ ॥
 സംഖ്യാനകുളിപ്പടവേചകാളീ
 ഹുംകാരനാദങ്ങൾ കഥം സഹിപ്പൂ ॥
- 78. ദിവ്യങ്ങളാമാഭരണങ്ങളാലേ
 ചൊല്ലോടുഭൂഷിപ്പൊരു ചാരുമേനി ।
 ഏതർവിശവ്ന്തിരുമേനിപോലേ
 ജാതംചിതാഭൃതി വിഭൂഷിതം ഹാ ॥

79. ക്ഷൗരമം വസിച്ഛോരവനീശനിച്ഛോരം
കേമിച്ചുചീരത്തെ ധരിക്കുമാറായ് ।

ധൂപങ്ങളേച്ഛോരവപുസ്സുമേവം
ധൂമംശവോരഥംപരമാരൂമാറായ് ॥

80. നേത്രേണലാസ്യം സുദൃശാംമനോജ്ഞം

ശ്രോത്രേണഗാനഞ്ചസുധാസമാനം ।
ആസപാദ്യസാമന്തരൊടും പ്രഹഷം
ധാത്രിശപരൻ പുണ്ടിതുപണ്ടസീമം ॥

81. അറുണ്ണമുജ്ജോരമദീയനാഥ

നീവണ്ണവുസംപ്രതി സംഭവിച്ചു ।
ഈവന്നകൃഷ്ടത്തെയാഴിച്ചുകൊൾവാ
നാവുന്നമാഗ്ഗം ബത കണ്ടിലൊടും ॥

82. ഇതമംവലച്ഛോര മുനീശപരൻ

ചിത്തംശിലാകർശമെന്നത്രനം ।
ഭക്താപകാരപ്രദമാമകൃത്യം
ദൈത്യാരിഹസ്താരി സഹിപ്പതാമോ? ॥

83. സത്യം തൃച്ചിടരുതെന്നമാതം

ചിത്തേവ്രതംകൊണ്ടൊരുസത്യസന്ധം ।
നിത്യംതപിപ്പിച്ഛോരവസ്ഥയോർത്താൽ
ചിത്രംവിചിത്രം ജഗദീശ! ശംഭോ! ॥

84. ഏവംശ്രവിച്ചിട്ടതിദുഃഖമോടും

ഭൂവിൽപതിച്ചാനടനേനരേന്ദ്രൻ ।
ദേവേ'ദ്രവജാ'ഹതിയേറനേരം
ഭൂവിൽധരംചാഞ്ഞുപതിച്ചുപോലേ ॥

85. പെട്ടന്നമത്രിശപരനാത്മനാഥം

തൊട്ടുക്കുഴിഞ്ഞിട്ടു തണുത്തവാരം ।
ദുഷ്ടിദപയംനന്ദുഖവും നനച്ചി
ട്ടൊട്ടാശപസിപ്പിച്ചുടനേവമുഖേ ॥

- 86. മാതാഽന്ധഗോത്രാധിവ! ധൈത്യുസീന്ധോ !
 ചിത്താംബുജേതാപമൊഴിക്കരാജൻ! |
 നേതാഗമിക്കുംവിധിശാസനത്തേ
 യോതാലമന്യുഷ്മൊഴിച്ചുകൂടാ ||
- 87. ശക്രാദിലോകമഘിഷാഖ്യനാൽപ
 ഞാക്രാന്തമാജ്യോസ്തിധിശാസനത്താൽ |
 വിഖ്യാതനാമീശ്വരനംകപാലീ
 ഭിക്ഷാടനംചെയ്തിതു പണ്ടുരാജൻ! ||
- 88. വന്വേദമത്താരകചീരനാലും
 ഡംഭേദമസ്സംഭിന്നിസുംഭരാലും |
 ജംഭാരിമന്വായനിലിംപർപോലും
 സംഭ്രാന്തരായെന്നതുതേറിനാലും ||
- 89. ആപത്തുമേന്മേൽ വളരുന്നകാലം
 താപത്തിൽവീഴാതെയിരിക്കുന്നല്ല
 വന്വിച്ചുദുഷ്ടാലമൊഴിഞ്ഞുപോയാൽ
 സംപത്തുമുണ്ടാകമനല്ലയായി ||
- 90. സർപ്പാസഘിച്ഛസുഖദുഃഖസമതപമോടും
 ഗർവാദിവിട്ടമരുവുന്നതു സത്തമതപം |
 വിഖ്യാതിധൈത്യകരുണാവരുണാലയേദം
 ദുഃഖംതമോഗുണഭവം ഭവതാപഹേയം ||
- 91. സാധുനൃപോത്തമ! തേഹൃദിമേന്മേ
 ലാധിവളർത്തിയ മാമുനിമാനം |
 മാധവദേവനടക്കമശേഷം
 'ദോധകവൃത്ത'മിതാക്ഷസഘിക്കാം ||
- 92. ആപത്തുവന്നതിനിമന്നവ! സന്നയാജ്യോ
 സംപത്തുമന്വിനൊടുവന്നുഭവാനുഭിക്കും |
 അന്വോടൊരല്ലദിനവുഷ്മയോടിരുന്നാ
 ലംഭോജലോചനദയോദയവുഭൂവികും ||

93. രാജ്യന്തദായനമൊടാശൂകരസ്ഥമാന്തേ
 പൂജ്യാംപ്രിയാംപ്രിയസുതേനസമംലഭിക്കും ।
 താഴ്ന്നുകൈശികനുമുണ്ടവകാശമേഷാം
 കാഴ്ചക്കകാലമണയുന്നഗുണാംബുരാശേ! ॥

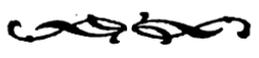
94. ഇതിസചിവമുഖാമൃതാശൂകരതം
 ശ്രുതിമധുരംവചനാമൃതംനിപീയ ।
 ക്ഷിതിപതിഹൃദയത്തെച്ചിത്തവേഗാൽ
 കതകഫലംനിപതിച്ചുവാരിപോലെ ॥

95. അരിതരമൊടുശൂലമാക്കിമന്ത്രി
 നരപതിയോടുമുടൻകളിച്ചുപിന്നേ ।
 വിരവാടുക്രതപാകമാക്കിവെച്ചി
 ടിരുവരുമുണ്ടുസുഖേന തത്രവാണാർ ॥

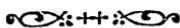
96. ചട്ടിട്ടുതസ്തിൻചുടലപ്രദേശേ
 കിട്ടുന്നകിട്ടുന്നധനംസവസ്രം ।
 ചട്ടപ്രകാരംപ്രള നാളിൽനാളിൽ
 പെട്ടന്നുതൻനാഥനനൽകിവന്നാൻ ॥

97. ഇതഥംരാജാമഹാത്മാമനുക്വലതിലകഃ-
 പ്രാപ്യമാതംഗദാസ്യം
 ചിത്താഞ്ജലേ സത്യഭീത്യാപ്രചരഗുണഗണ-
 സ്സത്യസന്ധാഗ്രഗണ്യഃ ।
 കൃതപാസാസ്യംവിധാനംപ്രതിദിനമനഃപോ-
 ക്ഷിണ്ണസതപഃശൂശാന
 ക്ഷിത്യാംദൈത്യാരിപാദസ്മൃതിമുദിതമനാ-
 സ്സാംകടീമദ്ധ്യവാസ ॥

സപ്തമസ്കന്ധം സമാപ്തം.

അഷ്ടമസ്കന്ദ പ്രാരംഭം.

- 1. കണ്ടിവാർകഴലിയായദേവിയും
കൊണ്ടഭൂസുരവരൻറമന്ദിരേ ।
വേണ്ടപോലെഗൃഹകൃത്യമാചരി
ച്ചിണ്ടൽപുണ്ടവിടെവാണമാസിയായ്
- 2. കഷ്ടകാലമിതുവിട്ടുരാജ്യവും
കിട്ടമീശക്രപയാപ്രിയൻകടം ।
വീട്ടിബാലനെയുമെന്നെയുംഗൃഹേ
കൂട്ടുമെന്നൊരുമനോ'രഥോദ്ധതാ' ।
- 3. അന്ത്യയാമമതിനൊട്ടുമുന്വണ
ന്നന്തണേന്ദ്രനടെയംബചൊൽവതു ।
അന്തിയോളവുമഹോനിരന്തരം
ഭന്തിഗാമിനിതുടൻചെയ്യണം ।
- 4. ഇല്ലമൊക്കവെ തളിക്കനിത്യവും
നെല്ലുകുത്തിയരിശുഭ്രമാക്കുക ।
നല്ലഭാജനവിശുദ്ധിചെയ്ത
പല്ലഭാപസനശുദ്ധിചെയ്യുക ।
- 5. ചൊല്ലുപോലെദധിയേമഥിക്നേൽ
പുല്ലനൽകകഗവാഞ്ചദോഹനം ।
ഏവമുള്ള ഗൃഹകൃത്യമൊക്കയും
ദേവിതന്നെ ദിവസേനചെയ്യണം ।
- 6. അംഗനാമണിദിനേദിനേതള
ന്നിങ്ങിനേസകലവേലചെയ്യിലും ।
തുംഗകോപനിധിയാകമന്തണ
നങ്ങുതെല്ലമലിചില്ലമാനസേ ।

- 7. രക്തപങ്കജമതിന്നമാദ്ഭവം
 വൃക്തമേകമിവരംപാണിപങ്കജം ।
 രക്തമാക്കിമുസലംഹരേ! ഹരേ!
 സക്തമായിതു തളച്ചുമേനിയിൽ ॥
- 8. അല്പൽപുണ്ടുശിവീപോലെദീനയാം
 പല്ലവാധരിചൊരിഞ്ഞു കണ്ണനീർ ।
 . നെല്ലുകുത്തുമുതലായസങ്കടം
 മല്ലലോചനസാമിപ്പതെത്രനാൾ ॥
- 9. കാണിനേരമുമാഴിച്ചുലമ്പനിയേ
 ഏണനേർമിഴിവലഞ്ഞുദൈവമേ! ।
 കാണിലോകമിതിചൊല്ലിമെല്ലവേ
 കേണുചാണുപരസംകടാക്ഷമം ॥
- 10. കോപിയാഘ്രപണനായഭ്രസുരൻ
 കോപമോടുകൊടുവാക്കുരപ്പതും ।
 തൽപ്രസുകലഹവും സാമിച്ചുകൊ
 ണ്ടല്ലലേക്ഷണ വസിച്ചുതരസാ ॥
- 11. വിപ്രഭീതികലതംകമാരകൻ
 തൽപ്രിയത്തിനവിച കകത്തുപോയ് ।
 ക്ഷിപ്രമക്കളകളേപ്പറിച്ചിടും
 തൽപ്രിയക്കുവിറകാഞ്ഞുനൽകിടും ॥
- 12. വിപ്രശാസനബലേനകാടകം
 ക്ഷിപ്രമേത്രചിലബാലകൈരവൻ ।
 ദർപ്പുഷ്ടസമിദിന്ധനംവഹൻ
 സപ്രയാസമവനാജ്ഞാടുത്തിടും ॥
- 13. കൃത്യമിങ്ങിനെചരിപ്പതെങ്കിലും
 ക്രൂരനന്തണനടിക്കുമന്തരാ ।
 ചിത്തഭീതിയൊടവൻദിനേദിനേ
 യദ്ധരാസുരമിതായയത്നവാൻ ॥

14. കൂട്ടരോടുമൊരനാൾകുമാരകൻ
കെട്ടിയോരുവിറകുവഹിച്ചുടൻ !
കാട്ടിലൂടെനടകൊള്ളുമപ്പൊഴേ
ദൃഷ്ടവാൻകസുമമേകമുജ്ജ്വലം ■
15. ആൽമരത്തണലിലിന്ദനംകീഴി
ച്ചാമരത്തിനടെകീഴിലേസുമം !
കാമകോമളനരുകമന്തരേ
ഭീമസപ്തമവനേക്കടിച്ചിതു ■
16. ദൃഷ്ടനായനരപാലബാലകൻ
പുഷ്പരോദമഥത്തെട്ടിവീണിതു !
ഇഷ്ടരാകിയകുമാരരക്ഷണം
കഷ്ടമെന്തു? പറകെന്നണഞ്ഞിതു ■
17. ദൃഷ്ടനായൊരുപണീന്ദ്രനീക്ഷണം
രുഷ്ടനായ്ക്കടിപെടുത്തിതെന്നവൻ !
തൊട്ടുകാട്ടിയവിടംവിഷോൽഗമാൽ
നഷ്ടചേഷ്ടമുടനേപരാസുവായ് ■
18. കഷ്ടമെന്നപരിതപ്യബാലരും
ദൃഷ്ടനേയവിടെയിട്ടശക്തിയാൽ !
കെട്ടുമോറിവിധിയെന്നുകാശികാ
പട്ടണത്തിനടനേമടങ്ങിനാർ ■
19. അന്തണേന്ദ്രനുടൊസിയായെഴും
ദന്തിഗാമിനിശുചാനിജാത്മജൻ !
അന്തിയായിവിടെവന്നതില്ലയെ
ന്നന്തരംഗമിതിവെന്തചിന്തയൽ ■
20. ഫന്തമേതനയനെന്തുവൈകവാൻ
നന്തരായമവനെന്തുവന്നിതു !
അന്തകാന്തകനൊഴിഞ്ഞൊരുത്തനും
ബന്ധുവിലുവനുലോരകാനനേ ■

- 21. പോയബാലകരുമിന്നവന്നതി .
 ല്ലായതുംമമവിഷാദമിങ്ങിനേ !
 ആയതാക്ഷിമനതാരിലോത്തുടൻ
 പോയിതാത്തജടി ദൃക്ഷയാക്ഷണാൽ ||
- 22. ആപണത്തിലുടനെത്തികരൂചിൽ
 താപഭാരമൊടുനോക്കിനില്ക്കവേ !
 മണ്ടിമണ്ടിയണയുന്നബാലരേ
 കണ്ടുകഞ്ജമിഴിനിശ്ചസിച്ചിതു ||
- 23. ചിത്തതാപമൊടുത്തബാലരിൽ
 ബലവേദമവരുന്നോക്കിയൊക്കവേ !
 പുത്രനില്പവരിലെന്നറിഞ്ഞപോ
 തത്തൽപൂണ്ടുവരൊടിത്ഥമോതിനാൾ ||
- 24. കുത്രനിങ്ങൊടുമൊത്തുപോന്നമൽ
 പുത്രനാശുപറവിൻകുമാരരേ !
 ഇത്ഥമന്വ്യാടവർകേട്ടുചൊല്ലിനാർ
 ചിത്തവേദമൊടുസത്യഭാഷിതം ||
- 25. നമ്പുണ്ടുകസുമത്തിനായവൻ
 വന്ധയാണ്ടുവടുമുലമാപ്കനായ് !
 അഞ്ച! ജീവഗമുടൻകടിക്കയാൽ
 നിന്മകന്നുമൃതിജാതയായിതു . ||
- 26. എന്നുബാലരുടെവാക്കുകേൾക്കയാൽ
 ചന്ദ്രനേർമുഖിപതിച്ചുഭൂതലേ !
 മാന്ദ്യഹീനകലിശേനഭിന്നമാം
 വന്നഗംഭവിപതിച്ചുരീതിയിൽ ||
- 27. ഒട്ടനേരമഥമംഗലാംഗിയാൾ
 നഷ്ടവേഷ്ടമവനെഴുകിടന്നിതു .
 വിട്ടുമോഹമെഴുന്നീറ്റിരുന്നപോ
 തിഷ്ടമിങ്ങിനെകുമാരരൂചിരേ ||

- 28. ഒട്ടുദൂരമിവിടുന്നുചെൽകില
 കാട്ടിലുണ്ടൊരുവടംവിശംകടം :
 തത്തടേബതവടക്കഭോഗമു
 ണ്ടുത്തമേ! തവതന്തുജവിഗ്രഹം ॥
- 29. ഇപ്രകാരമവർചൊന്നവാക്കുകേ
 ട്ടുല്ലലാക്ഷിവിലലാപഭ്രയസാ ।
 ക്ഷിപ്രമുഴിയിലുരുണ്ടുകേണുകൊ
 ണ്ടിപ്രകാരമുരചെയ്തുസംകടം ॥
- 30. സംകടക്കടലിലാശ്ശീയിങ്ങിനേ
 ശംകായന്നിയെവലച്ചദൈവമേ! ।
 നിൻകൃപാബലമലംഘ്യമെങ്ങുപോ
 യെകൽനിന്നതിരുകിതു? കാരണം ॥
- 31. ഞരവിധംമമഭവിപ്പതിനാണാൻ
 ദൈവമേ! ഭൂരിതമെന്തുചെയ്തമാം ।
 ദേവദേവ! ശിവ! പാഹികഷ്ടതോ
 ദേവസേവ്യചരണാരണാഞ്ജ! ॥
- 32. വിപ്രഭീതഹൃദയാദയാപരാ
 ക്ഷിപ്രമങ്ങുവളടക്കിദുഃഖവും ।
 വിപ്രഗേഹമുപഗമ്യധീരയാ
 യപ്രയാസമതിവേലചെയ്തിതു ॥
- 33. പാണികൊണ്ടഥമുഖാഞ്ജമര
 മ്പേണനേർമിഴിയടക്കിദുഃഖവും ।
 താണഭ്രൂസുരനൊടാത്മനന്ദന
 പ്രാണഹാനികനിവോടുണത്തിനാൾ ॥
- 34. കാട്ടിലേക്കുചമതക്കുപോയമൽ
 കുട്ടി പാമ്പുകുടിപെടുചത്തുപോൽ ।
 കൂട്ടരായചിലബാലർചൊല്ലിത്താൻ
 കേട്ടറിഞ്ഞിതുധരാസുരോത്തമ! ॥

- 35. കാണുവാനവിടെമാമയക്കുവാൻ
 വേണമേതിരുമനസ്സുതാവകം !
 ക്ഷീണയെയ്യുമിതിമെല്ലവേശുചാ
 കേണിരുന്നിതവളംസഗല്ലഭം !
- 36. അന്തണേന്ദ്രനതുകേട്ടുരഷ്ടനായ്
 ദന്തിഗാമിനിയൊടേവമോതിനാൻ !
 ഫന്തപോകമറയത്തുനീശരോ!
 എന്തു? നീകരവതിന്നുടുഭഗേ! ■
- 37. കഷ്ടമെന്നടിമയായകട്ടിതാൻ
 ദേഷ്ടനായുടനെന്നഷ്ടനാകയാൽ ■
 പെട്ടുപോയതുമദീയമാംധനം
 കട്ടിനിക്കതിന്നഷ്ടമെന്തെടി ■
- 38. ഇങ്ങുവേലകളുനേകമാകയാ
 ലഭദയക്കുകയുമില്ലനിന്നെന്താൻ !
 തുംഗകോപവുമഭംഗതാപവും
 തിങ്ങിടുന്മാനനാശതോഹൃദി ■
- 39. എന്തുതാൻപറവതെന്നുമാനസേ
 ചിന്തപൂണ്ടുറ്റുപകാന്തയുന്തദാ !
 അന്തണാന്തികമടുത്തുപിന്നെയും
 ദന്തിഗാമിനികരഞ്ഞുണർത്തിനാൾ ■
- 40. കട്ടിയങ്ങടിമതന്നെയെങ്കിലും
 കാട്ടിനുള്ളിലതുചത്തുവീണതും !
 കേട്ടുകൊണ്ടുഗതിയായൊരംബത്താൻ
 കഷ്ടമേബതപൊറുപ്പതെങ്ങിനേ? ■
- 41. ഇന്നുകൃത്യമിഹതീർത്തിതൊക്കെത്താൻ
 മാന്യമെന്നിയെന്നടന്നുകാടതിൽ !
 ചെന്നുകണ്ടുസുതദേഹവുംമറ
 ചിന്നതന്നെവരുവൻദിജോത്തമി! ■

- 42. വേണമേകരുണതേദയാനിയേ!
കാണിയുംപൊരതിയില്ലമാനസേ '
ഏണനേർമിഴിയുമിങ്ങിനേപദേ
കേണവീണസുതരാമയാചത |
- 43. ഇന്ദുനേർമുഖികരച്ചൽകാഞ്ചയാ
ലൊന്നലിഞ്ഞിതുതദീയമാനസം |
ചന്ദ്രദീധിതികളേരൊഴുന്നനൽ
ചന്ദ്രകാന്തമണിപോലെസതപരം |
- 44. ദേവിയോടഥപറഞ്ഞുഭൂസുരൻ
പോവതിന്നുവദിച്ചനെങ്കിലോ |
പോയ്തരേണമുദയത്തിനുള്ളിൽനീ
ചെയ്തതാരിവിടെ വേലയന്യഥാ |
- 45. എന്നുഭൂസുരഗിരംനിശമ്യസാ
സന്നതാംഗിനടകൊണ്ടുഖിന്നയായ് |
സന്നസാലപസമുടൻതന്ത്രജനേ
ച്ചെന്നുകാഞ്ചതിനലോരകാനനേ |
- 46. ആരുമേയൊരുസഹായമെന്നിയേ
ചാരപട്ടണമതിക്രമിച്ചുപോയ് |
കൂരിരുട്ടനിറയുന്നകാടക
ത്താരവാർകഴലിചെന്നുപുക്കിതു |
- 47. പുത്രകഷ്ടമകതാരിലോത്തുടൻ
ചിത്തതാപമധികമുഴുകയാൽ |
നേത്രവാരിബഹുവാത്തുചേതസാ
മൃത്യുശാസനമയാചതേതിസാ |
- 48. ദേവദേവ! കരുണാപയോനിയേ!
ദേവകിംപുരുഷസേവിതേശപര! |
താവകീയമിഹ ചേവടിത്തളിർ
കാവലാജ്ജവതുമേസദാശിവ! |

- 49. അക്ചന്ദ്രശിഖിനേത്രസാദരം
 തൃക്കഴൽക്കുപണിയുന്നമാമിഹ !
 നോക്കവേണമഗജാപതേ! ക്ഷണാൽ
 തീർക്കുമേപരമസങ്കടങ്ങളേ !
- 50. വാമദേവ! മമപുത്രജീവനേ
 സോമ! പാഹികരിനാപദാഞ്ചയാൽ !
 സോമമൃഡ! വടമൂലസംസ്ഥനാം
 കാമനാശന! സുതംപ്രദേഹിമേ !
- 51. മൃത്യുരക്ഷിതമൃകണ്ഠപുത്ര! മേ
 പുത്രമൃത്യുവെയകററവേണമേ !
 മൃത്യുനാശന! വിനാശമിങ്ങിനേ
 യത്രകാലമവനൈഃഭ്രമിപ്പുഞാൻ !
- 52. ഘോരഹിംസ്രമൃഗസംഘസംകടേ
 ക്രൂരിരുട്ടുനിറയുമഹാവനേ !
 മാരനാശന! ഭവാനൊഴിഞ്ഞുമ
 ററാരൊരുത്തർശരണംസുതന്നുമേ !
- 53. ചിത്തതാപമധികമുഴക്കയാൽ
 പുത്ര! പുത്ര! വരികെന്നുചൊൽകയും !
 തത്രതത്രവിലപിച്ചുവീഴ്ചയും
 വർമ്മനാതിരകയംതുടങ്ങിനാൾ !
- 54. അക്ഷമാരരുചെയ്തവർമ്മനാ
 ദുഃഖമോടവർന്നടന്നുകാനനേ !
 നില്ക്കുമാൽമരമതിന്മുരട്ടുപോ
 യ്തുകമാരകനെന്നോക്കിനാൾഭൂതം !
- 55. ചന്ദ്രസപ്തവിഷ്ണുതോഗതാസുവാ
 മുണ്ണിയേസപദികണ്ടുകണ്ഠയാൽ !
 തിണ്ണമന്വാടുവിലപ്യദന്ധവ
 ന്മണ്ണിൽ വിണമഹിഷീവിസംജ്ഞയാൽ !

- 56. ഞെട്ടിയങ്ങവളുണന്നിരുന്നടൻ
 കുട്ടിതൻറെതന്നവകമോറിനാൾ !
 തൊടുഴിഞ്ഞുപൊടിയംതുടച്ചുമാ
 കഷ്ടമെന്നവിലപിച്ചിതേറ്റവും ॥
- 57. നീതിമാറ്റമൊടുരാജ്യപാലനം
 ചെയ്തുപോന്നമമജീവനായകൻ !
 ഭ്രൂസുരന്നധനവുംകൊടുത്തുടൻ
 പ്രീതിയോടനികടംമമാപ്തനായ് ॥
- 58. കുരൂജീവസമനാകമെന്നുടേ
 പുത്രനെന്റുകൊന്നമാന്തദാ !
 ഫന്തചോദ്യമതുസാധുചെയ്തിൽഞാ
 നെത്തുകാന്തനൊടുചൊൽവതീശപര! ॥
- 59. താതരാജ്യമതുപോയിതെങ്കിലും
 മാതൃലാവനിതലംനകിന്തവ !
 താത! നിന്റെ ഗതിയേവമെങ്കിലോ
 മാതൃലാവനിഭിപ്പതാരിനി ॥
- 60. നീതിമാനതിവിശ്രുദ്ധനോക്കുന്നിൽ
 താതനായസുപതീഭ്രൂനാത്മജാ! !
 നീതിവേദികൾവിധിച്ചതിനവൻ
 പ്രാതിലോമ്യലവമാചരിച്ചിതോ? ॥
- 61. ധർമ്മമെന്നതിനെവിട്ടിലൊട്ടുമേ
 ഭർമ്മദംഭഗതിചെയ്തിലേതുമേ !
 സത്യമെൻറെമകനേവിപത്തിലും
 മിത്വയാക്കിയതുമില്ലതെല്ലമേ ॥
- 62. ഏവമുള്ള നരപാലപുംഗവ
 ന്നേവമോ? ഗതിഭവിച്ചതീശപര! !
 ദേവസേവിത! ഭവാനൊഴിഞ്ഞു
 റാവതില്ലിതിനുപാക്കിലാക്കുമേ ॥

- 63. ജീവനോടെയിനിഞാനിരിക്കിലോ
കേവലംനഹിസുഖംധരാതലേ ।
ജീവനംകളവനെങ്കിൽബാലനേ
ഏവനിന്നമരചെയ്തീശപര! ॥
- 64. ഇപ്രകാരമധികംതൊഴിച്ചുകേ
ണല്ലലാക്ഷ്മിമനതാരിലോത്തിതു ।
അപ്പരാക്രമമെഴുധരാസുരൻ
ചൊല്ലടിക്കുഷ്ണസിച്ചെൽകനല്ലതു ॥
- 65. അല്ലയെങ്കിലതിഹിംസചെയ്യുവാൻ
തെല്ലമില്ലമടിഭൂസുരനഹാ ।
കല്ലുപോലെഏദ്രയംകടുത്തവ
കീല്ലൊരന്യജനദുഃഖചിന്തനം ॥
- 66. ഏവമോത്തുബഹുധാകരത്തിടം
ദേവിതൻറതുചമൊക്കെയോതുവാൻ ।
നാവുപോരഹണിനായകന്നമി
നാവതോ? പുനരിനിക്കുപാർക്കിൽ ॥
- 67. മുശാഗാത്രിതനയാംഗമജസാ
ദശമാക്കുവതിനായെടുത്തുസാ ।
ദുർഗ്ഗകാനനളവാശ്ചാനവും
നോക്കിനോക്കിനടകൊണ്ടുകണ്ണയായ് ॥
- 68. ഉഗ്രമാകിയകഴുക്കുറുവുന്ദവും
വിക്രമംവെരിയപേരവങ്ങളും ।
വെക്കമാണ്ടരിയഭൂതവുംബലാ
ലാക്രമിച്ചവളെഭീതയാക്കിനാർ ॥
- 69. നല്ലമാഗ്നിയൊത്തുവിന്നയാ
യ്ജെല്ലമെല്ലവെനടന്നമുള്ളിലും ।
കല്ലിലുംകഴിയിലുംപതിച്ചുവരും
കല്ലുലുള്ളിലുവായിതേററവും ॥

- 70. എന്തുചെയ്തതിനിയെന്നുമാനസേ
 ചിന്തചെയ്തുവളുഴന്നുനിന്നിതു ।
 അന്തികാടവിയിലഗ്നിഹേതിയേ
 ദന്തിഗാമിനിയുമാശ്രുകണ്ടിതു ॥
- 71. ചിത്രഭാനുരചികണ്ടുകണ്ടുപോ
 യെത്തിനാൾപിതൃവനത്തിലുത്തമാ ।
 തത്രകണ്ടുചിലലക്ഷണൈരവൾ
 പിതൃരണ്ണമിദമെന്നുതേറിനാൾ ॥
- 72. മൃത്യുശാസനസഹായമെന്നിയേ
 പിതൃരണ്ണമിതുകാണുകയില്ലാൻ ।
 ചിത്തതാരിലിതിചിന്തയന്തിയാ
 യ്തുദേഹമൊരുദിക്കിൽവെച്ചിതു ॥
- 73. ഒട്ടുവെന്തുകരിയായ്ക്കിടക്കമ
 കാഷ്ടമൊട്ടുവളെടുത്തുവെച്ചുടൻ ।
 കൂട്ടിനാൾചിന്തയതിൽശവംസ്യസി
 ചിട്ടുതീയുമവൾവെച്ചുമെച്ചമായ് ॥
- 74. വഹ്നിതൻപ്രഭുപരക്കയാൽഹരി
 ശ്വരൂപമിപതികണ്ടിതൊക്കയും ।
 ഇന്നനാരിയവളെന്നറിഞ്ഞതി
 ല്ലിന്നബാലശവമെന്നുമങ്ങിനേ ॥
- 75. ചെന്നടുത്തഥനരേന്ദ്രസത്തമൻ
 തനപിമാർമണിയൊടാശ്രുചൊല്ലിനാൻ ।
 ദുസ്സേ! നിശയിൽവന്നമൽപണം
 തന്നിടാതെദേഹനംകഴിക്കയോ? ॥
- 76. ആരുമൊട്ടുമറിയാതെരാത്രിയിൽ
 ചോരതക്കുതുടരുന്നതിങ്ങിനേ ।
 നാരിയായൊരുനിനക്കുപാർക്കുകിൽ
 ചേരമോ? പറകചോരി! ഓൾഗേ! ॥

- 77. വിരണേവമുരചെയ്തടുത്തുടൻ
 ചാരുകാലുകളടുത്തൊരിത്തമഃ ।
 ചാരുപാദഹതികൊണ്ടുതല്ലുവം
 ദൂരവേഷിതിപാരിൽവീഴ്തിനാൻ ॥
- 78. കണ്ടുദേവിയതുതൊണ്ടെയുംവിറ
 ച്ചിണ്ടൽപുണ്ടുനയനാംബുവാർത്തുസാ ।
 പണ്ടുകണ്ടുതറിയാതെചിന്നയായ്
 ശണ്ണചെയ്തുവനൊടേവമോതിനാൾ ॥
- 79. കാട്ടിൽനിന്നുമുതനായബാലനേ
 ചുട്ടുകൊൾവതിനുപകുമിച്ചുപോയ് ।
 ഒട്ടുമിങ്ങുകയില്ലൊന്നമി
 ന്നാട്ടിലേനടവടിക്രമാദിയേ ॥
- 80. സാരമേയപുലിസംഘസംകടേ
 ലോരകാനനതലേചിതാചിത്രേ ।
 പാരമാധിയൊടുമേകയായഹം
 ധൈര്യമോടുനിശിവന്നതോഷ്കേ ॥
- 81. വല്ലമാനുഷനുമെൻസഹായിയാ
 യില്ലയെന്നതുകൊണ്ടറിഞ്ഞിടാം ।
 കല്പനാകിയനിനക്കുനൽകവാ
 നില്ലതെല്ലുധനമെങ്കിലുംകരേ ॥
- 82. പുത്രദേഹമിതുദശ്യമാക്കുവാ
 നത്രവനിതതുസാല്യമാക്കുകിൽ ।
 എത്രയുംതവകൃപാഗരീയസീ
 നാസ്തിമേയിവിടെയന്യമാശ്രയം ॥
- 83. ഏവമമ്പിനൊടവൻശ്രവിച്ചുടൻ
 ദേവിയോടിതികനിഞ്ഞുചൊല്ലിനാൻ ।
 താവകമതമിതാചരിക്കുവാ
 നാവതില്ലിഹനമുക്കുസംപ്രതി

- 84. ഈശ്വരാനുഭവനാഥനായെഴും
 പുഷ്പസന്നിമയെന്നവേദിമാം ।
 കാശ്ചകൊണ്ടിവിടെനില്ക്കിയെന്നിയേ
 തലനത്തിനുടമസ്ഥനല്ലതാൻ ॥
- 85. അന്നരന്നൊരുപണംസചേലമായ്
 ചെന്നിടേണമൊരുദാഹകമ്ബണി ।
 ഇന്നയോളമതുതന്നിതേവരം
 തന്നതിന്നുദഹനംകഴിക്കന്ദീ ॥
- 86. നിന്റെസംകടവിലോകനത്തിനാ
 ലെന്റെഔണരിയെങ്ങൊന്നൊഴിച്ചിടാം ।
 എന്നുഭൂപതിഗിരംനിശമൃസാ
 പിന്നെയുണ്ണുവന്നോടേവമോതിനാൾ ॥
- 87. ള്കൃതംപെരിയത്താൻപെട്ടുന്നപാ
 ടൊക്കവെയവഗതംതപയാധുനാ ।
 ദുഃഖശാന്തിവരുവാനൊരാശ്രയം
 തപൽകൃപാബലമൊഴിച്ചുനാസ്തിമേ ॥
- 88. വാക്കി വണ്ണമവൾചൊല്ലുമന്തരേ
 തൽകഴുത്തിലൊരുതാലികണ്ടവൻ ।
 വെക്കുമേവമവളോടുചൊല്ലിനാ
 നോക്കിലിന്നുബഹുയോഗ്യതന്നെന്നീ ॥
- 89. മിന്നൽപോലെയാരുതാലിയുധരി
 ചൊന്നുമില്ലഗതിയെന്നുകൈതവം ।
 ചൊന്നതോക്കിലതികഷ്ടമിന്നിദം
 തന്നുകൊൾകപകരധനസ്യമേ ॥
- 90. ക്ഷോണിതൻപതിപറഞ്ഞതിങ്ങിന്നേ
 യെന്നനേർമിഴിയേനകേൾക്കയാൽ ।
 ബർണ്ണമേറ്റവശഭാവമാപ്തയാ
 മേണിപോലെതരസാപതിച്ചിതു ॥

- 91. ക്ലേശമാന്തനവാകവേതള
 നാശൂഭീതിയൊടുനിശ്ചയിച്ചവരും ।
 നാശമിന്നമവന്നുചേർന്നിതേ
 ന്നാശയത്തിലിതിചിന്തചെയ്തിതു ।
- 92. തോതൊഴിഞ്ഞൊരുവനാലുമദ്രശ്യാമയോ
 രിത്താലി ദൃഷ്ടമധുനാശപചേനകാഷ്ഠം ।
 മിഥ്യാകിമദ്യമമഹന്തപതിവ്രതാതപം
 സത്യംനകിംവൃഷഭകേതനകേതനംതൽ ।
- 93. മുതൃഞ്ജയസ്യകരുണാമയിഹീനയെന്നോ?
 മുതൃഞ്ജയാദധികനോ? കശികാത്മജന്മാ ।
 തോതാവുവിറുപ്പുനരേങ്കിലുമെൻറപാതി
 വ്രത്യസ്ഥിതിക്കുകറവെന്നറിവില്ലതെല്ലം ।
- 94. ചാരിത്രഭംഗമതിനെന്തൊരുഘോരവെന്ന
 ച്ചാരിത്രശാലിനിപറഞ്ഞുകരഞ്ഞിടുമ്പോൾ ।
 കാരുണ്യവാരിധികൃതീസതദീയഭാവാൽ
 ഭാഷ്യേയമെന്നുനരപാലകനോത്തറിഞ്ഞു ।
- 95. ദിഷ്ടാന്തകൻശിശുനിജാത്മജനെന്നുമാത്രം
 പെട്ടീടുവാൻദിതകാരണവുണരേന്ദ്രൻ ।
 ഒട്ടൊട്ടറിഞ്ഞുപരിതാപമയേസമുദ്രേ
 പെട്ടങ്ങുനീതിബഹുധാനിതരാമമുദ്രേ ।
- 96. പെട്ടന്നടുത്തുശിശുതന്നുപെപ്പുവലംഗം
 തൊട്ടങ്ങുഴിഞ്ഞിതികരഞ്ഞുപറഞ്ഞുഭൂപൻ ।
 കാഷ്ഠംമദീയതനയന്നിതിജാതമയ്യോ
 ദിഷ്ടാനമുക്കുനഹിസംപ്രതിയെന്നന്തനം ।
- 97. അയ്യോഞാൻസുതനേയറിഞ്ഞതില്ലതെല്ലം
 നിയ്യേവംസുത! കിമു? ഭൃമുതിക്കുപാതം ।
 അയ്യോഞാനുണവറിയാതെതേചിതായാ
 മെയ്യുവീതലമതിലാക്കിപാദഹത്യാ ।

- 98. ചന്ദ്രാലനടിമഗതൻപിതാവുനിന്നേ
ദന്ധിച്ചുന്തിരിക്കെയടക്കയില്ലയെന്നു !
നണ്ണീട്ടോ? മനസിമരിച്ചുബാല! മേപൊ
ന്നണ്ണീ! നീബതമമവത്സ! ലോഹിതാശപ! ■
- 99. വിപ്രനുവിററസമയത്തുമദിയമംഗം
ക്ഷിപ്രംപിടിച്ചുബതനീതഴുകുന്നനേരം !
കെല്ലോടുഭ്രസുരനടുത്തുവലിച്ചിഴച്ചാ
നപ്പാപമിന്നുമനന്ദന! തീർത്തീരോനീ? ■
- 100. തിയിൽഭമിച്ചുവലയും പിതൃരക്ഷചെണ്ണാൻ
തിയിൽപതിച്ചുമമേനിയെരിപ്പെന്നു !
അയ്യോതുടൻസുത! നീവിഷരൂപമാകും
തിയ്യാൽദഹിച്ചതഹമിന്നുകഥംസഫിപ്പൂ ■
- 101. ഇതമംഗുപേരുദതിതരൂപവിരൂചിതേ
സാലപീതമാശുബുബുധേനീജവല്ലഭംസോ ■
അത്യന്തദുഃഖമൊടുതച്ചുരണാരവിഷം
നതപാപ്രിയംവചനമേവമുവാചസാരം ■
- 102. കല്യാണശീല! റൂപതേ! വൃസനിച്ചുകൊണ്ടാൽ
തെല്ലംഫലംവരികയില്ലിഹജീവനാഥ! ■
വല്ലാതെയുള്ളവിപദാന്തതിമേൽക്കുമേലേ
യെല്ലാംഭവാനനുഭവംവിധിശാസനേന ■
- 103. അത്യന്തകഷ്ടമിഹജാതമിതാക്ഷ്ണീകാം
പ്രേത്യാപിഭവ്യമുഖവാംമമജീവനാഥ! ■
ചേതസ്സുപോലിഹവിധിക്കകതൽപ്രകാരം
പ്രേതസൃകൃത്യമധുനാവിധിവൽകരിഷ്യേ ■
- 104. എന്നിപ്രകാരമവരചൊന്നതുകേട്ടനേരം
ചിന്നാശയൻറുപതിതാമിതിവാചമുഖേ !
മന്നാഥശാസനബലേനദിവാനിശംശാൻ
തനപംഗി! യിപ്പിതൃവനാവനികാത്തിടുന്നു ■

105. ബോധിക്കനീയവനുവേണ്ടിയവിത്തമേകാ
 തേതസ്യദാഹമിഹചെസ്തുതയോഗ്യമത്രേ |
 ചേതസ്സുപോലെപരകീയധനംവിടാമോ?
 നീതിക്കുചേരുകയുമില്ലതുമല്ലനേത്രേ! |

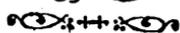
106. എന്നേവംഗൃഹവാണികേടുതരസാ-
 ചൊന്നാറുനരേന്ദ്രംപ്രിയ
 ചെന്നാലുംധരണീസുരൻഗതദയൻ-
 തന്നീടുകില്ലേതുമേ |
 എന്നാലുംപ്രിയ! ചെന്നഭൂമിസുരനോ-
 ടിന്നൊന്നിരുന്നീടുവൻ
 വന്നീടാമിവിടേക്കവൻതരികിലും-
 തന്നില്ലയെന്നാകിലും |

107. ഇത്യക്തപാതതുകാന്തംവ്യസൃതനയവപു-
 ന്യസൃതസ്യാംസുമത്യാം
 മത്യാചാഞ്ചല്യവത്യാപ്രതിഭയതമസാ-
 പ്രസ്ഥിതായാംവനേന |
 ധാതീശോത്യത്ഥമഃഖപ്രചലിതഹൃദയ-
 സ്തൃതദേശേതിശംകോഃ
 പുത്രഃപുത്രസ്യദേഹംവിഷവിഗതഭചിം-
 വിക്ഷമാണസ്സതസ്ഥൈഃ |

അഷ്ടമസ്കന്ദം സമാപ്തം.

നവമസ്കന്ദം പ്രാരംഭം.

1. അത്രാന്തരേകാശിഗൃഹാലകന്ദൻ
 പുത്രംവിചിത്രാഭരണംഗൃഹാന്താൽ |
 രാത്രൈരജഹാദപ്രതിരോധിവൃന്ദം
 ക്ഷേത്രസ്ഥമാംവിഗ്രഹമെന്നപോലേ |

- 2. പാരാതൈദിപ്യാഭരണംഗ്രാഹിതപാ
 ചോരാധമന്മാരവനേഹനിച്ചു ।
 ഭൂരതൈഴംകാട്ടിലെറിഞ്ഞുപോയാർ
 സാരംഗ്രാഹിച്ചുള്ളൊരുശക്തിപോലേ ॥
- 3. ഭുഃഖേനസാചന്ദ്രമതീകരഞ്ഞി
 ട്കാട്ടിലൂടെബതപോയിടുമ്പോൾ ।
 നില്പായതംബാലശവംകൃശാംഗീ
 ചിത്തംകൃതദപാപരമാജ്ജവിച്ചു ॥
- 4. നൃസ്തംശ്ശശാനേതനയാംഗമെന്നാ
 ലത്രായനേകാബമതിനെതുബന്ധം ।
 പുത്രസ്വകിംഭൂതഹൃതംവപുമ്മേ
 ഗാത്രംതദന്യസ്വശിശോരിദംകിം? ॥
- 5. ഏനേവമോർത്തിട്ടവർത്തസമീപേ
 ചെന്നങ്ങുത്തമ്പൊടെടുത്തിടുമ്പോൾ ।
 ഔന്നത്യമേദം ഇപകികരന്മാർ
 ചെന്നെത്തിനാർസതപരമന്ത്രയാമേ ॥
- 6. കണ്ടൊരുടൻബാലശവംഗ്രാഹിതപാ
 മിണ്ടൊതൈനില്ലെന്നൊരുദേവിതന്നേ ।
 കണ്ടൊരുനേരത്തിവൾയക്ഷിയെന്നോ
 ത്തുണ്ടായിതേഷാംഭുമന്തരംഗേ ॥
- 7. കാശീഗൃപാലൻറളജിഷ്യരേഷാ
 നാശപ്രദാരാക്ഷസിയെന്നറച്ചു ।
 ആശീവിഷക്രോധമുപേത്യദേവീം
 ക്രശാതൈപെട്ടന്നുപിടിച്ചുകെട്ടി ॥
- 8. ദുഷ്ടേ! ശരേ! രാക്ഷസി! ബാലമേനം
 കഷ്ടംഹനിപ്പാനിഹഹേതുവെന്തു? ।
 തെററന്നുചൊൽകെന്നുതദീയബാലം
 ചുററിപ്പിടിച്ചിടുവലിച്ചിഴച്ചു ॥

- 9. സൂത്യാഗമിക്കുംചിലപാ.ന്മരംചൈ
 ന്നത്തതിച്ചുഴന്നിട്ടുവിലക്കിയപ്പോൾ !
 അത്തനപിയുൾത്താരതിലേവമോത്താ
 ഉത്യഗ്രകഷ്ടമമജാതമിപ്പോൾ !
- 10. ഒത്താലിവാകീത്തിനിയോജ്യനായ് ഞാൻ
 ധാത്രീസുര.തന്നുടൊദാസിയായേൻ !
 പുത്രൻവിഷംകൊണ്ടുപരാസുവായാ
 നോത്താലിതെൻചീത്തൊരുപാപശക്തി !
- 11. എന്നല്ലത്താനന്നരഹൃതന്നിൽ
 ചെന്നിന്നുപുകുന്നവിചാരിയാതേ !
 നന്നായ് തൊട്ടത്തുള്ള വലക്കമല്ലേ
 ചെന്നാശുപുകുന്നശശംകണക്കേ !
- 12. ഈവണ്ണമാപത്തുകൾമേല്ലുമേലേ
 ഭൂവി.ലാഷംബതകണ്ടതില്ല !
 ഏവംവിധംസങ്കടജാലമോടും
 ജീവിക്കയേക്കാൾമരണംപ്രശസ്തം !
- 13. ഇന്ദ്രംവിചാരിച്ചുവർന്നിനിട്ടമ്പോ
 ഉത്യഗ്രരാംപ്രേഷ്യരസുനമാകും !
 ഗാത്രംവഹിപ്പിച്ചുവളോടുകൂടെ
 പ്രീത്യാനരേന്ദ്രൻറപുരംഗമിച്ചു !
- 14. ശാന്തോദരിംതാന്തിരുമുന്വിൽനിത്തി
 ടേതാവദുർ്വ്വീപതിയോടുന്നത്തി !
 ബോധിക്കരാജൻ! വിവിനത്തിൽനിന്നി
 പ്രേതാധിപപ്രേഷ്യയെയിന്നുകിട്ടി !
- 15. ധാത്രീപതേ! ള്ഷുനിശാചരീയം
 രാത്രൈഗൃഹാത്തന്നിഭൃതംപ്രവിശ്യ !
 ഹൃതപാസുതംകോടതിലിട്ടുകൊന്നാൾ
 നൽതണ്ണകുംഭചീപിനിയെന്നപോലേ !

- 16. കണ്ഠതപമന്വേശിശുഭവോടുക്രമേ
 കണ്ടെത്തിബന്ധിച്ചിവളേക്കണേന !
 കൊണ്ടെന്നിതഗ്രേതവങ്ങെളിപ്പോൾ
 കണ്ടാലുമേഷാസ്തിനരേന്ദ്ര! വല്ലൊ !
- 17. അന്നേരമന്നാരിയൊടമ്മഹാത്മാ
 വന്നേരിഞ്ഞീടുവതിന്നപ്പുച്ഛൽ !
 മന്നന്ദനന്തന്നെഹനിച്ചിതോ? നീ
 യെന്നോടുസത്യംവദവാമനേത്രേ !
- 18. ഇതമഃശ്രവിച്ചുത്തമയായദേവീ
 പുതമപീശമുചേബഹുശോകതപ്താ !
 ഭർത്താവുവേർപിടുസുതോമൃതോഭ്ര
 ഭത്യത്ഥമദുചേനവനേചരംഞാൻ !
- 19. മല്ലത്രനെനോത്തുഗ്രപാലമൗലേ !
 തപൽപത്രഗാത്രത്തെയെടുത്തൊരെന്നേ !
 കെല്ലോടുബന്ധിച്ചുഭവത്സകാശം
 തപൽപ്രേഷ്യരൻപെനിയെയാനയിച്ചാർ !
- 20. സുനോർപ്പിനാശംതവവന്നബീജം
 ഞാനേതുമേയൊന്നുമറിഞ്ഞതില്ല !
 ഏനസ്സിലുണ്ടേദഭയംമഹാത്മൻ !
 ന്തനംവചസ്സത്യമിദംമദീയം !
- 21. അന്നേരമുദ്വീപതിപൌരവീരാ
 മന്ദംവിളിച്ചിങ്ങിനെയോത്തുരച്ചു !
 ഇന്നാരിയാൾക്കിന്നവികാരലേശം
 വന്നില്ലിയംവൈശസഹീനയത്രേ !
- 22. കൊന്നോരുമന്ത്രിൻറവികാരമെല്ലാ
 മൊന്നിച്ചുകണ്ടാലറിയാംസമക്ഷേ !
 മന്ദിച്ചുരക്കംവചനേവസന്തം
 വന്നോരുവണ്ണകുരവംസ്സുടിക്കും !

23. സേവദോൽഗമാവ്യംധൃതതാലുശോഷം
 സാദാനപിതംദസ്സഹദാഹതുഷ്ണം |
 പ്രാദർഭവേത്തച്ചരിതംപ്രമേഹി
 കാദിക്കൈഴംരൂപമതെന്നപോലെ |

24. ഇരുമംശ്രവിച്ചിട്ടുനരേന്ദ്രമുഖേ
 ബലാദരംകോപിനിയോജ്യനേവം |
 ധാത്രീപതീനാമയിസാപരാധേ
 മന്ത്യേദയാദൃഷണമെന്നതനം |

25. പുത്രംഹനിച്ചിട്ടുഗമിച്ചഗത്യാ
 ഗതപാവയംകാലടിനോക്കിനോക്കി |
 തത്രകപചിൽബാലശവംദധാനാ
 മിത്തനപിയേത്തന്നെജവേനകണ്ടു |

26. ഇന്നാരിതന്നേശിശുവേഹനിച്ചെ
 നന്നേരമീക്ഷിച്ചുജനംവദിക്കും |
 ചൊന്നാൽമരിക്കേണ്ടിവരുന്നഭീത്യാ
 യിന്നാരിനേർചൊല്ലുകയില്ലതനം |

27. ശ്രുതപാവചസ്സന്യനരേന്ദ്രനേവം
 വർമ്മസ്ഥിതാനാമഥതൽപദാനാം |
 കുന്തുപരീക്ഷാംനിയുയോജദക്ഷാ
 നത്യുത്തമാൻകാശ്ചനധർമ്മനിഷ്ഠാൻ |

28. അത്രാന്തരേകൗശികനാശുകൂടാ
 തത്രായനേചന്ദ്രമതീപദാനി |
 കൃതപായയൌഗ്രഹമനന്തരംചൈ
 ന്നേതതീടിനാർഭൂപതിപുരുഷന്മാർ |

29. നോക്കുന്നനേരത്തവരപ്പുവ്യാം
 മൈക്കണ്ണിന്ദൻകാലടിതന്നെകണ്ടാർ |
 ചീക്കുന്നുവന്നിട്ടവരിപ്രകാരം
 ചൊൽക്കൊണ്ടഭൂപാലകനോടുണർത്തി |

- 30. ഇന്നാരിയെക്കണ്ടവഴിക്കലോളം
തന്നേപരീക്ഷിച്ചുനരേന്ദ്ര! ഗേഹാൽ |
ഇന്നാരിതൻകാലടിവളുതോരും
നന്നായിബിംബിച്ചതുതന്നെകണ്ടു |
- 31. അന്യാംശ്രീവിന്യാസപദംപദവ്യാം
ധന്യപ്രഭോ! കണ്ടതുമില്ലത്തൊരും |
തപന്നന്ദനന്ദനന്ദൊലാതകീയം
വന്യാംഭജംഗീവക്രശാപിലോരാ |
- 32. ഇതമംശ്രീവിചിന്തനരപാലനപ്പോ
ഉത്തനപിതന്നോടുപറഞ്ഞിതേവം |
ഉൾത്താരിലെത്താപമൊഴിച്ചുജാതം
സത്യപറഞ്ഞീടുകയാരുശീലേ! |
- 33. ധന്യാതദാചന്ദ്രമതീപറഞ്ഞാൾ
ഖിന്നതപമോടുണ്ണപനോടിവണ്ണം |
ധന്യപ്രഭോ! ബാലനെത്താൻഹനിച്ചി
ല്ലെന്നുള്ളവാക്യംമമസത്യമത്രേ |
- 34. ഇതമംശ്രീവിചിന്തമഭൂപനോത്താ
നിത്തനപിയാൾകൊന്നവളുല്ലത്തനം |
ചിത്തേനിനച്ചാലിവൾജീവനാശം
പുത്രൻറനാശാദതികഷ്ടമത്രേ |
- 35. പൃഥ്വീശപരൻപിന്നെയമാത്യരോടാ
യിതമംപറഞ്ഞാൻഭൂവിപാപിദ്വന്ദം |
സദൃശവുപന്നിഹഗംഗതന്നിൽ
സ്നാതപാസമസ്താലമൊഴിച്ചിടുന്നു |
- 36. തത്തീരഗൻത്താൻകഥമിന്നഹന്യാം
ത്രസ്താമനാഥാമബലാംസുശീലാം |
ചിത്താശയംപോലെകരുദ്ധമെന്ന
ങ്ങുക്തപാത്രപൻക്ഷിപ്രമകത്തുപുഷ്പം |

- 37. ഐത്രികരാഗ്രേണതദാവിവസപാൻ
 മന്ദന്തലോടുന്നതരിഞ്ഞനേരം ।
 വൃന്ദംഭിജാനാംവിരവോടരാവീ
 ദിന്ദ്രായത ക്ലംസിതമെന്നതോന്നം ॥
- 38. അച്ഛോൾഫരിശ്വരവിപത്തശേഷം
 പോച്ഛോകമിന്നെന്നതുതോന്നമാദു ।
 കെപ്പുറുതിങ്ങുതിമിരങ്ങുനീങ്ങി
 ക്ഷിപ്രംബഭൌജിഷ്ണുദിഗംഗനാസ്യം ॥
- 39. വൃത്രാരിദിക്കെന്നതുപോലെയച്ഛോൾ
 ചിത്താബ്ജജംസാധുസതാംവിളങ്ങി ।
 ദൈത്യാരിയിൽഭക്തിയെഴുന്നലോകം
 പ്രീത്യാതമേവംസ്തുതിചെയ്തുദേവം ॥
- 40. ഗോവിന്ദ! ദാമോദര! ശാങ്ക്രപാണേ!
 ഗോപാല! വിശപംഭര! ചക്രപാണേ! ।
 ദേവാച്ചിതാംശ്ലിദപയ! തന്വരാനേ!
 ഗോവിന്ദ! ഗോവിന്ദ! ഫരേവതാന്മാം ॥
- 41. ദീനാവനംചെയ്തതിനായിമുനം
 മീനായതുംക ക്ലപമായതുംനീ ।
 ഏനാമിളാമമ്പിനൊടുജരിപ്പാൻ
 പിനാംഗമാംക്രോഡമതായതുംനീ ॥
- 42. നിശ്ചാദമോടുന്നരസിംഹമായി
 പ്രഹ്ലാദതാതംഖലമാശ്രഹതപാ ।
 പ്രഹ്ലാദനാംഭക്തനമാനസേന
 പ്ലാഹ്ലാദമുണ്ടാക്കിയതുംഫരേ! നീ ॥
- 43. ലോകത്രയം മൂന്നടിയായുപ്പാൻ
 പാകാരിതൻസോദരനായതുംനീ ।
 ഭൂമിക്കെഴുംഭാരമൊഴിച്ചുകൊൾവാൻ
 രാമാവതാരത്തെജീച്ചതുംനീ ॥

- 44. ഉന്നിദ്രയാംചന്ദ്രികയിന്ദ്രനീലേ
 ചെന്നങ്ങുമേളിച്ചതുപോലെമുശലാ !
 മന്ദസ്തിതശ്രീതവമന്മനസ്സിൽ
 വന്നിങ്ങുതോന്നീടുക കൈടഭാരേ !
- 45. പൂമാതുതൻധാമമതാസ്തിചങ്ങും
 തേമാറിടശ്രീമണിധാമമോടും !
 മന്മാനസാഞ്ഛേ ക്കടികൊണ്ടുനിത്യം
 ക്ഷേമായഭ്രയാദജ! ഭ്രയസേമേ !
- 46. ഭ്രയോപിഭ്രയോപിവിപത്തുതീർപ്പാൻ
 നീയെന്നിയേമേശരണംനമേശ! !
 മായാമയ! തപൽപദപങ്കജംമാം
 പായാദപായാദരവിനനേത! !
- 47. അശപന്ഥമാംക്ഷേത്രമതികുലൊടും
 വിശപസ്തമാകാതൈമനോ! ഭജതപം !
 നൃഗോധമുഗ്രപ്രിയമാശ്രിതാനാം
 ദുഃഖാപഹംധികൃതകല്പവൃക്ഷം !
- 48. അത്രാന്തരേശംകരഭക്തലോകം
 ചിത്തംതെളിഞ്ഞവൊടിതിസ്തുതിച്ചു !
 നിത്യംഭജേനിൻചരണംസ്മാരാരേ !
 നിത്യായശ്രദ്ധായനമശ്ശിവായ !
- 49. മൃത്യുഞ്ജയാദന്ദപ! ഗിരീശ! ശംഭോ!
 കൃത്യംബര! ത്ര്യംബക! ശുദ്ധപാണേ! !
 നിത്യംതൊഴുന്നേൻചരണംബുജന്തേ
 കാന്ത്യായനീശായനമശ്ശിവായ !
- 50. കാമാന്തക! തപൽപദതാരിൽനിത്യം
 സീമാവിഹീനാമമഭക്തിരസ്തു !
 സോമായസോമാലംധരായതുഭ്യം
 ക്ഷേമംകരായാസ്തുനമശ്ശിവായ !

- 51. ഹാലാനലപൃഷ്ടമനോജഗാത്രം
 പ്രാലേയഭാനപ്രഭമപ്രമേയം ।
 ഹാലാഹലത്യാമഗളംപുരാരിം
 കാലാന്തകന്തപാമിതകൈതൊഴുന്നേൻ ॥
- 52. ഖദ്യോതജൈവാനുകൂഷ്മനേത്രം
 ശ്രത്യന്തവേദ്യംജഗദാഭിഭൂതം ।
 ആദ്യന്തമില്ലാത്തസനാതനന്തപാം
 നിത്യംഭജേഹംഭജനീയപാദം ॥
- 53. സച്ചിന്മയംനിർമ്മലമദപിതീയം
 വിശേഷമാനന്ദമയംഭജേതപാം ।
 മച്ചേതസിതപംകടികൊൾകനിത്യം
 തപച്ചേവടിത്താർശരണംപ്രപദ്യേ ॥
- 54. അത്രാന്തരേസ്യുന്മനെയോർത്തഭക്ത്യാ
 ചിത്തംതെളിഞ്ഞിങ്ങിനെയുംസ്തുതിച്ചു ।
 നിത്യംഭജേസ്യു! ഹരേ! പദംതേ
 നിത്യായശുദ്ധായസദാനമസ്തേ ॥
- 55. മാതാസ്യലോകത്രയദീപഭാനോ!
 മിത്രാസുകാരാന്തക! ചിത്രഭാനോ! ।
 നിത്യ! പ്രബോധപ്രദ! നിൻറെപാദം
 ചിത്താംബുജംമേവിമലീകരോതു ॥
- 56. ആദിത്യദിത്യാത്മജചാരണാദ്യൈ
 രാദിത്യ! നിത്യംഭജമാനമാദ്യം ।
 വേദാന്തവേദ്യാപ്രതിമപ്രകാശം
 വേദാത്മകന്തപാമിതകൈതൊഴുന്നേൻ ॥
- 57. കാലസ്വരൂപാഖിലമായവിശ്വം
 ചേലോടുസൃഷ്ടിപ്പതുമപ്രകാരം ।
 പാലിപ്പതുന്നാഥ! ഹനിപ്പതുന്നീ
 ലീലാസ്തിമുഹൂർത്തിമയിരവേ! തേ ॥

- 58. സന്തംഗമുഖാഭസുവർണ്ണവർണ്ണം
 യന്മന്ധലംവേദവിദോഭജന്തി ।
 ബ്രഹ്മാദിഭിസ്സംസ്തുതമായെഴുംതെ
 ബിംബഭജേതസ്വവിതുവ്വരന്ത്യം ॥
- 59. ചേതോബുദ്ധമെവിമലീകരിപ്പാൻ
 ജ്യോതിർമ്മയംശാശപതമപ്രമേയം ।
 ഭൂതാത്മകംസജ്ജവസപ്തസപ്തിം
 പ്രാതാരവേനിത്യമഹംഭജേതപാം ॥
- 60. ഇതഥംസ്തുതിപ്പാനിന! സർവ്വദാമേ
 ചിത്താംബുജേതോന്നുകതന്വരാനേ! ।
 ഇത്യാദിവാണീരസനാഗ്രരംഗേ
 നന്തിച്ചിതപ്പോൾചിലസജ്ജനാനാം ॥
- 61. ഇന്നിങ്ങിനേമൽകലജാതയായോ
 രിന്ദീവരാക്ഷിക്കവരുന്നകാഷ്ടം ।
 നിന്നതുകാണുന്നതസഹ്യമെന്നോ
 ത്തിന്ദ്രഭൃചംമങ്ങിമറഞ്ഞിതപ്പോൾ ।
- 62. കാകൻനിജാസ്വന്തെയൊഴിച്ചിതപ്പോൾ
 കാകാരിയാൽസപീകൃതമായതാശ്രു ।
 ആകാത്തതായാലുമരാതിധൂതം
 സപീകൃത്യഹംകാരികളാദ്രിയന്തെ ।
- 63. പെട്ടന്നമിതന്നളിനീംകരാഗ്ര
 സ്സപ്തപ്രാചകാരാഥകൃതപ്രബോധാം ।
 ഇഷ്ടാംവിനിദ്രൻശയിതാനിശാന്തേ
 തിഷ്ണുനദാരൻപ്രിയനെന്നപോലേ ।
- 64. തിങ്കൾപ്രിയാസുയ്കരങ്ങൾതട്ടി
 സംകോചമാമ്പൽപടലീഗമിച്ചു ।
 അന്യാംഗപുക്തിംസഹതേകിമീഷ
 ഖന്യാസതീപ്രോഷിതഭർത്തുകാപി ।

- 65. തന്നനപവായേശ്വരനാഹുവൻറ
 തനപംഗിതന്നെവെറുതെവലക്കും |
 കാശീഗൃപംദ്രഷ്ടുമിവാരുരോഹ
 പ്രാചീനശൈലംപുനരംശുമാലീ |
- 66. അന്ത്യംരാജവരേപ്രവന്നേ
 മന്ത്രിശ്വരമാരൊരുമിച്ചുകൂടി |
 മന്ത്രിച്ചുടൻകൗശികകൂടതസ്സാം
 ഫന്തുവിധിച്ചാർവിധിവൈഭവത്താൽ |
- 67. കൃശാതൈവേഗേനജനംഗമാനാ
 മീശംവിളിച്ചിപ്പിച്ചിതുവീരബാഹുഃ |
 ആചാരവാനാമവനോടുതിണ്ണം
 പ്രോചുർച്ചോമന്ത്രികളിപ്രകാരം |
- 68. ഏനാംസിമതപാശുതുണായരാജ്ഞ
 സ്സനോവ്യംചെയ്തുകരോരശീലാം |
 ഏനാംഗമിച്ചിച്ചുസുഭാരണാംതാം
 സുനാമസുനാംകരുവീരബാഹോ! |
- 69. ഇതഥംപറഞ്ഞുത്തമയാസ്തിച്ചങ്ങ
 മത്തനപിതന്നേയുടനേകൊടുത്തു |
 നതപാസമാതംഗവരൻപദാബ്ജം
 ബദ്ധപാകൃശാംഗീംസ്വകുടീംനിനായ |
- 70. അഞ്ചാതൈമാതംഗവരാരിയാകും
 പഞ്ചാസ്യനമ്പോടുമൃഗന്ദയാനൻ |
 തഞ്ചിത്തപത്മസ്ഥിതനാകയാൽസാ
 കിഞ്ചിൽഭയംപുണ്ടുതുമില്ലതസ്സാൽ |
- 71. ക്ഷിപ്രംഫരിശ്വരനെയുംവരുത്തി
 ക്ഷിപിച്ചുകെല്ലോടവനിപ്രകാരം |
 ഇല്ലാപയാംരാക്ഷസിമന്നവൻറ
 സൽപുത്രനേക്കൊന്നവളെന്നവേമി |

72. ഇപ്പോൾഭവാനന്താനതിനീചയായോ
 റിപ്പെണ്ണിനേക്കൊണ്ടുകലസ്ഥലേപോയ് |
 ഇപ്പാപകമ്ത്തിനുകൂലിയായി
 ക്ഷിപ്രമമാസിക്കിരയാക്കിടേണം |
73. ഇമ്മംപറഞ്ഞുല്പലനേത്രയായോ
 രത്തനപിതന്നേനിശിതാസിയോടും |
 ഫസ്തേകൊടുത്താൻപൂ വവീരനപ്പോൾ
 ബലാദരംവാങ്ങിതുപൻകൃപാബ്ബി |
74. അന്നേരമേവംവ്യസനിച്ചുരാജാ
 വിന്നിങ്ങിനേദൈവഹതോഭവംതാൻ |
 ഇന്നാരിയേക്കൊൽവതുകഷ്ടമേററം
 മന്നായകാജ്ഞാനവിലംലനീയാ |
75. ഭൃത്യന്മാരുന്നാഥനിദേശമോർത്താൽ
 കർത്തവ്യമല്ലാത്തതുപ്രകാരം |
 കർത്തവ്യമത്രേയതുനിത്യയമ്
 മിത്ഥംവദിക്കുന്നിത്യമ്ശാസ്ത്രം |
76. ക്ഷോണീശപരൻവാമകരേധരിച്ചാൻ
 പ്രാണപ്രിയഫസ്തനിബലപാശം |
 കാണിക്കലപ്രാണഭയപ്രദാഗ്രം
 ചേണററകൈക്ഷേയകമന്യപാണൈ |
77. ഗന്തുശ്ശൂശാനായതുടങ്ങിയപ്പോൾ
 ഫന്തവ്യതൻകാന്തനിതെന്നറിഞ്ഞു |
 ഫന്താവുകാന്താമപിതന്മനസ്സിൽ
 സന്താപവൻതീപ്പുകഫന്തപൊന്തി |
78. കാന്തൻറഹൃൽകൈരവതാപബാധാ
 ശാന്തൈതദാചന്ദ്രമതീമുഖാബ്ബാൽ |
 ശാന്താംബുജാഭാൽപ്രസരിച്ചിതേവം
 വാന്താമൃതാവഗമൃതാംശുകാന്തി |

- 79. ശ്രോഷ്ടുജ്ജായുജ്ജഗുണൈരസീമൈ
രാഡ്യംഭവിഷ്ണോസ്തവജീവനാഥ! :
ദാസ്യാമനസ്സിന്നവരാതേശോകം
കാട്ടുന്നതെന്തിങ്ങിനെമംഗലാത്മൻ! ||
- 80. ധാതൃശ! രാജാവലിനിഷ്ടുളംകാ
മിത്രാനപയാബ്ബുപ്രിയ! പണ്ടുദിച്ചു |
നിത്യംസപദോസാകമദംസ്സുടിപ്പി
ച്ചുത്യന്തശ്രദ്ധാഭിവമാരുരോഹ ||
- 81. ആരംപ്രിയാത്മപ്രണയേനമുന്നം
സൂത്യാനപയത്തിന്നുകളംകലേശം |
ധീരേന്ദ്ര! ചെയ്തില്ലുപാലകാസ്തേ
പാരാതെയെയ്യച്ചുതിചേരുമോ? തേ ||
- 82. എന്നുയശശ്വരൂപസസ്തവാംകം
വന്നിങ്ങുദിച്ചിടരുതേഗുണാബ്ബേ! |
എന്നേക്കുറിച്ചുളളിച്ചുദിച്ഛുഭുഖം
ധന്യ! പ്രഭുണാംഭവതാപഹേയം ||
- 83. ധാതൃശപരാഭൃണ്ണമുപേത്യമന്ത്രി
വൃത്താന്തമപ്പോളുഖിലംഗ്രഹിച്ചു |
സ്യസ്യാംഗുലിംതന്നടൈനാസികാഗ്രേ
വക്ത്രംഭരേണേവപരംകനിച്ചു ||
- 84. കാന്താനനാബ്ബാമഥസംയതാംതാം
ശാന്താമശാന്താകൃതിഭൂപതീന്ദ്രൻ |
പാനേമാരുജാളീമിളിതപ്രതോളീ
കാന്താനിഷദ്യാമുടനേനയിച്ചു ||
- 85. മല്ലാക്ഷിയോടുന്നരദേവനേക്ക
ണ്ടുല്ലാസമോടാപണവാസിലോകം |
എല്ലാമടുത്തിട്ടഥമെല്ലെമെല്ലേ
സല്ലാപവുചെയ്തുബഹുപ്രകാരം ||

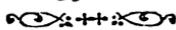
- 86. താരാവഥത്തിങ്കലദൃശ്യരൂപ
 നാരായിവർത്തിച്ചമന്ത്രമന്ത്രമന്ത്രം |
 നേരിന്നുകാണാൻബതപോകയെന്ന
 ന്നേരംവസിയ്ക്കുൻമാലവാനമുചേ ||
- 87. വൃന്ദാരകേന്ദ്രമുനിവൃന്ദമോടും
 വൃന്ദാരകാശേശപരരോടുമപ്പോൾ |
 തന്നാരിമാരോടുമദൃശ്യരൂപം
 നന്നായ്ക്കരിച്ചുബരദേശമാണ്ടാൻ ||
- 88. അത്രാന്തരോഗാമിസുതമുനിന്ദ്രൻ
 ധാതീപതിപ്രാപ്യതമേവമുചേ |
 ഇത്ഥമഭവാനസംകടസിസുമല്ലേ
 വൃതംഭൂമിക്കേണ്ടതുപാലമെഴലേ! ||
- 89. ഭൂവണ്ണതന്നില്ലാമെന്നവാണീ
 നാവഗ്രതോനിർഗ്ഗതയാകിൽനിന്ദ്രൻ |
 ഞ്ഞവന്നദുഃഖങ്ങളെയൊക്കെനീക്കാ
 നാവുന്നവൻകൈശികനെന്നവേധി ||
- 90. ഇത്ഥമന്ത്രവിദ്യേവമുവാചവാചം
 സത്യപ്രിയൻഭൂപതിചക്രവർത്തി |
 സത്യത്തെരക്ഷിക്കുമുഷീന്ദ്രനേവം
 സത്യംമറപ്പിച്ചതുയോഗ്യമാമോ? ||
- 91. സത്യംസ്ഥിരംഗാത്രമിതസ്ഥിരംതൽ
 സത്യന്നഗാത്രാത്ഥമഹംത്യാജാമി |
 നിത്യംവിപത്തിങ്കലുമാർക്കുമെങ്ങും
 സത്യംവിനാനോശരണമുനീന്ദ്ര! ||
- 92. മിത്രംപരമേഹമസത്യമെന്ന
 ശ്രുത്യാവിയോധംനകരോമിജാതു |
 ഇത്ഥമഹരിശ്ചന്ദ്രഗിരമുനീന്ദ്രൻ
 ശ്രുതപാതിരോഭൂൽകല്യാണരാത്മാ ||

- 93. അന്നേരമിസ്രായീൽപരിതമുനീസ്രൻ
തന്നേവിളിച്ചുങ്ങരിക്കത്തിരുത്തി ।
മുന്നംഭവാനുചൊന്നൊരുകാർച്ചമിപ്പോൾ
തന്നേധരിക്കാമിതിവാചമുചേ ।
- 94. വൃന്ദാരകേന്ദ്രാദിമഹാജനാനാം
വൃന്ദാന്തികേവ്യാകലഭാവമോടും ।
മന്ദാക്ഷഭാരാനമിതാസ്യപത്മൻ
മന്ദിച്ചിരുന്നാനഥഗാഥിജനാ ।
- 95. ഏണാക്ഷിയാപ്രേയസിയോടുകൂടി
ക്ഷോണീശപരേണാപിതദാശ്ശശാനം ।
പ്രാണങ്ങളോടൊത്തനിജാത്മജാംഗം
പ്രാണൈർവിമുക്തംബതയത്രശേതേ ।
- 96. ലാവണ്യശാലീനതകൾക്കുവീടാം
താംപുണ്യശാലീനപനേവമുചേ ।
കാരണ്യശീലേ! സ്മൃതദേവദേവം
പാരായണീപ്രാപ്തവിധിയായിരിക്ക ।
- 97. ഇത്ഥംഹൃദയോക്തംവചനംതദാനീം
ശ്രുതപാസതീചന്ദ്രമതീമഹേശം ।
സ്മൃതപാജവാദിശപരബുദ്ധിയോടേ
ഭക്താരമാനമൃതമേവമുചേ ।
- 98. ഗാത്രംഹൃണാംമുത്രപുരീഷപാത്രം
പാത്താലിഹായശ്ചപലാചലഞ്ച ।
സത്യംസ്ഥിരംയൽപ്രിയ! രക്ഷണീയം
ചിത്തേകൃപാംമാകുമാംപ്രതിതപം ।
- 99. ഇത്ഥംപറഞ്ഞാശുപതിപ്രതാസാ
കൃതപാഞ്ചലിപ്രാപ്തവിധിയായഖേദം ।
ഭക്താരമീശബഹുവിസ്മയരണീ
ക്ഷിത്യാംഭൃതംനിശ്ചലയായിരുന്നാൾ ।

- 100. അത്യന്തശുദ്ധൻനരദേവനപ്പോൾ
 ഭക്ത്യാസ്വപ്നമൃതാമരസേനദേവം ;
 നിത്യരമേശംപരമമച്ഛയിതപാ
 ചിത്തത്തിലോത്താനിതിസത്യസന്ധൻ !
- 101. സത്യംപ്രമാണമയമിമന്നവന്റേറ
 പുത്രംബലാൽകൊന്നവളെന്നിരിക്കിൽ !
 കൊത്തേററുചത്തീടുകയോഷിദേഷാ
 സ്വസ്ഥൈവവഭൂയാമിഹശുദ്ധയെങ്കിൽ !
- 102. ഇതിനരപതിയെയുംപൂണ്ടുറപ്പിച്ചുചിത്തേ
 മതികലപതിപുത്രാശ്ചന്ദ്രമത്യാഗളാനേ !
 മതിധരകരണാശ്രീബലമംഗല്യസുത്രേ
 ഭൃതമസിവരധാരാപ്രേരണഛാമകാര !
- 103. ദീപ്യാഗ്രാസിപ്രപാതാഖ്യതവിബുധതര-
 'സ്രശ്വരാ'പാലകാന്താ
 നില്പതാധിർവ്വീരേജേതദനനരപതി-
 വ്വിന്ദിതോഭ്രൂൽസലോകഃ !
 ദുഷ്ട്രാപാദീശപാദപ്രതവിധിബലതഃ-
 ക്ലേശരൂപാഗ്നിമുക്താ
 ക്ഷിപ്രംസാചാലുലോകേപവനസഖതിഖാ-
 തപ്തചാമീകരാഭാ !
- 104. മദ്ധ്യാഹ്നാഭണകോടിദീപ്തമകടം-
 ഭക്തപ്രിയംശാശ്വതം
 വിദ്യാദിപ്രണതന്തദാനരവരോ-
 ഛാരാഞ്ചിതോരസ്ഥലം !
 സോദ്ധ്യായൽപതഗേശയാനമുരഗാ-
 ധീശേശയാനഛരീം
 തദ്ധ്യാനംസ്തപകപ്ലിഷ്ടൈണമനനേ-
 'ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം' !

നവമസ്കന്ദം സമാപ്തം.

ശ്രേമസ്യു പ്രാരംഭം

1. ചേണാൻസത്യമഹസാതദനപ്രവിരൻ
 ക്ഷീണ്ഘ്വിയായമുനിവീരഭൃതാപദാസ്യം |
 ക്ഷോണീതലേമദമദഞ്ചയതാസപയാക്ലാ
 ശാണേകടഞ്ഞമണിപോലെരരാജരാജാ ||
2. ഏണാക്ഷിയാളുടെശാഘകശാഗ്രധീയാം
 ക്ഷോണീപതേശ്ചചരിതംതപരിതംവിലോക്യ |
 കാണിക്കലംസപദിതാപധനഞ്ചയാഗ്രാൽ
 ചേണററഹഷ്ടതടിനീപതിയിൽപതിച്ചു ||
3. കാശീനൃപൻതദനമിത്രജനങ്ങളോടും
 ക്ലേശിച്ചദാരപരിവാരസമേതനായി |
 ആശ്രമശ്ശരാനവസ്യയാഘസ്യയാമശാലീ
 നാശംഭവീച്ചസുതദേഹമൊടാഗമിച്ചാൻ ||
4. ഓത്താൽതൃിലോകമതിൽമാ ദൃശനാമൊരുത്തൻ
 നാസ്തിത്രിശംകതനയന്നുഗുണപ്രദാതാ |
 ഇതഥപറഞ്ഞുജയമാണ്ടവനെന്നപോലേ
 വക്ത്രപ്രസാദമൊടുവാണിതുഗാമിപുത്രൻ ||
5. മദ്ധ്യേപുരന്ദരപുരംദരതാപയുക്തം
 വർത്തിച്ചുപോന്നൊരുഗരിഷ്ഠഗുണൻവസിയുൻ |
 വൃത്താന്തകസ്യസവിധേസവിധേസ്തന്ത്രജൻ
 ചിത്തപ്രസാദമൊടുവാണമുനീന്ദ്രരോടും ||
6. ദേവാർച്ചിതാംബ്രികമലൻകമലായതാക്ഷൻ
 ദേവൻസമംകമലയാമലയാധരണ്യാ |
 മോദാനുപസ്യനികടേഗരുധാധിരൂഢഃ
 പ്രാദുർബ്ലഭുവതരസാശ്രിതവത്സലതപാൽ ||

- 7. സേവിപ്പവർക്കരലപ്രദനപ്രമേയൻ
ദേവൻഗൃപസ്യപുരതഃസ്മരകാലവൈരി ।
ദേവീഗജാനനഷഡാനനയുകതനായി
ദ്രാവിദ്വിച്ചക്രപയാവൃഷഭാധിരൂഢഃ ॥
- 8. അംഭോജസംഭവനടന്മടുവാണിയാളാം
തൻഭാച്ചുയോടുമൊരുമിച്ചുസമാഗമിച്ചു ।
അമ്പോടുമാധവതിവാധവയോരുപാനേ
സംപ്രീതനായവതരിച്ചിതുരാജഹംസാൽ ॥
- 9. ഇന്ദ്രാദിദേവഗണമിന്ദുമുഖീജനത്തോ
ടൊന്നിച്ചുമാമുനികുടുംബഹമാനപൂർണ്ണം ।
മിന്നുംവിമാനമതിൽനിന്നുടനേശ്ശശാനം
തന്നിൽകിഴിഞ്ഞുധൃതമോദഭരോപഹാരം ॥
- 10. മുന്തിരയാഗമനദർശനഹർഷവേഗാൽ
നേത്രാംബുജാംബുവൊടടുത്തതിവിസ്തിതാത്മാ ।
ധാതീപതീന്ദ്രനതിഭക്തിയൊടാശുതേഷാം
കാൽത്താരിൽവീണബഹുതാണവണങ്ങിനിന്നാൻ ॥
- 11. ചന്ദ്രാനനാതദനുചന്ദ്രമതീസതീസാ
വന്ദിച്ചുമുന്തികുടുടേപദമാത്മഭക്ത്യാ ।
ഒന്നിച്ചെഴുങ്ങിഗവതീപദവൃന്തമൈവ
സ്തന്ദ്രാദിദേവപദപത്മവുമുല്ലലാക്ഷി ॥
- 12. പ്രേതതപമാണ്ടുഗൃപബാലരെലീലയോടേ
ശ്രീതാരകാരികനിവോടുവിളിച്ചുതല്ലോൾ ।
ആതംകമറവരറങ്ങിയുണൻപോലേ
ബോധിച്ചിരുന്നിതവരുന്നതമോദഭാരം ॥
- 13. മുന്തിരയംയുഗപദമ്പൊടുകണ്ടനേരം
സിദ്ധാദിലോകമതിമോദഭരംഭരിച്ചു ।
നന്തിച്ചുകേചനനമിച്ചിതുകേചിദഗ്രേ
വാഴ്ത്തിസൂതിച്ചിതുചിലർചിലർപാടിയാടി ॥

- 14. ചേണാൻനൽസുമനസാണികരുംബമച്ഛോഢം
 വീണാമൃദംഗനിനദൽപ്രമദാളിയുക്തം ।
 ക്ഷോണ്യാന്നനത്തവടിവോടതുഖേടമുക്തം
 വീണാശുകാദിമകുടങ്ങളിലുന്തഥൈവ ।
- 15. അന്നേരമിന്ദുവദനാമദനാരിതന്നേ
 വന്ദിച്ചുചന്ദ്രമതിചന്ദ്രധരസ്വരൂപം ।
 ധ്യാനിച്ചുകേന്ദിയൊടുഭക്തപരായണംതം
 സാനന്ദമേവമുടനേവടിവിൽസ്മൃതിച്ചാഢം ।
- 16.* ദിനകരശതിവഹിനേത്രനാകം
 മനസിജകാല! ഗിരീശ! ശുലപാണേ! ।
 മനസിമമവളണ്ണാരല്ലൽതീർപ്പാൻ
 കനിവരുളീടുകബാലചന്ദ്രമൗലേ! ।
- 17.* ഗിരിവരതനയാപതേ! കവാലിൻ!
 പരമതിവാദപയ! നിർവ്വീകാര! ശുലിൻ! ।
 ദുരിതമകലെയാക്കുവാൻമദീയം
 ചരണതലംശരണംബ്രജേതപദീയം ।
- 18.* വാക്കുകൊണ്ടുതവവൈഭവങ്ങളേ
 യോക്തിലിങ്ങുകഴിവില്ലവാഴ്ത്തുവാൻ ।
 കാലുഃഖീണപണിയുംമദാപദം
 തീർക്കവേണമിഹശർപ്പ! സർപ്പദാ ।
- 19.* ധ്യാനിച്ചിടുന്നതവരൂപമിദംസദാത്മ
 ജ്ഞാനംപെരുത്തജനതാമനതാരിലീശ! ।
 ജ്ഞാനസ്യലേശമുദിയാതെയതിന്നുസാക്ഷാൽ
 ഞാനിനുകണ്ടുതിതികണ്ണ! ദിവൽകടാക്ഷാൽ ।
- 20.* ഘോരമേശ! കരുണാപയോനിയേ!
 മായമെന്നിയെമുകണ്ഡപുത്രനേ ।
 ആയമാൽസപദിവിണ്ടുകൊണ്ടുതും
 നീയഹോസുരതരംഗിണീധര! ।

- 21.* തണ്ണീർതീരശ്ശകലമവിളിനേത്രബന്ധേ
 വെണ്ണീർവപുസ്സിലുമണിഞ്ഞൊരുദിവ്യരൂപം !
 കണ്ണാലെകാണതിനശങ്കര! നിൻകടാക്ഷാൽ
 പുണ്യപുരാതനമെന്നിക്കുഫലിച്ചിതിപ്പോൾ !
- 22.* കരിവരനെഹനിച്ചതുപുരാനീ
 സൂരതനകണ്ണിലെരിച്ചതുസുമേരും !
 കരതലമതിലാക്കിനല്ലവില്ലായ്
 പുരമെരിചെയ്തുമെത്രയുവിചിത്രം !
- 23.* അക്ഷതീലനിധിയാത്രനന്ദനൻ
 ധിക്കരിച്ചതസഹിഷ്ണുവാകയാൽ !
 തൽക്രതുന്തദവലേപമക്ഷണം
 നിഗ്രഹിച്ചതവഭാവയേപദം !
- 24.* നാട്ടിൽനിന്നുബതവിട്ടനാൾമുതൽ
 പെട്ടകഷ്ടമിഹനഷ്ടമാക്കുവാൻ !
 കാട്ടിയോരുതവരൂപമെൻമനോ
 വീട്ടിൽനിന്നപിരിയായ്ക്കുവേണമേ !
- 25.* ഹരഹരവിഷ്ണവണ്ണൈരുകമൊക്കെദിഗക്ഷേ
 പരവശഹൃദയേഷുബ്രഹ്മമേശാദികേഷു !
 വിരവിനൊടുതുളകതപാകാത്തനിൻകാലുളിക്കായ്
 പുരഹര! ഹര! ശംഭോ! കന്ദിടാംദേഹിശംഭോഃ !
- 26.* രചിരമകടചന്ദ്രസ്യന്ധീയുഷ്പുണ്ണാ
 പ്രചുരകലകലേശപ്രോല്ലസൽഗൌരവണ്ണാ !
 പശുപതിതനരേഷോസർവ്വാസർവ്വാസൽ
 കതലമിഹതരേണംസ്വപ്തൂനീ'മാലിനീ'മേ !
- 27.* മൃതം'വസന്തതിലകം'കലകണ്ഠവൃന്ദം
 ചേതസ്സലിഞ്ഞുവടിവോടുയമാഭജിപ്പൂ !
 ഭൂതേശ! നിന്തിരുപദാംബുരുഹംതഥാമേ
 ചേതോദിരേഹപുഥുകോഭജതാദജസ്രം !

- 28. ഏവന്നിശമൃദഗവാനഗവാസിദേവൻ
ദേവീമുവാചമധുരംമധുരാധരീന്താം ।
രംവന്നസംകടഗണംകുളവാനിദാനീ
മാവിദ്വിച്ചുതവമുന്വിലഹംപിനാകി ॥
- 29. മതഭക്തരാകിയൊരനിക്കുടൈസംകടത്തേ
പത്തേക്ഷണേ! ക്ഷണവുമുദസഹിഷ്ണുവായി ।
തൽപ്രേരണോചിതമമുപ്രതിപാലുകാലം
മൽപ്രേയസീതപരിതനായ് ബതതാമസിച്ഛേൻ ॥
- 30. ഇന്ദീവരാക്ഷി! സതികൾക്കുശിരോമണേ! തേ
യിന്നേമുതലുകൾലംബഹൃലംഭവിഷ്ണുഃ ।
നിന്നാൽകൃതംസ്തവമമുകുളവാണി! കേട്ടി
ട്ടെന്നുള്ളിലേറവളരുന്നിതുമോദഭാരം ॥
- 31. ഇസ്തോത്രമന്വാടുപരിപ്പവരുംമയിതേ
ഭക്ത്യാശ്രവിപ്പവരമൈഹികമായഭോഗം ।
ഭക്തപാചിരായസുതന! സ്വതന്ത്രപ്രണാശേ
മുക്തിംപ്രജ്ഞിവിമലാംകമലായതാക്ഷി! ॥
- 32. അത്രാന്തരോരിരുവാചനരേഘു! നിന്നോ
ടൊത്തിതിലോകമതിലില്ലോരസത്യവാദീ ।
സത്യംത്രിവർഗ്ഗമപവർഗ്ഗമൊടിനസിദ്ധം
സത്യേനതേജിതമഹോമഹനീയകീർത്തേ! ॥
- 33. നാരായണൻറവചനംശ്രദ്ധിപ്രകാരം
പാരായണഭൂപതിനിശമൃസുധായമാനം ।
താപാപഹംമുനിമനസ്സരസീരുഹസ്ഥം
രൂപാമൃതംബതപിബന്നിജലോചനാഭൃതം ॥
- 34. കാരുണ്യപാത്രമതസീകസുമാഭഗാത്രം
നാരായണംനതജനാത്തിഹരംപവിത്രം ।
ശ്രീഭൂമിമാരൊടുസമംഹൃദിവർത്തമാനം
തംഭൂമിപാലകനടനൂളരാനമിച്ചു ॥

35. മുഖാവിലഞ്ജലിധരിച്ചുസതാംനിഷേവ്യം
ചീരേന്താരുഭക്തിയൊടുവൈഷ്ണവദിവ്യരൂപം
നേത്രേണകണ്ഠരസമാണ്ടുടനിണ്ടലന്വേ
വാഴ്ത്തിസ്തുതിച്ചുനരനായകനിപ്രകാരം ।

36. ഗോവിന്ദ! മാധവ! മുകന്ദ! ഫരേ! മുരാദേ!
നാവിന്ദതോന്നിടുകനിന്തിരനാമമാലാ ।
ഏനാഞ്ചപിച്ചുജനതാജ! നതാപദോലം
ത്രനഞ്ചമാദികരുണാമന്യുണാന്തരംഗ! ॥

37. ഭാസപൽകീരീടമളകാഞ്ചിതമുൽപുഷ്പം
ഭാസപന്നിതാകരദ്രശംസ്തിതസുന്ദരാസ്യം ।
ത്രതാംബുദാസിതരുചിരഞ്ചിരംഭവന്തം
നിത്യംതൊഴുന്നമമചേതസിവാഴ്ത്തേരേ! ॥

38. ശ്രീവത്സകൌസ്തുഭധരംവനമാലയാഡ്യം
ദേവേന്ദ്രസോദരമുദാരമനേകഹാരം ।
ദേവാരീനാശനമനന്തമഹംഭവന്തം
ഭാവിച്ചിടുന്നഹൃദിവാഴുകമേമുരാദേ! ॥

39. ചേതോഹരംവിമലകണ്ഡലദീപ്തഗണ്ഡം
പ്രീതാശയംകരധൃതാരിഗദാദരാണാം ।
ദാമോദരംവലയശോഭിച്ചതു ഭൂജന്തപാം
മേമാനസത്തിലനിശംകലയാമിതൈരേ! ॥

40. പൃഞ്ചേലമീതൈവദിവോടുധരിച്ചുപൊന്നിൻ
കാഞ്ചീലസൽകടിതടംസുഭിഗോരുധൃഗം ।
പാദാംഗദാമരശിരോമണികാന്തിദീപ്ത
പാദാംബുജഹൃദിഭവന്തമഹംസ്തരാമി ॥

41. യോമായയാസ്യജതിപാതിനിഹന്തിവിശപം
ബ്രഹ്മാദയോപിനവിദന്തിയദീയതതപം ।
സംസാരസാഗരമതിന്നൊരുയാനപാത്രം
തംസർപ്പഭൂതശരണഹൃദിചിന്തയേതപാം ॥

- 42. മാരാരിയംകമലയോനിയുമിരൂമുഖ്യ
 നാരായനിജ്ജരഗണങ്ങളുമിജ്ജഗത്തും !
 യസ്യാംശജാമുരനിഷ്ടദന! ലോകപാലാ
 സ്തംസദ്ഭൂതശരണംകലയാമൃഹംതപാം !
- 43. ആദ്യന്തമറുമരുവുണൊരവേദ്യതതപം
 ശ്രത്യന്തവെദ്യമഖിലത്തിനമേകമുഖം !
 നിത്യംനിരാമയമകാരണമപ്രമേയം
 ഞാൻസദ്ഭൂതശരണംകലയേഭവന്തം !
- 44. തുമന്ദമാസരൂചിരായചിരന്തനായ
 ശ്രീമാധവായമധുകൈടഭനാശനായ !
 പൂമാതമന്തിരുമാറിടശോഭിതായ
 പ്രേമാസ്സദായസതതംഭഗവന്നമസ്തേ !
- 45. ദേവാരീഖണ്ഡനപരായപരാപരായ
 ദേവാർച്ചിതാംശ്രീകമലായസദാനമസ്തേ !
 ഗോവിന്ദദേവ! പരിപാല്യതമോഹമന്വോ
 ടാവിദ്വിച്ചഭവതാഭവതാപഭീതഃ !
- 46. നൃനംനശിപ്പോരുകളേഖരത്തേ
 ഞാനെന്നുമെന്റേതിദമെന്നുമോത്തു !
 മായാബലാദ്യസൃജനാഭ്രമന്തേ
 മായാസ്വരൂപായനമോസ്തുതസ്മൈ !
- 47. അഹോമഹാഭാഗ്യമിതാർക്കലബ്ധമാം
 മഹേശ! ദൃഷ്ടോസ്തിഭവാനുയാദ്യയൽ !
 അമോഘമിജ്ജന്മമമാഭവദിഭോ!
 കിമച്യുത! പ്രാപ്യമിതഃപരംമമ !
- 48. ബ്രഹ്മജ്ഞരാംമാമുനികർക്കപോലും
 തപാംമേശ! കാണാൻകഴിവില്ലസാക്ഷാൽ !
 ദിഷ്ടാതിരേകാൽകരുണാബലാത്തേ
 ദൃഷ്ടോസിദാസേനമയാദയാണ്വേ! !

49. ഏവംവിധാന്താവകദിവ്യരൂപം
 മേവേണമെൻചേതസിവിതശംകം !
 ഗോവിന്ദനാമാമൃതമപ്രകാരം
 നാവിൽകളിച്ചീടുകവേണമേമേ !
50. വിശപംഭരോപാരദയാപയൊധൈ!
 തപശ്ചേവദിത്താരതിനോടുഗ്രഹം !
 മച്ചിത്തകീശംചപലംനിബന്ധം
 നിശ്ചഞ്ചലോഭക്തിഗുണോമമാസ്മു !
51. കഷ്ടയാംപ്സു വളജിഷ്യതാംഗതം
 നഷ്ടപുത്രമപദാരസംപദം !
 വിഷ്ടപേശ! ചുടലസ്ഥലോഷിതം
 ദൃഷ്ടകണ്ഠരഹരേ! ഹരേവമാം !
52. സന്ദേഹമന്യേമദദേഹമിച്ഛോൾ
 തന്നേത്യജിച്ചാൻഭവതോഗ്രതോഹം !
 വന്നോരുവണ്ണബഹുദുഃഖമെന്നാ
 ലിന്നംസഫിച്ഛാനരുതേമുരാരേ !
53. ഗോവിന്ദ! മാമിഹഭവോംബുനിയൗനിമഗ്നം
 ശ്രീവാസുദേവ! കരുണാകര! പാഹിനിത്യം !
 ഏവംപറഞ്ഞുതൊഴുമന്നുപനോടുശാജ്ഞീ
 ദേവൻസുധാസമധൂരംമധൂരംഗദിച്ചു !
54. മാമാനരേശപര! കൃമാബതശോകമേവം
 ധീമാൻഭവാൻജഗതിസത്യപരായണാഗ്രന്ഥൻ !
 നതപാ ദ്രശാഗ്രപതയോഭൂവി ദൃഷ്ടപൂർവ്വാ
 സ്തപത്തുല്പരായിനിഭവിക്കയുമില്ലന്തനം !
55. ചണ്ഡാംശുഗോത്രാധിപ! വീരബാഹു
 ചണ്ഡാലനല്ലെന്നുധരിക്കരാജൻ! !
 ചണ്ഡാംശുവിൻനന്ദനനേഷപാണൗ
 ദണ്ഡംധരിക്കുന്നൊരുധർമ്മരാജൻ !

- 56. സുശീല! ഭൂപാല! പവിത്രമിസ്ഥലം
 ശൂശാനമെന്നുള്ളൊരുശേമുഷീമൃഷാ !
 അവേഹിനാരായണതാപസേശിതു
 സ്സുവാവനിപുതവനന്ധലീമിമാം ।
- 57. യഃക്രിതവാൻദിജവരൻതവധർമ്മദാരാൻ
 വിച്ഛാതനഗ്നിഭോഗവാനവനെന്നവേഹി !
 സൗഖ്യേനസോമസുകമാരനിഹൈവവാർത്തൻ
 നില്ക്കുന്നകാഞ്ചനവജീവിതമായപുത്രൻ ।
- 58. സത്യഭംഗംഭവതിനൃപതേ! കത്തുമുദ്യുക്തനായി
 ട്രിശംഭുതാൽകശികസുതനാൽദൃശ്ശരിത്രംപ്രവൃത്തം
 മതദക്കന്മാർക്കരിയദുരിതചൈന്ദ്രവൻനിന്ദ്രനാജ്യോം
 ക്ഷിപ്രന്തേഷോംവരമുരസുഖംമാമകാനുഗ്രഹങ്ങൾ
- 59. സത്യേനാഹംനൃപതിവര!ശേഷപ്രസനോസ്തിനിന്ദൻ
 പുത്രനന്നോടുഭിതകതുകംശാന്തയാംകാന്തയോടും
 ഗതപാരാജ്യംപ്രചുരവിഭവംസത്യസന്ധാഭിഷേകം
 കൃതപാപുച്ഛന്ധിതിവദനിശംപാലയസപ്രജാസുപദ
- 60. നാരായണൻറവചനാമൃതമിപ്രകാരം
 പാരാതൈകേടുധരണീപതിനോക്കിയല്ലോഹ് !
 ചാരത്തുനില്ലൊരുനിരാമയമാത്മജന്തം
 ചാരിതമുള്ളദിതാംപ്രയതാമപശ്യൽ ।
- 61. വിശാലയാംയജ്ഞഭവന്നരേശപരൻ
 ക്ഷശാസ്തു താവിസ്തു തവേദികാമവി !
 കൃശാനവേയംസമവർത്തിതന്നെയും
 പ്രശാന്തനാംഭൂപതിതത്രകണ്ടിതു ।!
- 62. യഥാദേവദേവനനിദ്രിഷ്ടമുച്ഛ്യാം
 തഥാതത്രസർപ്പംക്ഷിതീശോവിലോക്യ !
 മനസ്സാരലിത്തജ്ജലിംമെഴുലിതന്നിൽ
 ധരിച്ചിങ്ങിനേഭംഗിയോടടുണർത്തി ।

- 63. ധന്യോസ്ത്വ ഘംഭവദനഗ്രഹതോമുരാതേ!
 ഖിന്നതപമിന്നമമസന്നമഭ്രൂൽപ്രഭ്രൂതം ।
 എന്നേക്കുറിച്ചുകരുണായദിഗാമിപുത്രൻ
 തന്നോടമഷ്ടമരുതേകരുണാപയോധേ! ॥
- 64. അയംമൽഗുരുദേവേഷതോധമ്ഭോജം
 പ്രയത്തേനമാംകതുർമുത്സാഹമോടും ॥
 പ്രവൃത്തിച്ചുവൃത്തന്തവാൻഗ്രഹാണേ
 പ്രവൃദ്ധാപദനായജാതംഹിശേഷരേ! ॥
- 65. ഇതിനരപതിവാക്യംകേടുസതുഷ്ടിയോടും
 വിധിമുഖവിബുധാജീധന്യനാമിന്നരേന്ദ്രൻ ।
 കസ്യമഹിതചരിത്രൻതന്നെയെന്നാശ്രമേന്മേൽ
 കസ്യമചയമവഷ്ണോഘമാലായഥാസപം ॥
- 66. തഥേത്യക്തപാദേവസ്സുജലജലദശ്രാമമുരുചി
 സ്സതംഗാമേരുജൈഷ്ടപരിതമരുഠചെയ്താൻസ്സുടമിതി
 വിധേയംഭക്തന്മാക്കിതിദുരിതവൃന്ദന്നഭവതാ
 കൃതംചേദാകല്പംനരകമതിൽനീവീണവലയം ॥
- 67. നിബ്ബന്ധമക്ഷാന്തിരസ്യയകാമവു
 ക്ഷിപ്രമുനീനാമപിനാശകാരണം ।
 അല്ലേതരാസ്തേതവമാനസേസദാ
 കെല്ലോടുതിഷ്ഠന്തിദയാവിവർജിതേ ॥
- 68. അവയൊക്കെബലാൽത്വജിക്കവേഗാൽ
 തവവന്നീടുകയില്ലസത്യഭംഗം ।
 നവഹസപസുരാണരേന്ദ്രയാഷ്ടാ
 മവതുന്തപാമപരാധിനംനശസ്സേ ॥
- 69. ഏവംശ്രുതപാഹരിയുടെഗിരം-
 കൌശികോഭീതഭീതോ
 ഗോവിന്ദാംബ്രിപ്രണതിമകരോ-
 ഭക്ഷരക്ഷേതിഭൂയഃ ।

ദേവൈസ്സദ്വൈസ്സഗ്രഹസുതനാം-
ഭൂപനോടൊത്തുചക്രീ

ദേവസ്സോയാൽക്ഷിതിപനിലയം-
ഗീതവാദിത്രഘോഷൈഃ |

- 70. തെരുതരയതുനേരംകോസലാവാസിലോകം
മുരരിപുദനാദംകേട്ടുപെട്ടന്നടുത്താൻ |
സുരവിസരസമേതംകണ്ടുമുത്തിത്രയത്തെ
ഹരഹരശിവനേയെന്നതുഭൂതംപൂണ്ടുനിന്നാൻ |
- 71. വിധിവിധുധാരദേവൈദ്ദേവദേവൻതദാനീം
ധൃതമണിമകുടാദ്യംബാണബാണാസനാഡ്യം |
ക്ഷിതിപതിമതിശാന്തരത്നസിംഹാസനത്തിൽ
മതിമുഖിയൊടുക്രൂടീദ്ദേഹിയമ്പോടിരുത്തി |
- 72. ബ്രാഹ്മണേന്ദ്രജയശബ്ദപുണ്ണമാം
നന്ദുൽസമയത്തിലച്ചുതൻ |
നിമ്ലലൈവ്വിധികമണ്ഡലുസ്ഥിതൈ
രംബുഭിസ്സമഭിഷിക്തനാക്കിനാൻ |
- 73. വാദിത്രഘോഷാമരദുന്ദുഭിസ്വപന്നൈ
ശ്ലീതാരവൈശ്വാരുതരൈർവിമിശ്രമാം |
വൈകുണ്ഠശംഖലപനികൊണ്ടുസതപരം
ലോകങ്ങളെല്ലാമധികംചകമ്പിരേ |
- 74. പാടീടിനാർത്രിദശഗായകപുംഗവന്മാ
രാടീടിനാർസരസമല്ലരസോതിമോദം |
തേടീടിനാരഖിലരംഗപവീരമേശലൈ
കേടററപുമഴുപൊഴിച്ചിതുഖേടലോകം |
- 75. മുരാരിതന്നാശ്രിതവത്സലതപവും
നരേശപരൻതന്നുടേഭാഗധേയവും |
ഹിരണ്യഗർഭപ്രമുഖാസ്സയാതനാ
നിരീക്ഷ്യമോദംപ്രചുരംപ്രപേദിരേ |

- 76. അഥമധുരിപുരേവംഭൂപതീന്ദ്രംതമുലേ
 ക്ഷിതിപതിവര! ദൈവാല്യബ്ബനാംപുത്രനോടും |
 അതിരുചിരയതാമിശ്ശാന്തയാംകാന്തയോടും
 സസുഖമിഹവസനാജ്യാലയസ്വപ്രജാസ്തപം |
- 77. നിത്യംയമ്ംഗ്രപവര! ഭവാനാചരിച്ചീടവേണം
 സത്യംതന്നിൽസ്ഥിരമതികലന്വേവമുന്നിദ്രനായി |
 വത്തിക്കേണംമഹിതമമായിങ്ങിനേലോകഭാജാം
 സത്യത്തോടൊക്കൊരുപദവുമില്ലച്ചതുവറ്റ്സിദ്ധൈ
- 78. അന്യങ്ങളാമഖിലയമ്ഗണങ്ങളെല്ലാം
 മൊന്നിച്ചുകൂട്ടുകിലമുത്തമമാസ്തിഷ്ടങ്ങളും |
 സത്യസ്യമാനവപതേ! പതിനാറിലൊന്നോ
 ടൊത്തിടുകില്ലതുസമസ്തജഗൽപ്രസിദ്ധം |
- 79. അനുപാലയസത്യമേവതസ്മാ
 ദനിശംഭാനകലേശരാജമൗലേ! |
 അതുകൊണ്ടഖിലാത്ഥസിലിയുണ്ടാ
 മിതിവാക്യംമമിഥ്യയല്ലതെല്ലം |
- 80. പുത്രനുയൗവനദശാപരിപൂർണ്ണയായാൽ
 തസ്മാഭിഷേകമഥചൊവ്വൊടുയൗവ്വരാജ്യേ |
 പ്രീത്യാവിധായബഹുകാലമനന്തസൗഖ്യം
 ഭക്തപായമേഷ്ടമിഹവാഴുകകാന്തയോടും |
- 81. ഭൂയോനഭൂയസുഖമൈഹികമങ്ങിനേനീ
 പ്രായേധികേവനമുപേത്യതപസ്തപിക്ക |
 കായാവസാനസമയേപ്രിയയാസമംമേ
 സായുജ്യമമ്പൊടുലഭ്യസപമുക്ഷുസേവ്യം |
- 82. ഇതിനരപതിവീരംചാരനിദ്രിശൃതസ്മൈ
 ദിതിസുതരിപുരാശിസ്സേകികാരണ്യരാശിഃ |
 മുദിതമതിഗ്രപന്തൻപാലനത്തിന്നുപാനേ
 തദനനിഹിതചക്രോഭൂന്ദദാചക്രപാണിഃ |

- 83. ഇന്ദ്രാദിവേദശരണംചരണാശ്രിതാനാം
മന്ദാരസന്നിഭനജൻസ്തിതസുന്ദരാസ്യൻ |
സന്ദർന്നാസ്സതികാബ്രമുഖാ ഞ്ജനായി
ദ്രിന്ദീധരാസമിതനായവിഭേമറഞ്ഞു |
- 84. അംഭോജസംഭവനമന്വിളിമൌലിതാനാം
ജംഭോരിയുപുനരമന്ത്യരുമാത്തമോദം |
അമ്പോടുടൻപരമഹഷമഹഷീമാരും
സംപ്രീതനാംസുപവരണവരങ്ങളേകീ |
- 85. ലാമോദരൻപരമോചിതകമ്ബുതം
ഭ്രമീപതേരമലനിശ്ചലസത്യവാത്മാം |
തുമന്ദഹാസമൊടുതങ്ങളിലോതിയോതീ
ദ്രാമോദമോടഥമറഞ്ഞിതുദേവലോകം |
- 86. ഗതേഷുതേഷുപ്രഥിതപ്രഭാവനാം
പതിഃപ്രജാനാംപ്രതിപന്നഹഷ്ണായ് |
പതൽപതിസ്യന്ദനമിന്ദിരാപതിം
നതപ്രമോദപ്രമോത്തുകൃപ്തിനാൻ |
- 87. അനന്തരംഭൂപതിമന്ത്രിമാരൊടൊ
ത്തനന്തശായിസ്മൃതിയോടുകൂടവേ |
അനന്തരായന്തമനന്തതൻഭരം
നീരന്തരംതത്രഭരിച്ചുവാണിതു |
- 88. അവികലകലനിന്ദവെന്നപോലേ
യവനദയേമുദുഭിഃകരൈർമനോജ്ഞൻ |
വിവശതയേവിസർഗ്ഗതോനിഗൃണ്ണൻ
കവലയമോദഭരംപരംചകാര |
- 89. നൃന്ദയംവിനയാനപിതംനരേന്ദ്രൻ
മനവംശാകരമുത്തമോത്തമംതം |
കനിവോടഭിഷിച്യഭൂമിതന്റേറ
ഘനമാന്ദീടിനധൂരവങ്കലാകീ |

90. ഭോഗിനായകഭോഗമാംമൃദമെത്തതന്നിലുറങ്ങിടം
 യോഗിനായകഭക്തിപരിമുക്തിയെന്നിയെമനവൻ
 ഭോഗലോലതപുണ്ടതൻപ്രിയകാന്തയോടുന്നിരന്തരം
 ഭോഗമൊക്കെജ്ജിച്ചതേറിയവത്സരംഗതമത്സരം ॥

91. പ്രായേധികേതദനമുക്തിപരൻനരേന്ദ്രൻ
 ജായാനപിതൻവനമുപേത്യതപശ്ചരിച്ചു |
 കായാവസാദസമയേനളിനായതാക്ഷ
 സായുജ്യമമ്പൊടുലഭിച്ചിതുകാന്തയോടും ॥

92. സത്യംശ്രീഭദ്രദംസ്യാദിതികലിതധിയം-
 ഭൂപതിംശ്രീപതിസ്തം
 നിത്യസ്തൃപ്രിയതപാൽകനിവിനോടനയ-
 ഭൃത്ത്രിവക്താപവക്തം |
 സത്യംതസ്യാൽഭജിപ്പിൻപരിചൊടുന്നരരേ!
 സർവ്വദാനിർദ്ദീകാരം
 നിത്യംസത്യംചരിക്കുന്നരതൃണഘൃണാം-
 ഭോധിരംഭോധീശായി ॥

93. മഞ്ത്യായശ്ശുദ്ധചിത്തഃപന്തിപരമയാ-
 സത്യമാഹാത്മ്യമേവം
 ഭക്ത്യാതദപഹ്ലുണോതിശ്രീയമതിവിപുലാം-
 പ്രാപ്യസൽപ്രാപ്യതാഞ്ച |
 ഭക്തപാഭോഗാൻയഥേഷ്യംസസുചിരമമലാ-
 നൈഹികാൻദേഹനാശേ
 മുക്തിംപ്രാപ്തോതിനിത്യാമിതിമുനിപതിനാ-
 നാരദേനോപദിഷ്ടം ॥

94. ഇത്ഥംപുരമീശമൌലേഃ ശ്രീതിമധുരമിദം
 ശ്രീഹരിശ്ചന്ദ്രനാഭോ
 വൃത്തഃവൃത്തപ്രബന്ധംരചിതമിഹമയാ-
 ല്ലജ്ജതതാമാശ്രിതേന |

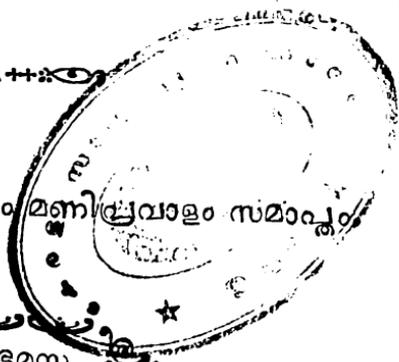
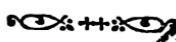
ഏതസംശോദ്ധ്യയതാജ്ജഗദപകൃതയേ-
സപിതൃതിമൽപ്രയത

പ്രീത്യാകുന്തുമഹദ്യോബഹുതരമനിശം-
കോവിദേദ്യോനമോസ്മു |

95. അന്ത്യസുഗ്ഗൃശിവസ്തുവേപ്രതിപദ്യമാദിമവാദഗം
ചന്തമാണ്ടെടുമാദ്യയാംലിപിതന്നുടേവരമക്ഷരം |
പന്തിയാക്കിയെടുക്കുകിൽ 'വിഷ്വപ്രിയാ' തൃതിയാകമി
ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിചെയ്യേഴുംമനോമധേയമറിഞ്ഞിടാം

96. കാരുണ്യപൂർണ്ണനയനംനയനാഭിരാമം
രാമാമനോഹരമനോഹരപാദപത്മം |
പത്മാലയാനിവസനംവസനാപഹാരം
ഹാരാഞ്ചിതംഭജമനോജമനാഥനാഥം |

97. ദിതിജതിമിരമിത്രംപൂർണ്ണരാതീശവക്ത്രം
ശതമഖശ്രഭമിത്രംഗ്രീകുളത്രംപവിത്രം |
പദനതജനമിത്രംമിത്രശീതാംശ്രുനേത്രം
ഘൃദിഗുണഗണപാത്രംചിന്തയേപത്മനേത്രം |

ഇതി ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം മണിപ്രവാളം സമാപ്തം

